

DE ZWARTTE

134

bladstilte voor de storm

1 sept '89

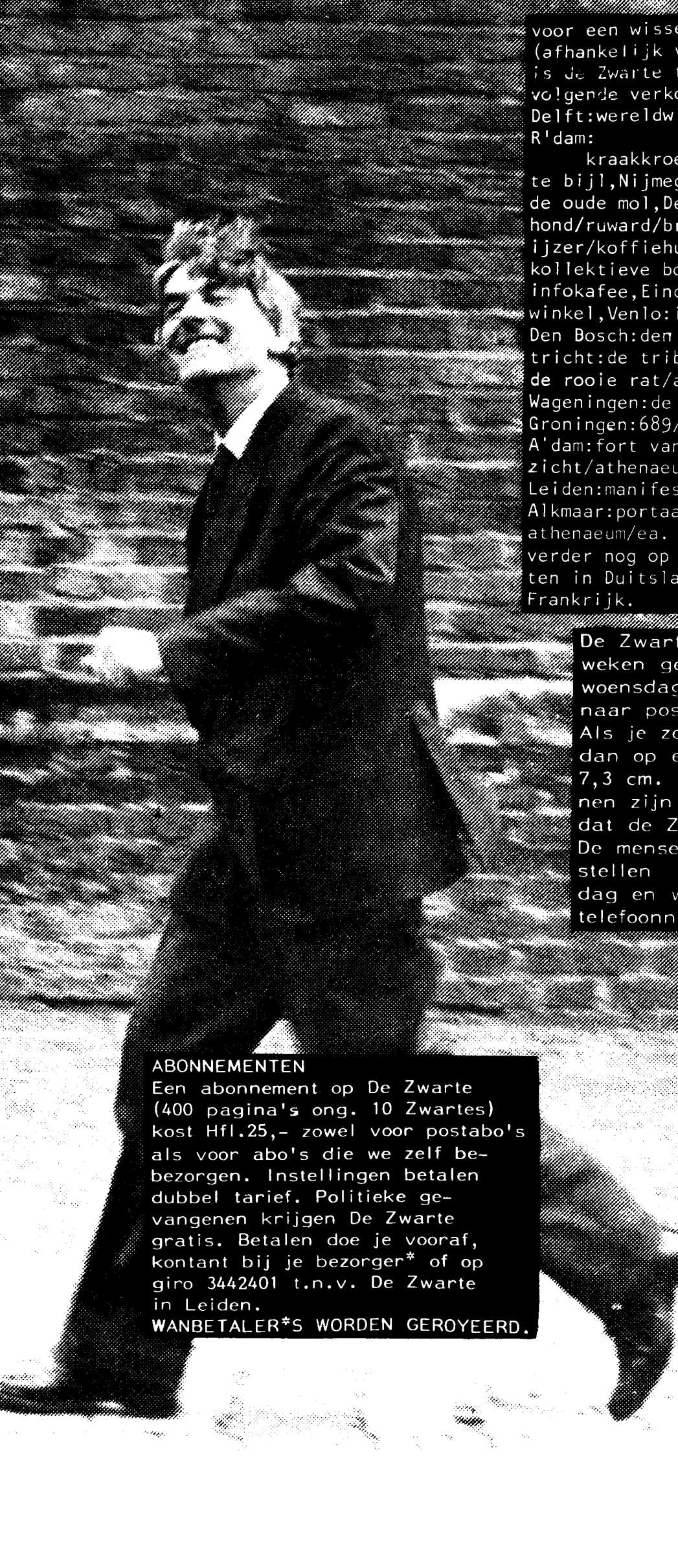
f1 2,50

dit nummer o.a.:

- cityvorming in N.Y.
- aktie Bijlmerbajes
- W.N.C. bedreigd
- proces Dev Yol
- Europa '92 en de multi's

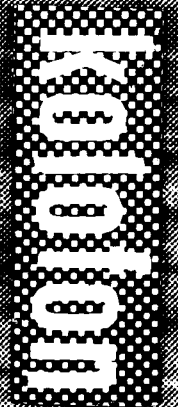
bijlage:
STOP EUROMA '92-krant

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is De Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft:wereldwinkel/kraakkroeg,
R'dam:

kraakkroeg,Dordrecht:bot-
te bijl,Nijmegen:de klinker/
de oude mol,Den Haag:de rode
hond/ruward/brullend breek-
ijzer/koffiehuis blau,Weert:
kollektieve boekhandel,Arnhem:
infokafee,Eindhoven:vredes-
winkel,Venlo:infocentrum/ea.
Den Bosch:den duvel/ea.Maas-
tricht:de tribune/ea.Utrecht:
de rooie rat/aku/daar/ea.
Wageningen:de uitbuyt/ea.
Groningen:689/vredeswinkel/ea.
A'dam:fort van sjakoo/slager-
zicht/athenaeum/kraakkroegen,
Leiden:manifest/wereldwinkel,
Alkmaar:portaal,Haarlem:agora/
athenaeum/ea.

verder nog op een aantal pun-
ten in Duitsland,België en
Frankrijk.

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

inhoud

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER*S WORDEN GEROYEERD.

3. Vleugel bezet in de bijlmerba-
jes.
5. Aanslag op SSK in Köln.
7. European Festivities.
8. Wolters Noordhoff
- 10.Plaatsbepaling Autonome Groep
- 11.Ziedende Bintjes + avonden in
Den Bosch over '92.
- 12.Resolutie Europese Feministische
Konferentie over Gezondheids-
Zorg in Madrid.
- 13.Brief van Zille.
- 14.Demo voor onvoorwaardelijke
anti-diskriminatie-wetgeving.
- 15.Internationaal aktiekamp in
Italië.
- 20.Hafenstrasse verdedigen!
- 22.Stadsplanning in de States.
- 26.Massaproces tegen Dev Yol.
- 28.Europa '92 veranderd ook uw
wereld.
- 33.Korte Berichten.
- 36.Agenda.

BEZETTING IN DE 'BIJLMERBAJES'

Zondag 13 augustus heeft er een bezettingsactie plaatsgevonden in Huis van Bewaring Het Veer, onderdeel van de zgn. Bijlmerbajes. Een aantal gevangenen had een verdieping van Het Veer bezet en door middel van spandoeken aan de buiten aanwezige sympatisantes/ten hun grieven duidelijk gemaakt. Het Veer bevat de FOBA, de zgn. Forensise Begeleidings Afdeling, een psychiatrische afdeling binnen debajes, voor "moeilijke" klanten. Het regiem wordt gekenmerkt door isolatie-praktijken, gestripte cellen, medikatie of wel platspuiten en andere mensonterende praktijken.

De bezettingsactie was gericht TEGEN DE BAJES PSYCHIATRIE

TEGEN HET VERENIGD EUROPA BAJESSTELSEL, wat zich hier met name uit in de bouw van nieuwe moderne bajessen, die voldoen aan europese eisen en richtlijnen (Leeuwarden, Hoogeveen, Rotterdam etc.) en het gelijktrekken van de rechtssystemen inde aangesloten europese landen.

EN UIT SOLIDARITEIT MET DE POLITIEKE GEVANGENEN IN TURKJE IN HONGERSTAKING

De aktie heeft in totaal 3½ uur geduurd en is zowel binnen als buiten goed verlopen. Hieronder volgt een brief waarinverteld wordt hoe het binnen verlopen is. Buiten was een groep mensen die dmv. een megafoon haar solidariteit betuigden en alle andere torens van het Bijlmerbajeskomplex langsgelopen is, daar verteld wat er in Het Veer op het moment plaats vond en delen uit de verklaring voorgelezen. Uit de verschillende torens kwamen enthousiaste reacties.

HUN STRUJD, ONZE STRUJD, BAJESSTRUJD !!!!!

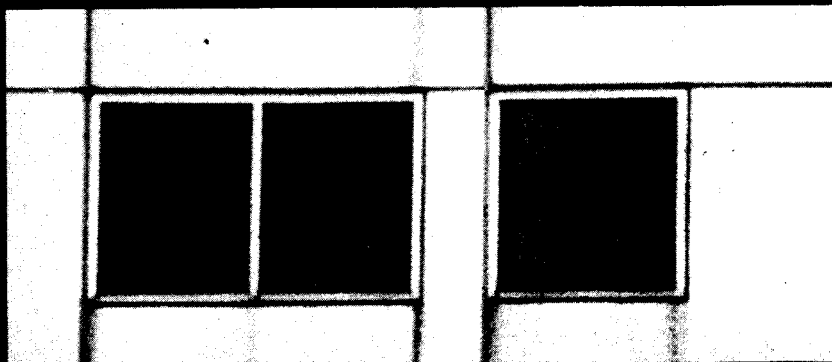
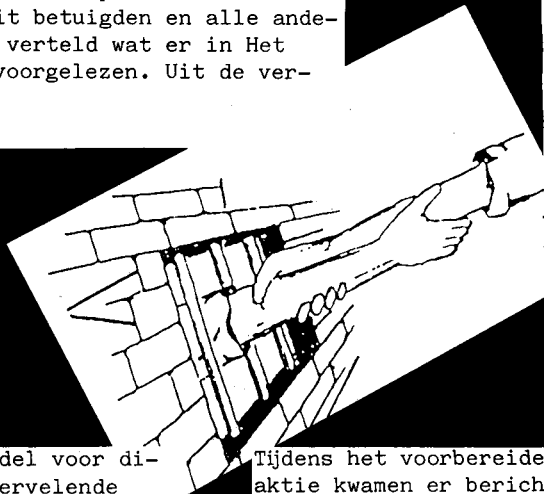
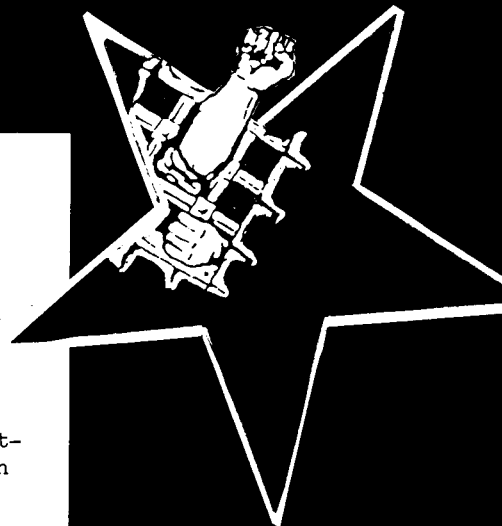
LIEVE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

We willen nog even ingaan op de aktie van gisteren (= 13 aug). Wat ons betreft was het een succes. Een paar uur hadden we de vleugel voor onszelf en jullie stonden buiten, het leek op vrijheid. Bij ons begon alles onverwacht vroeg door de komst van John. Omdat ze dreigden John weg te halen hebben we vanaf half twee de huiskamer bezet en later trokken de bewakers zich terug. Daar kwam geen geweld aan te pas. Toen kwamen jullie en het gevoel dat de muur tussen ons en de vrije wereld, die direkties in stand houden, leek even te zijn verbroken. Hoewel ons solidair zijn met de turkse hongerstaking en ons protest tegen de Eurobajes en tegen fascisme in het algemeen de hoofdpunten waren, zien wij dat tot stand brengen van dit soort akties alleen met jullie hulp (vrije buitenwereld) en met onze wil(gevangenen) mogelijk zijn. Wij, als psycho-gevangenen, willen wat meer aandacht trekken voor de bijzondere positie waarin wij zitten. FOBA is "gek", is de algemeen levende gedachte en als gek het tegenovergestelde van bewaker is, dan mag je me best gek noemen. Maar FOBA betekent ook isolatie, platspuiten en monddood maken van agressief en/of afwijkend gedragende gevangenen.

Soms het laatste middel voor direkties om van hun vervelende klanten af te komen. De isolatie is hier een algemene regel voor paviljoen 4, 5 en 6 ; 23 uur per dag achter de deur, of soms een half uur in de "groep", die bestaat uit meer bewaking dan gevangenen. Medikatieweigering betekent naar het dak= isolatie dus! Schelden: naar het dak, enz, enz. Het dak zit ook bijna altijd vol, wij hebben 5 strafcellen, terwijl de "normale" torens er 3 hebben. Wij hebben 27 gestripte cellen (= kale cel met alleen een matras op de grond), tegen nul in de "normale" torens. Wij hadden bezoeksspionage tot voor kort en mede met jullie stimulatie hebben we gewonnen. De spionage in je persoonlijke levenssfeer is en blijft hetzelfde. Elk muggespoepje wordt genoteerd en tot een baal koeienstront opgeblazen. Met de komst van de Eurobajes zal iedere gevangene daarmee te maken krijgen. Vandaar ons protest tegen de Eurobajes.

Tijdens het voorbereiden van deze aktie kwamen er berichten over de moorden, foltering en het isoleren van de politieke gevangenen in Turkije. Uiteraard voelen wij ons verbonden met hen, we zijn solidair en doen een beroep op jullie radikalen, autonomen, anarchist en op alle socialisten om zo luid mogelijk tegen deze fascistiese gevangenenmoord te protesteren. We vergeten niet dat overal in Europa kamerad(inn)en eenzelfde behandeling ondergaan in de gevangnissen. We moeten vechten voor een betere communicatie tussen aktieve linkse groepen buiten en aktieve gevangenen binnen, te beginnen in Nederland. Het bewijs dat het kan is bij deze geleverd. Met z'n/haar allen kunnen we vechten voor een betere wereld, zonder totalitaire systemen, multinationals en de daaruit voortvloeiende slavendrijvers praktijken, seksisme, materialisme, fascisme en diskriminatie. Voorwaarde blijft: zelf beginnen door anderen aan te moedigen. We hebben een lange weg te gaan, maar geen enkele revolutie kan in een week worden uitgevochten. Wij verwachten van én de buitenwereld én de gevangenen om dicht bij elkaar te komen en gezamenlijk sterk te worden om ons tegen de fascistiese systemen sterk te maken. Gevangenen zijn Niet verkrachters, kindermoordenaars, pooiers en witte boorden kriminelen !

groetjes van ons

Beste vrienden/vriendinnen,

"Wij" zijn de gevangenen die onder het mom van de justitie/psychiatrie gek worden verklaard, monddood gemaakt, geïsoleerd worden, platgespoten worden en geestelijk afgemaakt door hun pillensysteem. Onder diegenen die (nog) in staat zijn rationeel te denken heerst het gevoel dat er hardere acties tegen de moordmachine van het apparaat moeten komen nu het nog kan. Mede door informatie over de hongerstaking in de BRD (1-2-'89 tot 12-5-'89) en andere publicaties is de politieke discussie hier in de FOBA (forensiese observatie en begeleidings afdeling) een concrete vorm gaan aannemen. Duidelijk is dat je als gevangene tegenover onderdrukkers (van cipier tot en met het kabinet) een duidelijke houding moet aannemen en dus een standpunt moet innemen die elke vorm van discussie met fascistische uitsluit, dwz binnen en buiten de bajes. Zolang er gevangenen, diskriminatie, vrouwenonderdrukking, racisme en ongelijkheid bestaat is er geen discussie mogelijk. Daarbij voert de politieke klik toch slechts een monoloog. Wij geloven niet in overeenkomsten met bevelhebbers en machtswellustelingen.

Wij hebben lang gesproken over de vraag of wij eigenlijk wel met alle gevangenen solidair moeten zijn. Het antwoord hierop is: néé. Verkrachters, witte boordenkriminelen en poten-en vrouwenmis-handelaars, kindermoordenaars zijn in feite gewoon machtswellustigen ze worden vaak veel lager gestraft dan de "normale" criminelen, het geen eenvoudigweg komt omdat de rechters hen zo goed begrijpen, omdat het doel van beiden macht en onderdrukking is. Deze "gevangenen" hoeven wat de onderteekenaars van dit schrift betreft

geen enkele solidariteit van wie dan ook te krijgen. Het is al erg genoeg dat justitie hen een warm hart toedraagt. Verder zijn wij wel solidair met alle gevangenen die strijden voor een beter leven, binnen en buiten. Wij roepen op tot solidariteit met de duizende hongerstakingende gevangenen in de turkse bajes. In hun strijd voor betere bajesomstandigheden zijn 2 gevangenen vermoord. Uiteraard zijn wij solidair met alle radicale groeperingen die zich inzetten voor de bevrijding van de mens, hetgeen betekent dat dit linkse, anarchistische en autonome groepen moeten zijn omdat rechtse groeperingen zich inzetten voor het tegenovergestelde. Gevangen in de bajes betekent niet dat buiten die muren de mensen vrij zijn. Elk mens is gevangen in onze maatschappij, geboeid en gekneveld door materiële zaken, uiterlijke sier en door de verwachtingen van de machthebbers dat men prestaties moet leveren en moet leven volgens hun schijnheilige morele standaard. Doe je dat niet dan stoot diezelfde welvaartsstaat je uit en krijg je stempels opgedrukt als 'rooie rakker', 'pot', 'poot', 'hoer' en 'oproerkraai'. De patiënten in de FOBA vormen de groep die niet alleen door de maatschappij zijn uitgestoten, maar die ook als gevangenen in een apart regiem gestopt worden. Elke gevangene kan in principe op de FOBA geplaatst worden als hij (er is geen vrouwenfoba) te vervelend, aggressief, depressief is of wanneer hij doordraait. Het fabeltje dat alle FOBA-gevangenen TBR hebben of knettergek zijn, willen wij bij deze de wereld uithelpen. Zes van de 45 gevangenen in de FOBA heeft TBR. De rest is naar hun maatstaven 'gek' of 'suicidaal' en alle mooie woorden waarmee de psychiaters je gevangen-zijn bedekken. Onder het mom

van psychiatrie wordt iedereen de hele dag bespioneerd. Tot voor kort werd dat doorgetrokken tot en met het bezoek. Op vijf verschillende verdiepingen worden de gevangenen onderling geïsoleerd. Er is niets voor nodig om geïsoleerd te worden, een geïrriteerde bewaker kan, met name op de drie bovenste afdelingen, naar hartelust mensen apart zetten. De afdelingen luchten apart, onderlinge post verdwijnt of het duurt een week voordat het aankomt. Maar dit zijn maar kleine irritaties vergeleken bij het platspuiten en het totaal isoleren van bepaalde gevangenen. Wanneer een gevangene bijvoorbeeld zijn medicijnen weigert gaat hij naar het dak (isoleercel). Neemt hij ze wel, dan wordt hij op de afdeling apart gezet en mag dan een half uur of 2 keer een half uurtje in de groep (per dag). Dat allemaal omdat hij lastig of luidruchtig zou zijn. Het vervelende is dat andere gevangenen nooit last van hem hebben. Dat is één voorbeeld van de velen hier. Protest van binnen uit heeft weinig zin. Ja af en toe win je een beklagzaakje om de gemoederen rustig te houden. Zoals vaak lukt het de varkens nog ook om met zoethoudertjes de mensen onder de duim te houden. Nu er wat gemotiveerde gevangenen zitten liggen de zaakjes iets anders. Aanvankelijk wilden een paar lang gestraften de aandacht richten tegen de bouw van de nieuwe 'superbajes' à la moffenmodel. Wij hebben hier lang over gesproken. De meerderheid wilde zich specifiek tegen de forensiese psychiatrie en de isolatie keren en daarbij wel gewag maken van de nieuwe bajes en tegen het hele politieke systeem dat overal de touwtjes aantrekt binnen en buiten. We hebben uiteindelijk besloten ons te richten tegen de psychiatrie en tegen het verenigd europa bajesstelsel. Voor beide zijn ze verklaringen aan het samenstellen. Deze worden binnenkort gepubliceerd. Steun van buiten (van jullie) is voor ons van wezenlijk belang, we hopen dus op jullie solidariteit.

groetjes van de FOBA gevangenen

AANSLAG OP SSK socialistische selbsthilfe

köln

Het SSK (Socialistische Selbsthilfe Köln) is een groep mensen tussen de 18 en 65, die zich bezig houdt met de opvang van psychiatrische patiënten. Ook 'smokkelen' ze af en toe mensen uit de inrichtingen om deze te helpen op eigen benen te staan. Ze hebben een eigen arts en tandarts. Ze houden zich bezig met kraakstrijd. Daarnaast hebben zeeigen projecten zoals bv. meubelrecycling. In verschillende steden hebben ze opvanghuizen, onder andere in Köln. De laatste maanden zijn er herhaaldelijk brandaanslagen geweest tegen de panden. Met name het Böll-huis (een geschenk van de schrijver Heinrich Böll) is het doel geweest. Wraakacties of extreem-rechts? Bij de laatste aanslag zijn drie mensen om het leven gekomen, bewoners van het pand. Deze waanzin moet stoppen, steun de SSK !!!

Bij weer een brandaanslag op ons huis in de nacht van 3-8-89 zijn 3 mensen gestikt. Ons huis is verwoest en door deze vreselijke gebeurtenissen hebben we dringend financiële hulp nodig om gemeenschappelijk verder te leven en werken. Storten kun je op:

SSK Ehrenfeld
Liebigstr. 25
5200 Köln 30
rek. no 1008392704
Stadtsparkasse Köln

of:

St. De Zwarte Gans
Amsterdam
giro 2077806
ovv Hulp SSK

Wij treuren om IMMO, RUDOLF en WERNER die bij een brand in ons woonhuis gestikt zijn.

Om de nauwelijks 2-jarige Immo, waarmee iedereen uit de groep een bijzondere band had, zijn /haar voorstellingen, wat van hem eenmaal zou kunnen worden en de wil, hem een betere jeugd te geven als de meesten van ons hadden.

Om Rudolf, die sinds een half jaar bij ons leefde. Nadat hij 2 jaar in een gekkenhuis volgestopt is met medicijnen, heeft hij bij 't SSK geleerd weer zonder psycho-drugs te leven. Hij had besloten hier te blijven, omdat hij niet weer een chef boven zich wilde hebben, die hem pest en hem normen oplegt, die hij niet vervullen kan én omdat hij de akties -zoals bijv. het kraken van het Gereonshof- goed vond.

Om Werner, die 't niet meer uithield met z'n kapotte huwelijk en als vrachtwagenchauffeur op de lange ritten, en die, toen hij hulp zocht naar de inrichting Bedburg-Han gebracht werd. Pas na 8 maanden lukte het hem er uit te komen. Omdat hij niet meer alleen wilde leven, kwam hij de avond voor de brand naar 't SSK.

Wij bedanken iedereen, die ons met giften en hulp ondersteunt hebben.

Na de brand dachten we eerst: Dit is het einde. Wij konden ons niet voorstellen hoe we hier als kleine groep uit moesten komen; over de verschrikkelijke gebeurtenissen heen te komen en het verwoeste huis weer op te bouwen. We hadden niet gerekend op zo'n golf van solidariteit en bereidwilligheid om te helpen.

Ontelbare mensen zijn langsgelopen. Vrienden, politieke groepen, bureaus, mensen uit de buurt. Ze hebben voor ons geld ingezameld en geholpen bij de inrichting v.h. noodonderkomen, met koken en nachtwaken. Velen, die zelf nauwelijks rond kunnen komen met hún inkomen, hebben ons met kleine giften en geschenken ondersteund. Alleen door deze giften, kollektieren in de straten enz. is in de eerste week 9000,- DM ingezameld. Deze solidariteit was voor ons meer dan alleen een geldbedrag. Ze heeft ons weer moed gegeven, en we voelen er ons door verplicht te zeggen:

WE GAAN VERDER!!

De Ehrenfelder SSK-groep bestaat sinds 1975. Het terrein van de gemeente is sindsdien bezet, het nu uitgebrande huis heeft Heinrich Böll ons geschonken. In het begin bekommerde het SSK zich vooral om jongeren, die uit tehuizen zijn weggelopen en op straat leven en strijden tegen deze afschuif-tehuizen. Tegenwoordig komen mensen van verschillende leeftijden naar ons. Nadat ze genoeg hebben van de prestatie terreur bij vaak zwaar werk, door verhuurders op straat gezet, door ambtenaren afgewimpeld, in inrichtingen opgesloten werden. Velen hebben bij het SSK een nieuwe mogelijkheid ontdekt, te leven en zich gezamenlijk met anderen te verdedigen. Wij willen ons niet laten kopen met geld van de staat of stad (wiens brood ik eet, wiens lied ik zing). Wij verdienen ons inkomen in zelfhulp (verhuizingen, opruimen, meubelverkoop), omdat we verder willen strijden tegen de verhoudingen hier.

BIJVOORBEELD: WONINGNOOD EN SANERING

De woningnood strijgt, de stadsplanners vernielen met hun sanering de laatste betaalbare woonruimten in de buurten. Samen met de 'saneringsgroep' (een groep die zich verzet tegen dit soort saneringen) gaan wij sinds jaren deze plannen v.h. mooie dure Ehrenfeld te lijf. Wij ondersteunen krakers en huur-ersters die zich tegen luxemodernisering, huurverhoging, ontruiming, en andere pesterijen willen verzetten.

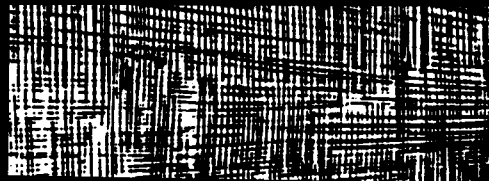
Elke maandag is een bijeenkomst v.d. saneringsgroep in de Lessingstr.23. Eind mei waren meer dan 100 mensen bij een bijeenkomst over woningnood, in onze meubelloods. Daaruit is een regelmatig plenum ontstaan. Dit woningnoodplenum komt elke 1e dinsdag v/d maand in het SSK bij elkaar. De stad onderneemt niets tegen de woningnood, 't woningbedrijf bemiddelt alleen voor woningzoekenden die op eindeloze wachtlijsten staan. Toen wij er waren na de brand, hadden de bureaucraten niets anders te bieden, dan ons te vragen, waar dan überhaupt nog leegstaande panden waren...

De stad weet alleen dit; ze wil kraken niet meer toestaan. De kraak van de Gereonstraat (het huis stond 10 jaar leeg) werd op 1-8-89 na 3 dagen met 'n ontruiming en arrestaties beëindigd. De demo daartegen diezelfde namiddag werd uiteenge-dreven, met enige gewonden en vele arrestaties.

BIJVOORBEELD PSYCHIATRIE

Ongeveer 10 jaar geleden heeft 't SSK de toestand in de inrichtingen met akties tot een openlijk schandaal gemaakt. De bestuurders, verantwoordelijk voor de elende, zagen zich gedwongen tot hervormingen, om de kritici de wind uit de zeilen te nemen. Onze strijd tegen de psychiatrie is daardoor moeilijker geworden, deels is het hen gelukt ons uit de inrichtingen te houden, om zo de kerkhofruist weer te herstellen.

Tegenwoordig komen we weer regelmatig in de inrichting Merheim, om daar de bewoners te ondersteunen. Omdat de psychiatrische dwang niet minder is geworden, alleen nog onzichtbaarder. Bijvoorbeeld met de nieuwe psycho-drug LEPONEX, die minder zichtbare beschadigingen met zich meebrengt dan het oude drugs, maar daadwerkelijk nog veel gevaarlijker is. In Merheim worden de bewoners als chemie-zombies opgeborgen; kliniek-chef Berger moest opstappen toen zijn medikament proeven aan het daglicht kwamen. Onzichtbaar gaat het er ook aan toe in 't nieuwe 'sociaalpsychiatriescentrum' op de Venloerstraat, dat bekend staat als vriendelijk consultatiebureau, maar in werkelijkheid de psychiatrische dwang om je aan te passen en de psychodrug nog meer toegepast worden.

BIJVOORBEELD HERGEBRUIK TEGENOVER AFVALVERBRANDING.

Omdat we met de tweedehands meubelverkoop steeds minder geld binnen haalden, moesten we aan nieuwe inkomsten zien te komen en zijn we begonnen keukenafval te komposter. We zijn in onderhandeling met de stad; die zou ons dan het bedrag uitbetalen, dat ze anders kwijt zouden zijn door het afval aan te bieden aan een stortplaats. Voor de lange duur plannen wij de opbouw van een recycling boerderij, als stap tegen de vuilverbrandingsinstallaties. Hierbij werken we samen met 20 Keulse zgn. 'afvalgroepen'.

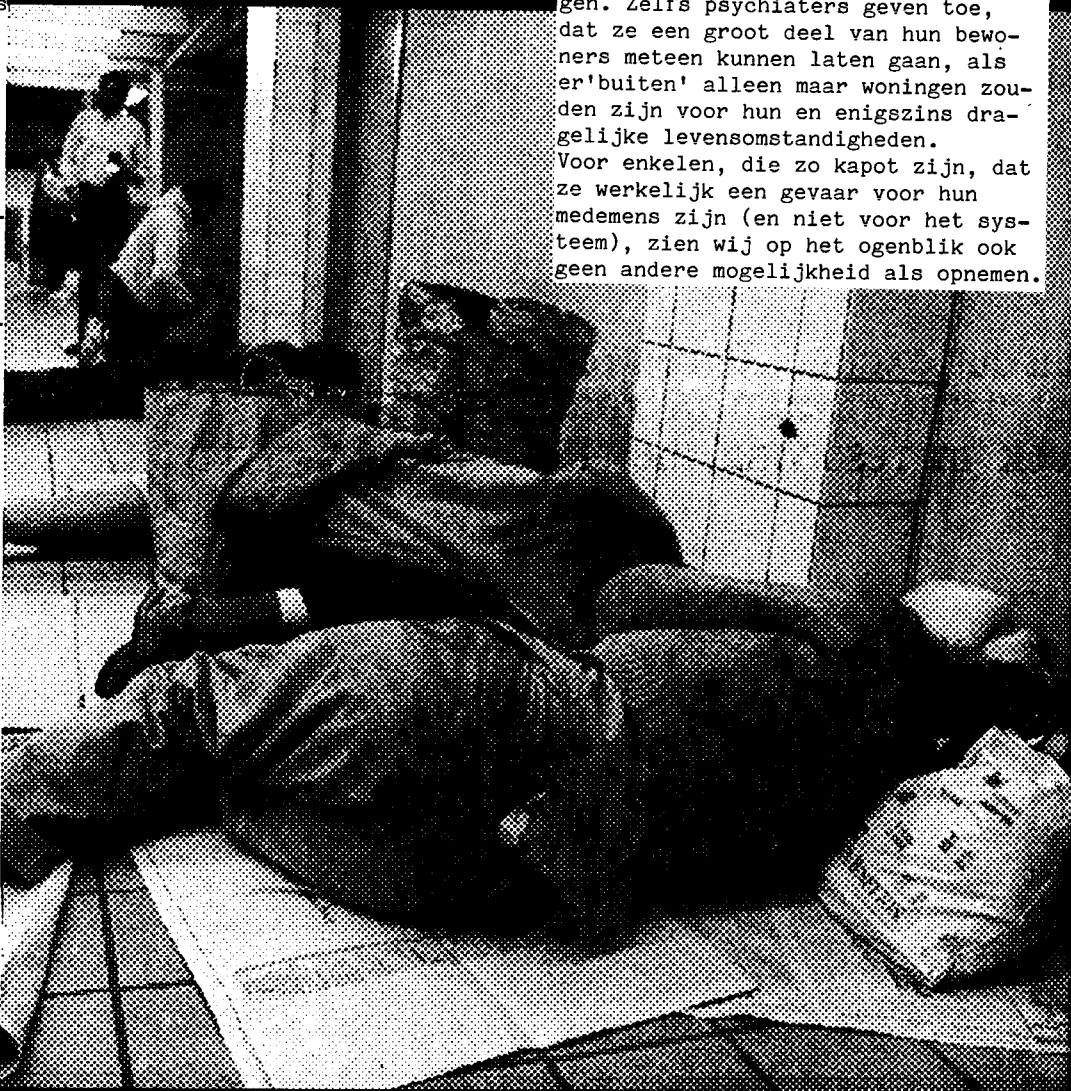
WIE ZIJN DE BRANDSTICHTERS.

Sinds 2 jaar is bij ons 7 maal brand gesticht, telkens met materiële schade (in de meubelloods, de vrachtwagen). We gaan er van uit dat het ook dit maal brandstichting is. We kunnen niet uitsluiten dat het een politieke aanslag is. Groepen als de SSK zijn voor velen een doorn in het oog; voor hen die orde en rust kunnen gebruiken, om vet zaken te kunnen doen. Het klimaat heeft zich de laatste tijd verscherpt. De fascistische vieren successen, waarin ze sociale problemen als woningnood propagandisties uitbuiten. Niet alleen de opgehitste kleinburgerij loopt achter hen aan. Ook de arbeiders en de armen roepen naar een 'sterke man' of een 'sterke staat', alsof daardoor hun leven zich zou verbeteren! Ze zien geen mogelijkheid, zich tegen uitbuiters, autoriteiten, spekulanten etc. te verdedigen, en dan verschijnt het traditionele duitse principe, naar boven een slaafse houding aannemen en naar onderen trappen, als de beste oplossing. Voor zulke lui is de SSK zeker een 'rode lap'. Als hoofdzondebok moeten de buitenlanders het ontgelden. De laatste jaren zijn in westduitsland meerdere huizen van hen ook aangestoken.

We kunnen echter ook niet uitsluiten dat een voormalig SSK-lid de brand in het Böll-huis (en die daarvoor) aangestoken heeft. Niet iedereen is tevreden met het gemeenschapsleven in de SSK, met de regels en 't geringe inkomen. En als altijd is er ook nog het verschil in verstandhoudingen met veel ruzie, haat en wraakgevoelens.

We weten niet, of deze vreselijke brandstichting werkelijk aan dit soort personen toe te schrijven is. Maar we weten dat vele, die naar ons toekomen, jarenlang kapot zijn gemaakt: onderdrukt, geslagen, opgesloten. In de inrichtingen wordt de gevangene duidelijk gemaakt; jij bent klein, zwak en alleen, gek en aan alles zelf schuld, jij kan je niet verdedigen tegen de macht. Diegene die in de hoek gedreven worden, met de rug tegen de muur staan, en geen kans zien, de veroorzakers van de misère verantwoordelijk te stellen - die slaan eens, wreed... de verkeerde.

We moeten de brandstichters vinden, en we willen dat ze opgesloten worden. Dat klinkt misschien merkwaardig - van ons die anders juist de mensen uit de inrichtingen halen en sowieso willen dat tehuizen, inrichtingen en bajessen afgeschaft worden. Enkelingen, die steeds weer moorden, verkrachten, branden veroorzaken etc, worden in het openbaar voortdurend als reden aangevoerd, waarom de vele muren zogenaamd voor onze bescherming nodig zijn. Maar dat zijn niet de -tig duizenden mensen, die in westduitsland opgesloten zijn. De bajessen zitten overvol met de kleine dieven, met diegenen die tegen het belangrijkste principe hier, namelijk eigendom, 'overtredingen' hebben begaan. (de grote bedriegers en de nationaal socialistische massamoordenaars lopen daarentegen vrij rond). In de tehuizen en inrichtingen zitten de armen, daklozen, niet-meer-bruikbaren, de ordeverstoorsters, die de 'normale'toestand hier niet meer met zwijgen kunnen of willen verdragen. Zelfs psychiaters geven toe, dat ze een groot deel van hun bewoners meteen kunnen laten gaan, als er 'buiten' alleen maar woningen zouden zijn voor hun en enigszins dragelijke levensomstandigheden. Voor enkelen, die zo kapot zijn, dat ze werkelijk een gevaar voor hun medemens zijn (en niet voor het systeem), zien wij op het ogenblik ook geen andere mogelijkheid als opnemen.

We moeten de brandstichters vinden. Zodat deze levensgevaarlijke brandserie ophoudt en wij weer zonder deze angst kunnen leven. Getuigen die ons daarbij kunnen helpen, moeten ons direct informeren. Van de smeris kunnen we nauwelijks wat verwachten. Bij een eerdere brand moesten wij al cynische opmerkingen aanhoren: zolang er geen doden vallen, wilden ze helemaal niets ondernemen.... Maar zelfs na de laatste brand moesten we eerst druk uitoefenen op de regerings-president.

Toch zullen wij verder gaan met het bestrijden van het 'afzonderingsapparaat'. De eis, dit alles af te schaffen, was nooit een eis die van de ene op de andere dag vervuld kon worden, die wij afzonderlijk door zouden kunnen zetten.

VOOR EEN MAATSCHAPPIJ ZONDER TEHUIZEN, INRICHTINGEN EN BAJESSEN, betekend ook: voor verhoudingen, die mensen niet zo in vertwijfeling brengen, dat ze tot zulke daden in staat zijn.

STOP EUROPA '92

OM TE VOORKOMEN DAT WAT ER IN SEPTEMBER GEBEURT TOT EEN EENMALIG IETS BEPERKT BLIJFT, WILLEN WE OP ZONDAG ER MET ELKAAR OVER DISKUSSIËREN, HOE WE VERDER KUNNEN GAAN MET HET OPBOUWEN VAN ONS VERZET.

Diskussie zondag

Uitgangspunt voor de discussie:

De Europese eenwording is een konkreet proces, dat al enige tijd aan de gang is, en dat ingrijpt op vrijwel alle maatschappelijke terreinen; maatschappelijke terreinen waarop al veel mensen actief zijn, strijd wordt gevoerd.

Het proces van de Europese eenwording willen we aangrijpen om te komen tot een ontwikkeling in ons verzet; het samenbrengen van ervaringen, discussies en ontwikkelingen van mensen uit verschillende politieke structuren, om te komen tot een gezamenlijke strijd.

Stellingen:

1 Het systeem is een produkt van het menselijk denkvermogen. Omdat wij weer produkten zijn van dit (westers/kapitalisties) systeem, is het noodzakelijk er voor uit te komen dat de fouten die wij zien ook in onze eigen hoofden zitten (zoals seksisme, racisme, konsumptiëntaliteit, vervreemding). Dit is geen schande en moet uit de ta-boesfeer.

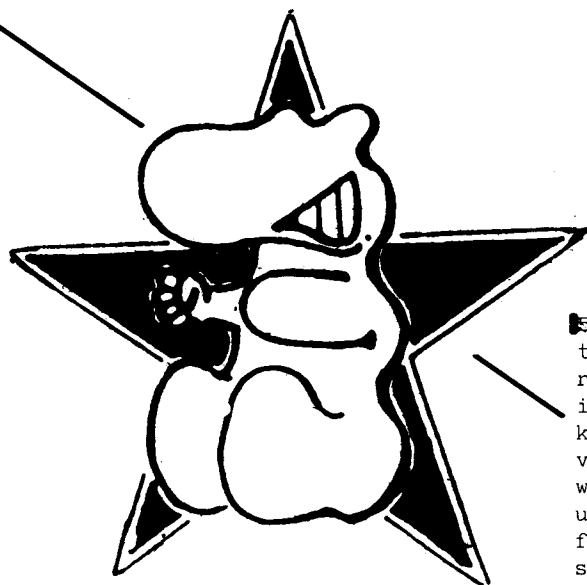
Deze noodzakelijke zelfkritiek moet niet worden beperkt tot een individuele aangelegenheid, maar tot een gemeenschappelijke faktor worden gemaakt die ondermeer onze gemeenschappelijke kracht bepaalt.

2 Strijd op een deelterrein, zonder daarin de strijd op andere terreinen te betrekken, en zonder daarbij een wezenlijke kritiek op de onderliggende structuren te formuleren, kan hoogstens beperkte resultaten opleveren. Zo kan bv. strijd tegen de milieuvreemding nooit het gewenste resultaat opleveren, zolang niet de produktieverhoudingen zelf ter discussie worden gesteld.

Een dergelijke fundamentele kritiek op het systeem zelf, zal echter een praktische basis moeten krijgen in konkrete strijdpunten, om niet te blijven hangen in abstracte luchtkastelen.

3 Zonder histories besef en de konsekwenties daaruit trekkend zal ons verzet staties en ten dode opgeschreven zijn. Scholing, discussie, een eigen begrippenkader en de overeenstemming en invulling daarvan zijn dan ook noodzaak.

4 De wortels van de uitbuiting van de drie kontinenten (Azië, Afrika en Latijns Amerika) liggen hier. Daarom mag solidariteit met bevrijdingsbewegingen elders niet alleen bestaan uit symptoom bestrijding ver van ons bed, maar moeten we ook hier die wortels aanvallen. Juist ook om hen fundamenteel te ondersteunen.

STOP EUROPA '92

5 Het is wenselijk dat migrantenorganisaties en witte anti-racistiese groepen samenwerken in de strijd. Voorzover deze kontakten al bestaan gaat het om vrij wankel aanzetten. Kunnen we ons er naar elkaar toe over uitspreken wat er kennelijk fout gaat en of we hier oplossingen voor kunnen verzinnen.

Conference in the Hague

MILTECH- 7/89

The Dutch Ministry of Economic Affairs and the American Chamber of Commerce in the Netherlands, in co-operation with the Foreign Commercial Service (US&FCS) and the Office of Defense Co-operation (ODC) of the US Embassy in the Netherlands, are organising, exclusively for the Netherlands, a two-day, industry to industry defence co-operation conference and exhibition. This will be held in the Hague on 6th and 7th September, 1989, at the Netherlands Congressgebouw (Congress Centre).

This bi-lateral symposium is designed to provide executives in private industry, key Dutch Gov-

ernment officials, procurement officers, engineers and NATO and SHAPE research agencies with information about state-of-the-art US and Dutch high-technology equipment. Additionally, the event affords an excellent opportunity to explore mutual co-operation between US and Dutch industry in such areas as: aircraft, avionics and systems; satellite technology; tactical air-ground communications; tactical C³I systems; ocean technology; air-defence systems; and advanced airfoil technology.

During the event, both US and Dutch manufacturers will be invited to make technical presentations on their most advanced products.

Zou de voorlichter van de EF'89 dit nu inderdaad hebben 'vergeten'?

kraken in groningen:

Over de situatie van het WNC

Het WNC in Groningen bestaat ondertussen bijna 4 jaar. In al die tijd is het uitgegroeid tot een vrijplaats waar velen kunnen werken en wonen en waar veel activiteiten plaats vinden. In het WNC werken groepen mensen aan kafees waar vegetarische/biologische produkten te krijgen zijn, die ook betaalbaar zijn voor minimumlijers. Er is een konsertzaal waar vnl. bands met een politieke inhoud spelen. In de brochure/tijdschriftenwinkel is allerhande politieke informatie verkrijgbaar, er is een kraakspreekuur en een alternatieve platen/cassettehandel, kunstenaars/kunstenaressen kunnen zich binnen het WNC een werkplaats/ atelier veroorloven.

Het WNC heeft altijd de mogelijkheden voor de ontwikkeling van radikaal-revolutionair verzet ondersteund. Het duidelijk maken van politieke standpunten, het verspreiden van informatie en het doen van akties zijn daar voorbeelden van. Dit alles vanuit het idee van een verantwoorde, minder verspillende, meer op samenleving gerichte, anti-kapitalistische en anti-patriarchale gemeenschap op te bouwen. Tegen de steeds meer verindividualiseerde maatschappij in.

Natuurlijk hebben wij onze problemen, moeten wij nog veel leren en zijn wij vaak machteloos t.o.v. de ontwikkeling van onze eigen gemeenschap. Maar een streven naar een werkelijk progressieve ontwikkeling mag niet in dromen blijven steken. Daar moet voor gestreden worden. Echter dat kraken nog steeds de mogelijkheid biedt om een vuist te vormen tegen de steeds verder gaande repressie, (in Groningen geld de huidige leegstandswet al acht jaar, net zoals anoniem dagvaardigen) daar is het WNC een "groot" voorbeeld van. Het WNC heeft zich vanaf het begin ontwikkeld tot een, duidelijk zichtbare, aanval op het huidige systeem. Daar zoeken wij ook de redenen waarom wij ontruimt dienen te worden. Midden in de stad gelegen is het WNC een goede mogelijkheid om grote groepen mensen duidelijk te maken wat een (radikale/revolutionaire) anarchistische levensvisie voor ons inhoudt. De meeste kraak-faciliteiten die Groningen rijk is zijn

gevestigd in het WNC - dit is te wijten aan het slopende gemeentelijk anti-kraakbeleid alhier in de laatste jaren. Enerzijds heeft dit een grote uitstraling van onze cultuur en politieke ideeën tot gevolg, anderzijds houdt dit het gevaar in dat bij een evt. ontruiming deze faciliteiten voor een bepaalde tijd zullen verdwijnen en weer opnieuw bevochten moeten worden door de mensen die natuurlijk blijven na een evt. ontruiming.

Wij hebben bij onze pogingen een ontruiming te voorkomen niets te verliezen. Vechten moeten we toch, dat zijn onze ideeën en die ideeën kunnen ze nooit ontruimen! Dit is trouwens altijd al ons uitgangspunt geweest. Alternatieven zijn er niet voor ons. Hierin zijn wij altijd duidelijk geweest, Wolters met al haar (kraak)-faciliteiten is nooit zomaar een vanzelfsprekendheid geweest. Knokken tegen dit systeem was altijd al onze kollektieve keuze. Met de ontruimingsdreiging wordt het alleen maar extra duidelijk dat de invulling van de leuze "solidariteit is een wapen" ons enig perspectief is. Voor het WNC is het altijd duidelijk geweest dat onderhandelen met het apparaat (b.v. de gemeente) een konformerende weg en concessie's doen is aan deze rechtsorde. In die zin, voor ons principieel en prakties onmogelijk. Dit hebben we nooit gedaan en dat zullen wij ook nooit doen. Hooguit spelen we het juridiese spelletje mee om hun plannen te dwarsbomen en om op deze manier onze eigen politieke standpunten naar een groter publiek duidelijk te kunnen maken.

Uit het onlangs geschreven stuk van de Tesselschade uit Amsterdam bleek dat men daar tot de konklusie is gekomen dat er geen andere mogelijkheden zijn dan het zelf creëren van grote vrijplaatsen, en dat dit nooit af kan hangen van diegenen die de macht uitmaken in dit zgn. democraties systeem. Bij de ontwikkeling van dit idee is men er daar nu achter gekomen dat onderhandelingen met een gemeentelijke overheid geen zin kan hebben en dat men nu op een zelf bepaalde manier wil strijden. Dit vinden wij een goede ontwikkeling waarmee wij ons verwant voelen en we hopen dat er nu ook een goede

praktiese invulling aan gegeven kan worden, Wij zullen in ieder geval pogen om ons in te zetten voor de ideeën die de T.schade in hun stuk heeft geformuleerd.

Groningen - Globaal

De gemeente Groningen heeft een stedelijke knooppunt-functie toegewezen gekregen van het rijk in de 4e planologische nota, in de race naar het Europa van na '92. Deze propaganda van Europa '92 en de 4e planologische nota voor een heerlijke nieuwe wereld verbergt een voortdurende ontwikkeling van de kapitalistische ekonomie en is tevens de propaganda waaronder een botte, arrogante houding van de heren regenten-bestuurders verborgen wordt. Al het mogelijke geld, tijd en energie wordt momenteel gestoken in de ekonomiese opwaardering van de stad. Heren der verrijzen luxe yuppie-appartementen, hotels, kantoren en een casino. Er ligt een gemeenteraadsbesluit om in de eerste paar jaar geen sociale woningbouw in de binnenstad te plegen, iedereen die geen hoog inkomen heeft wordt verbannen naar nieuwbouw ghetto's. In de binnenstad is in de toekomst alleen plaats voor prestige objekten. De stad wordt uitverkocht aan projektontwikkelaars en andere kapitaalkrachtigen (o.a. aan een hotelketen als Holiday Inn). Deze belangen worden, ook hier in Groningen, met verve behartigd door de "sociaal-demokratiese" PVDA. Een WNC past natuurlijk op geen enkele manier in een dergelijke heerlijke stad.

De repressie

Omdat wij het imago van de stad wel eens wat minder goed zouden kunnen doen is men bezig met een kriminaliserings- en repressiekampagne die de laatste tijd naar een nieuw hoogtepunt lijkt te gaan. Een laatste voorbeeld hiervan was dat er na een woordenwisseling voor het WNC met een auto op mensen werd ingereden. Toen ze weigerden verder te rijden werd besloten een verfbom te gooien, waarna er nogmaals op mensen in werd gereden en er daarom een ruit werd ingeslagen. Hierna reden de bestuurders klaarblijkelijk met gezwinde spoed naar het politieburo. Later op de avond bij het OJC VERA verscheen er een vol blik en twee autootjes voor de deur

het wolters-noordhoff complex

en pakten iemand die niet met het voorval te maken had op. Hierop werd door de omstanders gereageerd door de politie daar weg te smijten met flessen en stenen. Later blijkt dat het gebeuren op video is gezet. Het persbericht werd de volgende dag volledig van de politie overgenomen; "Krakers molesteren Groningers", en "de daders zullen nog gepakt worden". Er werd trouwens geen aanklacht ingediend. Zo zijn er nog wel wat voorbeelden te geven, de afgelopen jaren.

Vorig jaar zomer heeft er een tripartitair overleg plaats gevonden naar aanleiding van een belegering van ons pand (waarover later meer), tussen burgemeester Staatsen, hoofdcommissaris Woltjer en hoofdoft. v. justitie Blok. Zij hebben gesproken over de mogelijkheid van ontruiming op grond van openbare orde verstoringen, om de "oorzaak" van de problemen weg te nemen. Toen bleek dat daar niet genoeg redenen voor waren en dat er geen sloopvergunning lag (en er het gevaar bestond van een herkraak) werd het voor de (politieke) politie zaak om ons - in afwachting van de oplossing van het probleem

van de bestemming van de gebouwen - inzake de openbare orde te gaan provoceren. In samenwerking met de pers (Nieuwsblad van het Noorden) is het klaarblijkelijk de bedoeling ons zoveel mogelijk te kriminaliseren en te depolitiseren. Verder proberen ze ons te intimideren door aan de lopende band mensen te benaderen voor infiltratie in het WNC.

Een jaartje verder ondertussen is er het een en ander veranderd. Er bestaan plannen om op de plek van het WNC een bibliotheek te bouwen (hiervoor zijn alternatieve plekken voorhanden). Grassi, een Italiaans architect waar ons PVDA-college nogal op geilt, heeft een walgelijke betonnen kolos ontworpen. Er is echter nog haast niets door de ambtelijke molen van het gemeentelijk apparaat en een gerechtelijke procedure om ons er uit te krijgen laat dus ook nog even op zich wachten (Bovendien wordt in de huidige bouwplannen een monument gesloopt en dat is volgens hun eigen wetten verboden!). Toch wordt er de laatste maand in de pers gesuggereerd dat wij binnen enkele weken ontruimd zullen worden. Het is klaarblijkelijk beleid van de gemeente en

politie om het hier zonder aanwijsbare reden steeds maar weer over te hebben. Of het moet zijn dat ze een stemming pogen te creëren onder de bevolking van "wanneer is het nu eindelijk afgelopen met die chaos?", een taktiek die wij kennen van het Oude Politiebureau.

O.a. als gevolg van deze stemmingmakerij van de burgemeester, de gemeente, de politie en het Nieuwsblad v/h Noorden is het sinds een jaar of 2 in Groningen een, voor ons slopende, gewoonte geworden dat wij tijdens de twee kermissen per jaar door groepen jongens massaal worden aangevallen. Deze groepen bestaan uit Z-siders, patzers en krullies. Fascisten proberen hier een lijn in aan te brengen. Onlangs zijn er stickers geplakt met daarop de tekst "Smash WNC, Join the Z-side Hooligans" andere stickers vermelden de tekst "Gegen Rote Terror". In Mei dit jaar stond er een groep ± 200 van dit soort lieden stenen naar ons pand te gooien. We wisten ze gelukkig op een afstand te houden. In het Nieuwsblad van het Noorden verschenen toen stukken met als titel "Bloed op de busbaan" e.d. en Wolters werd als de veroorzaker van het probleem benoemd. Vanwege het eerder genoemde feit dat we eerder op een tripartitair overleg besproken zijn houden we er rekening mee dat een onverwachtse ontruiming op grond van openbare orde verstoring een mogelijkheid is. De komende kermis is van 25 tot 29 Augustus. We bereiden ons voor...

Laatste bericht

Maandag (7 Augustus) kregen we via via 't vreemde bericht te horen dat onze ontruiming op komst was op de dag dat Nieuwpoort ontruimd werd. In samenhang met de berichten van de afgelopen tijd reageerden wij vlot. Dit zal in de komende tijd nog wel vaker zal gebeuren. Verder is er in elke plaats in Nederland wel een belang om de PGGM (de "eigenaar" van het WNC) aan te vallen. Wij zullen vanaf nu werken aan een betere informatie over ons naar het land toe. Dit hebben wij volgens ons zelf al te lang verwaarloost. Ook over een evt. "reguliere" ontruiming zullen wij met stukken naar buiten komen.

Gegroet

AUTONOME GROEP

augustus 1989

wie of wat we zijn, of met z'n hoevelen is onbelangrijk. het enige wat telt is wat we als groep naar buiten brengen, dat we voor onszelf persoonlijk de conclusie hebben getrokken dat radikale akties noodzakelijk zijn en dit als groep verwezenlijken.

radikale akties niet alleen als sabotage van de dagelijkse gang van zaken, maar daaruit perspektieven proberen te ontwikkelen die tot de -onze- verbeelding spreken, kunnen breken met de vicieuze cirkel van maatschappelijk geaccepteerde politieke normen.

onze methodes zijn illegaal en gewelddadig, dat is onvermijdelijk, niet alleen vanuit het standpunt van onze conclusie, maar ook puur om tegen de hele shit wat tegenover te stellen. het is gebleken dat petitie's, verzoeken verrekt weinig of niets opleveren, maar we zijn ook weer niet zo naïef om te denken dat onze akties dan wel gelijk wat zouden opleveren (afgezien van het feit dat er enkele shell-pompen van het straatbeeld verdwijnen en de direkte schade). we stellen niet dat ze beter of efficiënter of zelfs een vervanging zijn, wat we stellen is, dat een radikale aktie op het juiste tijdstip het nodige los kan maken, niet alleen discussie, maar zelfs interne verdeeldheid bij hen die tegenover ons staan, -de machthebbers. radikale akties kunnen functioneren als afstraffing van personen of bedrijven die door hun (machts-) positie beslissingen door-drukken, of misstanden in stand houden of zelfs creëren. het gaat ons ook niet zozeer om die bedrijven of personen, maar om hun positie, een positie die wij afwijzen daar zij deel uitmaakt van het hele systeem van macht, politiek en geld, waar zij gewillig aan meewerken. maar bovenal kunnen radikale akties een onderdeel zijn van een algemene campagne, een bijdrage aan de ontwikkeling en de kracht tot het uiteindelijke doel.

of de een of andere wout nu naar zuid-afrika vliegt of niet interesseert ons niet, wel dat hij in combinatie met (oud-) collega's op uitnodiging van de uiterst dubieuze 'stichting tot herstel culturele betrekkingen zuid-afrika' dit doet. wie dan nog niet weet waar zijn solidariteit behoort te liggen is of wel politiek blind of zelf een racist. brandt zou de reis aangegrepen kunnen hebben om de apartheid aan te vallen, zowel in zuid-afrika als mede weer thuisgekomen. dit heeft hij nagelaten wat genoeg over zijn instelling zegt. zou hij naar zuid-afrika gaan om zich 'persoonlijk' op de hoogte te stellen van de situatie, dan had hij dat ook in zijn eentje kunnen doen, wat voor ons geen probleem zou zijn geweest.

onze akties (tot nu toe voornl. anti-apartheid gericht) staan voor onszelf in een breder kader dan ze naar buiten toe gepresenteerd worden. het houdt niet op bij apartheid. apartheid is voor ons een onderdeel van de strijd die wereldwijd tegen onderdrukking en uitbuiting wordt gevoerd. dit wil niet zeggen dat wij elke 'bevrijdingsstrijd' onvoorwaardelijk steunen of zelfs er maar solidair er mee zijn. dit dient bij elk conflict apart bekeken te worden en steeds opnieuw naar de positie en situatie ervan. waar we wel onvoorwaardelijk achter staan is, dat we hier in het rijke westen, in nederland, één van de kapitalistische machtscentra, de strijd in bijvoorbeeld zuid-afrika op een praktische manier kunnen ondersteunen en tegelijkertijd voor onszelf ter plekke perspektieven kunnen ontwikkelen om uit de eigen rotzooi te komen.

wij stellen dat, wil er verandering komen in de fundamentele misstanden hier, zowel als de misstanden daar (3de wereld) die de regeringen en multinationals doorvoeren, -er fundamentele veranderingen doorgevoerd moeten worden, om het voor iedereen duidelijk te stellen: een revolutionaire omwenteling, niet alleen maatschappelijk, maar ook politiek, economisch en sociaal.

niet dat we denken dat de revolutie voor de deur staat, die is zelfs nog heel ver weg, maar we stellen ons onvoorwaardelijk hier achter, met z'n weinigen we op dit moment verhoudingsgewijs ook mogen zijn. maar elke dag en elke aktie bewijst opnieuw dat verzet mogelijk is, we ons niet hoeven neerleggen bij beslissingen die ons van boven worden opgedrongen. zelf iets op te bouwen, zelf de beslissingen te nemen over hoe je leven in te richten zonder concessies, hoe moeilijk dit soms ook is.

voor onszelf is ook niet alles duidelijk en zal dat waarschijnlijk ook nooit worden, je leert elke dag opnieuw, tijden en situaties veranderen, maar voor ons staat vast dat de aktie noodzakelijk is, in te grijpen in gebeurtenissen die 'normaal' gesproken aan je voorbijgaan of waar je alleen verantwoordigt door wordt en een gevoel van machteloosheid aan over houdt, wat juist de hele waanzin verduidelijkt. temidden van de hele consumptieter-reur en wegwerp manier van leven er wat tegenover te stellen, zelfbepaald en doelgericht - in principe anti-autoritair en anti-kapitalistisch. "sociale revolutie is noch een ongelijk, noch een plotselinge gebeurtenis. er zit niets plotselings in want ideeën veranderen niet plotseling, ze groeien langzaam, als een plant of een bloem. daarom is een sociale revolutie een gevolg, een ontwikkeling, hetgeen betekent dat zij revolutionair is. het is een ontwikkeling tot het punt waarop

aanzienlijke aantallen mensen die nieuwe ideeën omhelsen en vastbesloten zijn ze in de praktijk te brengen. als ze dat proberen en te maken krijgen met tegenstand, wordt de trage, rustige en vreedzame sociale evolutie snel, militant en gewelddadig. evolutie wordt revolutie."

a. berkman

We zijn geen 'autonomen', noch in politieke of welk andere betekenis dan ook. de naam staat puur voor zijn eigen, -zelfstandig, -politiek onafhankelijk, we bepalen onze akties, -doelwitten en methodes zelf.

vuur en vlammen voor elke staat voor internationale solidariteit en revolutionair verzet

autonome groep

DE ZIEDENDE BINTJES

Wageningen, 9-8-'89.

PERSVERKLARING

In de nacht van 8 augustus jl hebben we een veld- en kasproef met transgene aardappelen (dwz genetisch gemanipuleerde aardappelen) verpest bij de stichting ITAL. De veldproef bestond uit het vermeerderen van transgene aardappelen (gemanipuleerd tegen het BASTA-herbicide en het tabaksratelvirus) voor andere proeven, de kasproef uit een ekologisch onderzoek naar het kruisen van deze aardappelen met andere nachtschadeachtigen. Dit soort experimenten hebben vergaande ecologische en politiek-economische consequenties. Planten die een ingebouwde BASTA-resistentie bezitten, kunnen meer van dit herbicide verdragen. In de praktijk zal het dus eerder tot een hoger dan tot een lager herbicidegebruik leiden, met alle negatieve milieuvloeden vandien (zoals vervuiling van grond- en oppervlaktewater). Bovendien is BASTA een zogenaamd breed spectrum-herbicide, wat in dit geval betekent dat alle andere planten dan het resistente gewas beschadigd of vernietigd worden. Verder is van genetisch gemanipuleerde organismen en gewassen nog onbekend hoe zij in het milieu reageren. Het is dan ook belachelijk dat bij deze proeven de planten buiten vermeerderd worden, terwijl binnen in de kas onderzocht wordt of dit wel kan. dat het BASTA-herbicide een produkt is van Hoechst, is geen toeval, maar kenmerkend voor de hele gang van zaken rond de bio- en genentechnologie. Deze technologieën zijn in

handen van de multinationale ondernemingen, en vormen een belangrijk middel om de landbouwproductie te beheersen. Zo domineren deze ondernemingen al op het gebied van landbouw-inputs als zaaizaad, herbiciden, gekloneerd plantmateriaal en kunstmest en nemen ze de verwerking van landbouwprodukten over omdat ze de beschikking hebben over enzymen, verkregen via genetische manipulatie. De voedselproductie zal in de toekomst een commerciële aangelegenheid worden, waarvan de winsten naar de multinationale ondernemingen stromen.

De besluitvorming over de biotechnologie is ondoorzichtig en ondemokratisch. Er bestaat een landelijke commissie (ad hoc rec-DNA-kommissie), die vooral uit wetenschappers uit het rec-DNA-onderzoek, industriëlen en hoge ambtenaren is samengesteld. Ze heeft als de taak om de gevolgen van biotechnologie in samenleving te bekijken, wat in de praktijk neer-

komt op het stimuleren van biotechnologie via subsidies en onderzoek. Bij de goedkeuring van dit onderzoek beroept de gemeente zich op deze club biotech-fetisjisten en verwerpt alle kritiek op de experimenten met onzinnige argumenten (zo wordt de veiligheid gewaarborgd door regels als het gebruik van een andere kleur bloempotten, witte jassen voor het personeel, en de schoffels moeten binnen de 'proeflokatie' blijven). De verschillende bezwaren die aan dit soort onderzoek kleven, heeft het ITAL (en in haar kielzog de LU en de gemeente) stonweg naast zich neer gelegd, er wel voor zorgend dat haar activiteiten buiten de publiciteit blijven. Duidelijk is dat deze, een der eerste veldproeven de weg vrij moest maken voor meerdere veldproeven, en daarmee zou de industriële lobby weer een stap verder zijn. Alhier onze bijdrage...

DE ZIEDENDE BINTJES.

De vernielde aardappelplanten worden opgeruimd.

de bunker presenteert EUROPA 1992

In de vorige kleintjes al aangekondigd: Een cyclus rond het thema Europa 1992, georganiseerd door Politiek Kafee De Bunker in de kleine zaal van de Boulevard (snellestraat). De eerste avond vindt plaats op dinsdag 19 september. Na een algemene inleiding over doel en opzet van de cyclus houdt Bas van der Plas een inleiding over de economische achtergronden van Europa 1992. Dan op dinsdag 3 oktober een avond over militarisme met een praatje van Fred van der Spek (deze avond wordt mede georganiseerd door de Werkgroep Informatie Dienstplicht uit denbosch). Op 17 oktober een avond over de juridische aspecten van Europa 1992. Op dinsdag 31 oktober verzorgt de Stichting Opstand (amsterdam) een avond over de sociale aspecten van de Europese eenwording. En op 14 november staat het milieu centraal. Op dinsdag 28 november komen de gevolgen voor vrouwen aan de orde, de avond wordt verzorgd door Annemiek Onstenk. Op dinsdag 12 december het vluchtelingenbeleid waar (hoogstwaarschijnlijk) André van Es over komt praten. En op 19 december een avond over bevolkingsspolitiek en genentechnologie. Dan, ondertussen is het 1990 geworden, op 2 januari

een avond over Europa en de 'derde wereld', verzorgd door Henk Kox en wellicht SOMO (stichting onderzoek multinationale ondernemingen) en op dinsdag 16 januari staat een avond gepland over personeelsregistratie en technologische ontwikkelingen. In de maand januari worden dan nog één of twee avonden georganiseerd over mogelijke strijdperspektieven voor links in een verenigd Europa (en/of de bestrijding van Europa 1992). In principe is er dus vanaf 19 september iedere dinsdag om de veertien dagen een thema-avond, welke een aspect van Europa '92 aan de orde stelt. Alleen in december dus ietsje anders (12 en 19 december, vanwege de geboorte van de zoon des heeren). Op de dinsdagen tussen de thema-avonden zullen -eveneens in de Boulevard- films vertoond worden, die verband houden met het thema. LET NOG OP DE AANKONDIGINGEN! Voor aanvang van de cyclus zal een zeer uitgebreide brochure verschijnen met achtergrondinformatie over alle thema's die te koop zal zijn bij de Boulevard, boekwinkel Den Duvel (vugtherstraat) en in Politiek Kafee De Bunker (papenhulst 26, gele poort: elke donderdag-avond vanaf 22.00 uur). Als je naar één of meerdere avonden van deze cyclus toekomst is het aan te bevelen om de voorbereidende teksten uit de brochure van te voren door te lezen. Tot ziens.....

uit: kleintje muurkrant
den bosch

DE BEHEERSING VAN DE VRUCHTBAARHEID VAN VROUWEN

DE BANDEN TUSSEN WESTERSE REGERINGEN, MULTINATIONALS EN DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE

De Kampanje 'Internationale solidariteit voor Veilige Voorbehoedsmiddelen' is in januari 1989 begonnen, naar aanleiding van nieuwe informatie over het misbruik dat van vrouwen wordt gemaakt bij het experimenteren met, en de bevordering van, nieuwe hormonale voorbehoedsmiddelen.

Over deze voorbehoedsmiddelen is veel te weinig onderzoek gedaan. Bijvoorbeeld over Norplant, een middel bestaande uit een zystal

kapsules, dat ontwikkeld is door de in de Verenigde Staten gevestigde Population Council. Ze worden opgelegd aan arme, niet-bevoorrechte vrouwen uit de Derde wereld, om redenen van geboortebepanking.

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) speelt een centrale rol bij elk van deze ontwikkelingen, - en in de onderzoeksfase, bij het houden van experimenten, de verspreiding in de Derde wereld, etc.

De Kampagnegroep 'Internationale Solidariteit voor veilige voorbehoedsmiddelen' hielp bij het

opstellen van onderstaande resolutie. De resolutie is aangenomen op de Europese Conferentie over vrouwen en Gezondheid, die in Juli j.l. in Madrid is gehouden. Groepen en personen die meer willen weten over onze kampanje, of deel willen nemen aan onze activiteiten, kunnen contact met ons opnemen via het volgende adres en telefoonnummer:

Internationale Kampanje Voor
Veilige Voorbehoedsmiddelen
Niasstraat 15 ''
1095 VA Amsterdam
020-92708

RESOLUTIE

Wij vrouwen uit Westerse en Derde wereldlanden, tezamen gekomen op de Europese Feministische Conferentie over Gezondheidszorg, die van 22 tot 25 Juli 1989 in Madrid gehouden is, voelen het als onze verantwoordelijkheid om het beleid van het IMF en van Wereldbank te veroordelen en daar actieve stappen tegen te ondernemen. We zijn ons ervan bewust dat het IMF en de Wereldbank slechts frontorganisaties zijn van het kapitaal en de regeringen van het Noordelijk halfrond. We veroordelen hun beleid, omdat:

1. Het beleid van deze organisaties een toenemende schuldenkrisis teweeg heeft gebracht, met als gevolg het opleggen van structurele aanpassingsprogramma's, en bijgevolg honger, ondervoeding, ziektes en sterfte, met name onder vrouwen en kinderen. De statistieken van VN-lichamen beginnen een toenemende sterfte te registreren in meerdere Derde Wereldlanden. Ironies genoeg heeft de Wereldbank in 1987 een 'Veilig Moederschap-Kampanje' gelanceerd, teneinde vrouwen te 'beschermen' tegen

ziektes en sterfte in verband met bevallingen. Multinationals als Nestlé bevorderen met hulp van het IMF-beleid wederom de verkoop van hulp-melkpoeder, als substituuft voor moedermelk.

2. De IMF en de Wereldbank spelen een actieve rol in de toenemende bevordering van bio-technologie en andere 'high-tech' infrastructuur richting Derde Wereldlanden, vaak met actieve medewerking van hun regeringen en lokale elite's, en dat onder het mom van 'voortuitgang'. Deze technologieën scheppen economische afhankelijkheid en vernietigen het sociale en culturele weefsel van de Derde Wereldlanden, en ze veroorzaken grote schade aan milieu en ecologie.

3. Met de eenwording van Europa in 1992 zal de uitbuiting van vrouwen in de Derde en de Eerste Wereld effectiever worden georganiseerd; terwijl witte westerse vrouwen in Europa worden aangemoedigd meer kinderen te baren, worden vrouwen in de derde wereld onderworpen aan stringentere

geboortebepankingsprogramma's. Overal ter wereld worden en zullen vrouwen willekeurig worden gebruikt voor verschillende soorten van onderzoek, variërend van genemanipulatie tot contra-ceptie-onderzoek.

4. Sinds mei 1988 zijn het Ontwikkelingsprogramma van de VN (NDP), het VN-fonds voor bevolkingsspolitiek (UNFPA), de Wereldbank en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) de mede-sponsors van het Menselijk Reproductieprogramma (HRP) van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). Het ligt daarom voor de hand dat het werk van de HRP beïnvloedt wordt door de belangen van deze instellingen. De WHO-HRP is een sleutelrol gaan spelen in het met elkaar verbinden van de belangen van westerse regeringen, geboortebepankingsorganisaties en de farmaceutische industrie - met die van derde wereldregeringen en elites. Deze gekombineerde krachten zijn verantwoordelijk voor het houden van experimenten, waarbij onveilige, voorbehoedsmiddelen, waarover onvoldoende onderzoek is verricht, in verschillende delen van de derde wereld bevorderd worden. Die experimenten veroorzaken onherstelbare schade aan de gezondheid en het leven van vrouwen, en vaak ook van de kinderen die zij ter wereld brengen.

Wij doen een beroep op alle vrouwen om meer uit te zoeken over deze verbanden in jullie eigen land, om er informatie over te verspreiden, en om je teweeg te stellen tegen deze ontwikkelingen, die ten koste gaan van de lange-termijn belangen van vrouwen en kinderen overal ter wereld.

Deze resolutie heeft ook de goedkeuring gekregen van leden uit India, Bangladesh en Brazilië, die aanwezig waren op een minisymposium over Norplant, dat voorafgaande aan de Conferentie in Madrid gehouden is.

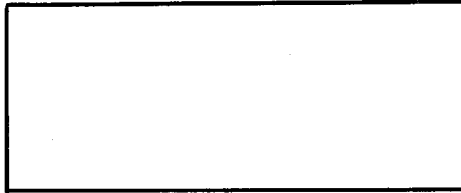
Aan allen die willen luisteren

DE AFGELOPEN NUMMERS HEBBEN WE AANDACHT BESTEED AAN EEN VERKRACHTINGS-
ZAAK, WAARBIJ EEN JONGEN BETROKKEN IS UIT DE ALTERNATIEVE MUZIEKSCE-
NE IN AMSTERDAM. ZILLE, HET SLACHTOFFER, IS BINNEN ONZE KRINGEN NIET
OF NAUWELIJKS OPGEVANGEN. ALTHANS, NAUWELIJKS OP DIE MANIER ZOALS DAT
ZOU MOETEN GEBEUREN. ZE STUITTE OP MENSEN DIE ZICH MAAR MOEILIJK KON-
DEN VOORSTELLEN WAT HAAR WAS OVERKOMEN, MUREN VAN ONBEGRIP. ZE ONT-
MOETTE MANNEN, DIE DE SITUATIE WAARIN ZE TERECHT GEKOMEN IS, GEBRUIK-
TEN VOOR ZICHZELF. MANNEN DIE TEGENOVER DERDEN WILLEN LATEN ZIEN DAT
ZE O.K. ZIJN, TERWIJL ZE VAN ZICHZELF WETEN DAT ZE VAN TIJD TOT TIJD
OOK VROUWEN SEXUEEL GEBRUIKEN. ALS HET ZE UITKOMT.
ZILLE IS MOE VAN DIT ALLES, TERUGGEKEERT NAAR HANAU. ZE HEEFT EEN E-
MOTIONELE BRIEF ACHTERGELATEN, BESTEMT VOOR PUBLIKATIE. DE DISKUSSIES
OVER VERKRACHTING LAAIEN ONDERTUSSEN WEER OP. DE FUNDAMENTELE VRAAG
DIE DAARBIJ CENTRAAL ZOU MOETEN STAAN, HOE IEMAND IN STAAT IS EEN AN-
DER TE VERKRACHTEN, WORDT MERENDEELS OMZEILD. HET GAAT NU HOOFDZAKE-
LIJK OVER OPVANG VAN HET SLACHTOFFER EN HOE OM TE GAAN MET DE VER-
KRACHTER. ONMACHT, OF NOEM HET ONERVARENHEID MET DE PROBLEMATIEK, IS
VOORALSNOG TROEF.

"Er is de afgelopen weken veel
gebeurd. Ik ben er ook van over-
tuigd dat er iets werd bereikt,
alleen ben ik er niet zo zeker van
of dat allemaal wel zo goed voor
mij was. Maar het was m'n eigen be-
slissing, ik wilde hier blijven en
deze ervaring tot het einde toe
doorstaan. Nu merk ik dat ik hier
vandaan moet, geloof dat ik nu al-
les weet dat ik wilde weten en
meemaken.

Een deel van m'n persoonlijkheid is
zoekgeraakt. Dat wil zeggen, dat
ik uiteindelijk niet meer wist of
ik nou iets goed of fout deed. Ik
wist niet meer met wie ik niet
meer zou moeten praten, wie ik be-
ter uit de weg kon gaan, wie me
kan helpen, wie gewelddadig werd...
Ik was er niet meer zeker van met
wie ik waarover praten kon. Kennen
jullie de zin "u hebt het recht te
zwijgen, alles wat u zegt voor de
rechtbank kan tegen u gebruikt
worden"? Nou, zo voelde ik me ge-
deeltelijk ook. Ik wou dat ik deze
grote, gevaarlijke verwarring beter
zou kunnen uitdrukken. Ik loop
hier rond en zie mensen ruzie ma-
ken, terwijl ik er middenin sta.
Zonder dat werkelijk te willen.
Alles lijkt echter van mij af te han-
gen. Problemen die helemaal niets
met mij te maken hebben, persoon-
lijke conflicten die klaarblijke-
lijk al jaren spelen, worden weer
naar voren gehaald en ik ben de-
gene die dat uitlokt. Mensen komen
op me af, huilen bij me uit, ver-
tellen hoe slecht het met ze gaat.
Allemaal vanwege mij. Ik merk ech-
ter heel duidelijk hoe ze mij met
hun lot willen raken, schuldig
willen doen voelen. Nooit zou ie-
mand echter werkelijk heel boos op
me durven zijn. Niet meer. Jullie
zijn allemaal zo aardig.

Omdat jullie sluwer zijn geworden.
Wel, ik word nu door jullie ge-
bruikt, voor jullie persoonlijke
conflicten. En wanneer jullie aard-
dig tegen me zijn, kan jullie ei-
genlijk niet veel gebeuren. Wan-
neer jullie een relatie met me
hebben, kunnen jullie zeker zijn
van het feit dat jullie niet in de
vuurlinie komen te liggen. Denk je
dat ik spoken zie?

Het heeft me veel tijd gekost om
erachter te komen. Maar nu is me
tenminste één ding duidelijk, het
gaat om jullie en niet om mij. Ik
merk hoe ik me zelf steeds meer
verlies. Zal me nog vaak afvra-
gen wat er nou eigenlijk allemaal
is gebeurd. Onzekerheid over dat
wat ik doe.
Steeds meer mensen die een beves-
tiging van me willen hebben dat ze
eigenlijk o.k. zijn. Steeds weer
wordt ik door jullie omringd en
zien jullie niet hoe jullie me
kwellen. Als ik dan zeg dat ik er
niet langer tegen kan, antwoorden
jullie ogen dat ik er zelf om ge-

vraagd heb. Niemand dwong me dat
te doen, wat ik doe. Jullie wil-
len me analyseren. Jullie barsten
af en toe in tranen uit, maken ru-
zie en worden door gevoelsuit-
barstingen geleid. En ik zit er
tussen in en vraag mezelf af waar-
om iedereen denkt erger te lijden
dan ik.

Omdat jullie me niet zien huilen?!

NEUTRAAL

Enkele dagen geleden zat ik bij een
vriend en vroeg me af of hij werke-
lijk een vriend van me is. Hij wil
neutraal blijven en geen mening
uitdragen. Dat is ook een prima
manier om problemen uit de weg te
gaan. Maar hoe is het mogelijk dat
hij naast me kan zitten en neutraal
blijft. Hoe kan hij het probleem,
dat deel uit maakt van mij, zo uit
de weg gaan. Terwijl ik me dat ech-
ter afvraag, blijf ik bij hem zitten
en voel me hulpeloos.

Ik wil juist nu niet helemaal al-
leen zijn, wil vrienden hebben en
proberen alles te slikken alleen
maar omdat ik gezelschap wil. Ik
vergeef mensen....

Mijn doel is nog steeds om voor de
toekomst te vechten. Het is me
echter nu heel duidelijk geworden
dat ik er nog meer van mezelf in
moet steken. M'n gehele energie
ervoor moet investeren om jullie
de ogen te doen openen en het niet
als mijn probleem te laten staan.
Ik probeer jullie duidelijk te ma-
ken dat er meer aan de hand is
dan een slechte droom.

Meer als iets dat mij is overkomen.
Ik probeer niet in zelfmedelijden
te verzuipen, geen haat te koeste-
ren. Maar jullie denken toch zo te

kunnen reageren. Jullie zeggen tegen me dat jullie nog meer problemen hebben. Jullie vergeten echter dat ik ook nog andere grote problemen heb, ben hier ook niet mee geboren. Ook ik moet vele andere verplichtingen nakomen. Zien jullie dan niet dat jullie konstant proberen jullie zelf vrij te pleiten. Jullie praten niet met me, jullie willen slechts het eigen verhaaltje kwijt en verwachten dan van mij dat ik jullie begrijp. Ik heb pogingen gedaan om jullie te begrijpen, ja ik wilde zoveel weten. Nu wil ik echter niets meer weten. Ik zou m'n gevoelens er zo graag uit willen laten komen. Gewoon alles laten gaan. Ik zou jullie zo graag duidelijk willen maken wat jullie zijn. Wat voor misdaad jullie begaan. Jullie vernietigen m'n persoonlijkheid zodat er alleen nog maar brokstukken over blijven. Waar ik echter het meest misselijk van wordt, is dat ik op jullie en jullie gemeenschap ben aangewezen.

Eén van jullie kwam naar me toe en vertelde me dat het hem zo spijt en dat hij ervan had geleerd. Enkele dagen later zie ik hoe deze man een meisje bij de borst grijpt

en zei dat hij wel wist dat we allemaal toch alleen maar geneukt willen worden. Natuurlijk wist hij niet dat ik daar getuige van was. Maar ik twijfel er niet aan dat hij ook hiervoor een goed excuus voor mij klaar zou hebben liggen.

ZONDEBOK

Ik sta nu dus voor de beslissing met diegenen te communiceren die zich verontschuldigen dan wel met diegenen die zich niet verplicht voelden met de 'zaak' om te gaan. Diegenen die neutraal blijven, die zich zorgen maken om mij en met me praten en toch op de een of andere manier niet steeds in mijn nabijheid zijn. Ik heb besloten niemand van jullie te kiezen. Ik ben moe en wil hier weg. Geen vlucht aangezien ik voor het eigenlijke thema nooit weg zal kunnen lopen. Maar ik wil me niet door jullie laten gebruiken, de zondebok voor al jullie problemen te zijn. Een gevoel van machteloosheid dat in me rondspookt. Een gevoel van machteloosheid t.o.v. de tweede verkrachting, door jullie gezamenlijk. Natuurlijk, jullie kunnen het ook niet helpen. Jullie reactie als jullie er voor het eerst mee

gekonfronteerd worden. Ik ben er ook voor het eerst mee gekonfronteerd.

Alles wat ik wilde was jullie begrip. Alles wat jullie willen is mijn begrip. En wanneer jullie dat niet krijgen, nou ja, is ook niet erg. Jullie hebben jullie vrienden en jezelf.....

Er rijst een vermoeden bij me dat ik niet gek ben maar dat jullie dat zijn. Ik zal strijden door verder te blijven bestaan en iedereen ermee te confronteren en kan slechts hopen dat jullie ogen eindelijk open gaan voordat jullie me helemaal in de vernieling helpen.

Veel dank voor diegenen, de weinigen, die me werkelijk hebben geholpen en zich werkelijk met verkrachting en de gevolgen hebben beziggehouden. Volgend jaar in januari zullen jullie bovendien een brochure van mij kunnen verwachten waarin ook andere vrouwen met hun ervaringen aan het woord zullen komen. Een brochure die voor iedereen belangrijk zou moeten zijn, waarin ik op elk afzonderlijk detail zal ingaan. Eindeloze kwellingen.

ZILLE.

LUBBERS LEGALISEERT DISCRIMINATIE!

Op zaterdag 2 september worden in Amsterdam een demonstratie én manifestatie gehouden om druk te zetten achter de spoedige totstandkoming van een onvoorwaardelijke anti-discriminatie wetgeving. Een Wet Gelijke Behandeling zonder uitzonderingsclausules. Een wet die artikel 1 van de Grondwet (het non-discriminatie beginsel) niet ontkracht en dus vékracht, maar strafrechtelijk versterkt, zodat legio voorbeelden van discriminatie die nu niet kunnen worden vervolgt, dan voor de rechtbank aan de kaak gesteld kunnen worden.

Om een praktijk voorbeeld te noemen: Simonis werd door de rechtbank niet veroordeeld voor het aanwakkeren van homo-haat, omdat zijn uitspraak zonder Wet Gelijke Behandeling niet echt strafbaar zou zijn...

De kwestie speelt al jaren. Zolang dat pers en politici er nauwelijks meer aandacht aan willen besteden. Zolang, dat ook het risico reëel is, dat de komende coalitiepartner(s) van het CDA (...) bereidwillig hun principes offeren en onderhandelen over discriminatie. Inleveren dus. Om dit te voorkomen wordt er vlak voor de verkiezingen onder het motto "Laat mensenrechten niet vertrapen door politici!" geprotesteerd tegen het feit, dat er na 12 jaar sobatten in Den Haag nog steeds geen hanteerbare anti-discriminatie wetgeving in Nederland bestaat.

Sterker nog: het CDA en de VVD zijn er in de afgelopen kabinetsperiode in geslaagd onder de noemer van een zogenaamde 'Algemene Wet Gelijke Behandeling' een wetsvoorstel te presenteren, dat aangeeft, wanneer wél en wanneer niet mag worden gediscrimineerd.

Met andere woorden: een wetsvoorstel dat discriminatie wettelijk zou moeten verbieden blijkt een spijkerharde discriminatiewetgeving te zijn. Het tot nu toe algemeen geldende non-discriminatie principe van Artikel 1 van de Grondwet wordt met deze zoveelste 'lege dop' van de demissionaire coalitie ondergraven. Om maar een voorbeeld te noemen: men zou leerlingen en studenten van christelijke of levensbeschouwelijke scholen, universiteiten of andere instellingen mogen weren. Als ze uitkomen voor hun homoseksualiteit of lesbies zijn. Als ze zich willen ontplooiën en eerlijk willen zeggen wie ze zijn... En dan te bedenken dat 60% van de scholen in Nederland gebaseerd zijn op christelijke dan wel levensbeschouwelijke grondslag. En dat dit onderwijs wordt gesubsidieerd door de samenleving! De leus "Geen cent voor discriminatie" dringt zich onmiddellijk op.

Door de val van het kabinet is dit onzindelijke wetsvoorstel niet in de tweede kamer besproken, zoals gepland op 15 juni. het plan zou felle oppositie hebben ontmoet. Enerzijds van een déél van de (nog liberale....) VVD-fractie, anderzijds van de Pvda. Een Pvda die inmiddels zelf óók een voorstel voor een Wet Tegen Discriminatie heeft ingediend. Dat voorstel is redelijk aanvaardbaar, zij het dat het spreekt over 'seksuele gerichtheid' in plaats van 'seksuele voorkeur' ...

De demonstratie die zaterdagavond 2 september wordt gehouden is met name bedoeld om vóór de formatie druk uit te oefenen op de toekomstige coalitiepartner van het CDA. Om uitspraken te forceren van de lijsttrekkers, dat

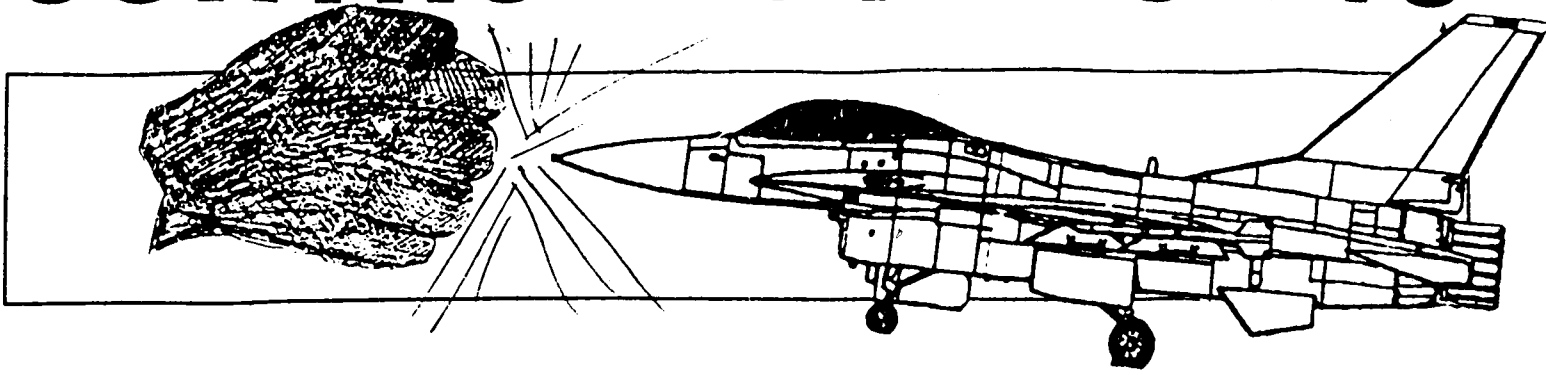
zij de Wet Gelijke Behandeling niet als wisselgeld zullen gebruiken. Om duidelijkheid te krijgen: hoe hard zal bijvoorbeeld de Pvda vechten voor een onvoorwaardelijke Wet Tegen Discriminatie?

Duidelijk is in elk geval dat de grenzen van het toelaatbare met het regeringsvoorstel zouden zijn overschreden. Als je eenmaal wettelijk vastlegt dat je bepaalde mensen in bepaalde situaties mag discrimineren, is het einde zoek. En waarom zou je, de groep die gediscrimineerd mag worden, niet naar believen steeds weer willekeurig uitbreiden? Met punkers, krakers, turken of marokkanen? Het is dus niet alleen in het belang van homolesbische mensen dat er een onvoorwaardelijke discriminatie wetgeving komt, maar in het belang van al die genen die de kans lopen structureel door het christelijk patriarchaat te worden onderdrukt. Vandaar dat de demonstratie breed is opgezet. De demonstratie vertrekt zaterdagavond om 20.30 vanaf de Dam. Bewust zijn het Nationale Monument, het Homomonument en het Anne Frank huis in de route opgenomen. Om 22.30 begint er een politieke manifestatie voor de Stopera, Amstel 1. het is de bedoeling dat de politici van Groen links, Pvda, CDA, D66, VVD en van de Vrouwenpartij duidelijk stellen of er volgens hun partij over discriminatie kan worden onderhandeld of juist niet.

Zorg dat je Lubbers nu voor bent, want voordat je het weet legaliseert hij discriminatie!

Inlichtingen: DAQUA, 1ste C. Huygensstraat 120c, 1054 BZ Amsterdam, tel.: 020-185339.

CONTRO LA NATO-F16

AZIONE DIRETTA

CAMPEGGIO DI LOTTA LA NATO/F-16
in Isola Capo Rizzuta

Ieder jaar in de zomer wordt er door de Italiaanse autonome beweging een kamping georganiseerd. Behalve vrienden ontmoeten en kontakten uitwisselen, wordt er ook een doel gekozen. Voorgaande jaren waren ondermeer de kerncentrales in Montalto di Castro en Caorsa het middelpunt, met als doel de sluiting te forceren. Nu is het doel de bevolking in Calabria in de streek rond de stad Crotona te informeren en protesten te activeren tegen de toekomstige plaatsing van een NAVO basis met F-16's. De kamping werd gehouden van 29 juli t/m 6 aug; de dag dat de eerste atoombom gedropt werd.

Gelijktijdig met deze kamping, die georganiseerd was door de nationaal anti/militaristische-imperialistische coördinatie, hielden de pacifisten, nauw verbonden met de Italiaanse communistische partij (PCI), ook een kamping. De daaropvolgende week, tot 11 aug., sloegen de anarchisten hun tenten op. Samen op een kamping was, met de pacifisten om ideologische redenen, niet mogelijk. De anarchisten en autonomen willen wel met elkaar samen werken maar door storingen waren er toch verschillende data's gekomen. Wij zaten op de kamping van de autonomen en gaven, naast een stukje achtergrond, een dag boek van een strijdkamping. Daaropvolgend een korte verklaring van de anarchistische kamping in "2 Mari".

WAT GING VOORAF !

Door protesten, blokkades en een referendum heeft de Spaanse regering, tegen Navo voorschriften in, moeten besluiten om de F-16 basis in Torrejon op te heffen. De aldaar gestationeerde toestellen moesten elders geplaatst worden. De Navo heeft aan alle lidstaten gevraagd of zij de vliegtuigen, geschikt voor atomaire taken, op hun grondgebied op te nemen. Italië heeft direkt gereageerd en vrijwillig de F-16 binnen gehaald. De BRD, bijv., heeft geweigerd. De beslissing van de Italianen past perfect in de NAVO strategie om het zuidelijk te versterken (makkelijk van BRD om te weigeren, nu lekker dicht bij Libië en Palestina). Vrijwel meteen na de bekendmaking is het civiele vliegveld van Crotona veranderd in een militaire basis, in ieder geval de status.

Deze zuidelijke regio van Calabria is dun bevolkt en moeilijk toegankelijk. En er is een linkse traditie. Zo zijn in de jaren 60 veel landbezettingen geweest. Boeren hebben het land gewoon genomen en zijn het gaan bewerken. De communistische

partij springt op zulk initiatieven en mede daardoor staan zij zeer sterk in deze regio. Dat neemt niet weg dat de mensen zelf geen initiatief meer nemen. Vanaf het bekendmaken zijn er protesten geweest omdat de mensen meteen begrepen dat de woorden van de regering leugens zijn en termen als werkgelegenheid en groeiende economie niet voor hun zijn, maar voor spekulanten en ondernemingen uithet noorden. Want alles wat nodig is voor de basis, komt uit noorden of de states.

En daar komt nog bij dat de boeren hun "veroverde" land niet terug willen geven en dat is wel nodig voor de uitbreiding van de basis. Aan het begin van dit jaar heeft de regering 120 brieven verstuurd aan de mensen, die terrein bezitten rond de basis. 80 van deze brieven zijn meteen teruggestuurd naar Roma.

Op 8 februari jl. is vanuit de regio een protest-demonstratie georganiseerd. 8000 mensen zijn naar de basis gelopen en hebben het terrein bezet. Rond die tijd is er ook een volkscomité opgericht door linkse mensen en PCI.

Zij proberen het verzet te organiseren en coördineren. Na de manifestatie van februari was het voor de regering duidelijk dat er een andere tactiek gehanteerd moest worden. Op persoonlijk nivo werden de mensen aangesproken, de Amerikaanse consul komt helemaal naar het arme zuiden en praat met de mensen over de enorme voordelen die de basis biedt, een vakbond uit Crotona wordt uitgenodigd om op een Amerikaanse/NAVO basis te komen kijken, de basis is Ramstein in BRD....

In juni wordt een demonstratie door de autonomen georganiseerd. De opkomst is niet zo massaal als de eerste demonstratie maar de reacties zijn goed en meer mensen zijn tegen de komst van de basis.

Op 10 aug. komt er een delegatie uit Roma om met de 40 mensen te praten, die hun brief niet hebben teruggestuurd, maar op de samenkomst komen slechts twee mensen. Het gemeentehuis wordt bezet en geprobeert wordt met de burgemeester te praten maar men kan slechts doordringen tot een plaatsvervanger.

In november moeten de onteigeningen plaats vinden waarna met de bouw van de basis begonnen kan worden. Reeds nu is er een kleine militaire afdeling (oa radar) en wonen er al mensen. Bij de uitgang staan al borden in twee-talen, zoals bij de grens, met informatie over Italia.

De rol van de PCI is dubieus. Overal waar linkse initiatieven ontstaan probeert de PCI gelijk voet aan de grond te krijgen. Uiteindelijk draait het altijd om de stemmen en de macht. De PCI heeft op een kongres, vier jaar geleden, tegen de F-16's in Italië gestemd maar wel zo dat het NAVO lidmaatschap gehandhaafd blijft. Dit heeft binnen de partij tot grote weerstand geleid voornamelijk van mensen uit het verzet, die niets zien in een NAVO lidmaatschap. De verbondenheid met de pacifisten en het volkscomité in Crotona, zijn

typische pogingen de invloed te vergroten en stemmen te winnen.

"...de autonome beweging is al langer aanwezig in dit zuidelijke deel en heeft na de bekendmaking het initiatief genomen hier, nu, een kamping gehouden om de bevolking te stimuleren en aktiveren tegen de komst van de basis. Dit omdat de gedachte isdat de strijd tegen de NAVO op lokaal, landelijk en internationaal nivo gevoerd moet worden. Kampanjes en verzet in Pugla (in de hak) hebben bewezen dat het mogelijk is om een overweging van de regering om daar de basis te plaatsen te niet te doen (zie ook kerncentrales; nu gesloten). De verplaatsing naar hier is omdat er weinig mensen wonen en dus dat ze denken dat er weinig verzet zal zijn. Deze week en de kamping moeten de mensen in spireren en ondersteunen om ook zelf initiatieven van verzet te ontwikkelen tegen dit besluit en kolonisatie van deze streek.."

ZONDAG 30 JULI

De kamping ligt op een kaap, dus rij je bijna de hele streek door, voordat we op de kamping komen. Crotone is een vrij grote stad (100.000 inwoners) en het chemische concern Montedison drukt met haar uitgebreide complexen een stempel op de stad. Reeds in de tijd van de Grieken was hier al een nederzetting getuigt een gedenkplaat. De basis ligt tussen de stad en kamping in een zacht glooiend landschap wat bij tijden erg droog en dor kan zijn maar ook zeer groen. Aan twee kanten van de weg zien we de basis; aan één kant al bijna echt met grote gebouwen en radar, aan de andere kant een landings-strip en wat verlaten hangaars. De kamping, zelf, ligt vrij verlaten aan een klein strand en heldere zee. De carabinieri houd ons 24 per dag in de gaten. Paspoorten worden gekopieerd, in opdracht van de politie, door de organisatie. Dit jaar was het niet mogelijk, zoals voorgaande jaren wel is gebeurt, om een terrein te bezetten. In de hoek, ver weg, bijna aan het einde van het terrein, is er plaats voor ons. Er zijn al een kleine 150 mensen. De radio-tent is al geïnstalleerd en zendt uit van 8 uur tot 8 uur savonds. Radio Contro Erea (radio luchtafweergeschut) geeft muziek, achtergrond informatie, interviews, verslagen van vorige en komende activiteiten. 's-Zondagavonds is de eerste demonstratie en manifestatie in Crotone. We verzamelen op het plein voor het gemeentehuis en de 200 mensen verdelen zich in drie blokken met spandoeken: tegen imperialisme, tegen F-16's en tegen militarisme. De tocht voert door de hoofdstraten en

langs de boulevard en eindigt met een manifestatie. De mensen langs de route eerbiedigen de demo en lezen de pamfletten en lopen langzaam mee naar de manifestatie. De muziek draait al en spandoeken worden opgehangen boven een enorm podium. De hoge tribune vult zich met mensen (verzorgt door de PCI). Enkele sprekers geven informatie. Een concert met twee rappers die tegen de NATO en F-16's toasten. Een videokanon projekteerd een video over Duits verzet. Rond middernacht stopt het spektakel en binnen een half uur is alles weg. De aanwezigheid van politie is minimaal. Het was te duur om voor een handvol autonomen speciale eenheden uit het noorden naar hier te laten komen. Deze minimale aanwezigheid blijft de gehele week zo.

MAANDAG 31 JULI

Om twee uur is er een vergadering waar de lopende zaken en

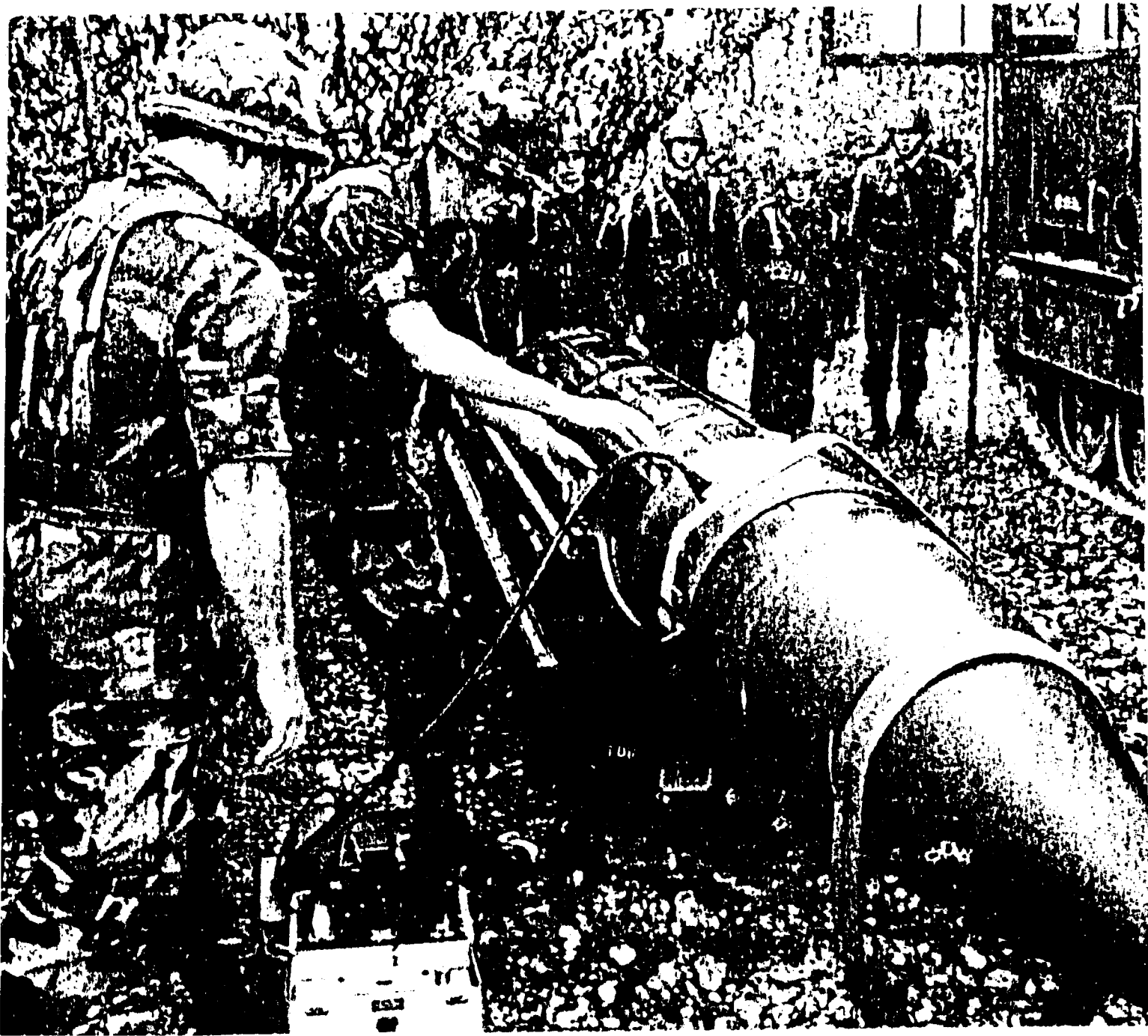
organisatie van het kamp besproken worden. Later om 4 uur is er een internationale vergadering. We spreken af om Duits/Italiaans te praten. Van Italiaans zijde wordt bovenstaand verhaal verteld en de Duitsers vertellen over zo'n beetje alles. Wij hebben geen ruimte en tijd om ons zelf voor te stellen. Er worden wel twee nieuwe samenkomen afgesproken met als onderwerp de gevangenen-strijd en Europa 1992.

Het veel te grote plein van het kleine dorp Isola Capo Rizzutta oogt leeg als we 's avonds aankomen voor de manifestatie. Er worden muziek-video's getoond en sprekersters moeten de mensen wakker schudden. Een beetje matte bedoeling in vergelijking tot gisteren.

DINSDAG 1 AUGUSTUS

Na het dagelijkse gesprek met iedereen is op het strand een vrouwen-bijeenkomst.

We praten over de grote verschillen tussen de culturen maar in basis blijft alles gelijk. Sinds lange tijd zijn weer veel verschillende regio's en steden bij elkaar en praten over contacten en nieuwe contacten, onderdrukking en bio/genentechnologie. Er volgen nog drie vergaderingen op het strand. Een informatieve avond met spektakel in het kleine kustdorp Capo Rizzutta. In aanbouw zijnde vakantiehuizen en restaurants domineren het dorp. Het centrum is piepklein en er strijken ong. 300 autonomen neer; dus is het vol. De avond begint met een theater en daar is iedereen van onder de indruk. Het applaus wordt overgenomen door de leuzen tegen de basis en de vliegtuigen. Als dit wegsterft volgen sprekers en wordt een video over Palestina getoond. Op een andere lokatie is een tweede theater. De open discussie komt los met maar één mikrofoon, de mensen praten

onderling wel veel. De bevolking is geïnteresseerd en weet wat de basis betekent. Er was een kleine tentoonstelling over de internationale vrouwenweek in Ruigoord opgehangen.

WOENSDAG 2 AUG

Om half zes 's-morgens gaan ongeveer 100 mensen naar het 200 km verder op gelegen Reggio Calabria. De provincieraad, die daar zetelt, heeft op deze dag vergadering. Buiten worden pamfletten uitgedeeld en gediskussieerd. Een delegatie van 6 mensen kan uiteindelijk naar binnen gaan. Voor de vergadering heeft de delegatie met de voorzitter gesproken en het doel van de kamping uitgelegd. Tijdens de vergadering worden spandoeken ontrolt en leuzen gescandeert. Buiten wordt verder de muur ondergekalkt en leuzen gezongen.

Tegen de avond gaan we naar het stadje Cutro, ongeveer 40 km de heuvels in. Het staat vol met half afgebouwde flats en huizen en delen, die niet gebruikt worden, worden dicht gemetseld. De 20.000 mensen van Cutro verplaatsen zich voornamelijk 's-avonds, en liefst in de auto. Het pamfletten uitdelen en praten met de bevolking, wat bijna alle maal opgenomen wordt om uitgezonden te worden, gebeurt na een korte performance. De mensen laten zich over het algemeen negatief uit over de komst van de basis en yanks. Ondanks dat we maar met een kleine 40 waren, weten ze dat we geweest zijn. Later is er op de kamping nog een ruwe versie te zien van een video gemaakt tijdens het IMF-congres in Berlin. Er worden opmerkingen en kritiek gevraagd en wel met de bedoeling de video af te maken in samenwerking met een italiaanse groep

DONDERDAG 3 AUG

Blokkade bij de bank van Croton Rond de 300 mensen bezetten een stuk straat, beschilderen de bank met leuzen, hangen pamfletten op en gooien eieren tegen de muur. Na een korte performance gaat de stoet al slingerend door de stad op naar de associatie van industrielen in Crotone. Daar aangekomen wordt hetzelfde ritueel herhaald. Beide organisaties zorgen voor de financiering van de basis en geven daar mee vrijspel aan de overheersing van de yanks over de streek. Deze akties zijn vooral bedoeld om de verantwoordelijke instantie aan te wijzen; de bevolking laten zien dat ook zo direkte aktie gevoerd kan worden. Opvallend weinig politie bij een toch redelijk heftige demo. De stillen, echter, staan overal. Later in het kamp is er een vergadering/diskussie over een spontane aktie tegen een supermarkt. Dit was niet nodig omdat de supermarkt op dit moment niets te maken heeft met de basis en F-16's. Het was en is vooral de bedoeling om met aktie zoals in Crotone de verantwoordelijke organisaties en personen voor de komst van de basis, als eenheid, aantewijzen en te veroordelen. Een incident tijdens de vergadering liet de emmer overlopen en de spontane aktievoerders werden van de kamping gestuurd.

VRIJDAG 4 AUG

De vergadering gaat door met de diskussie van gisteren. Voor de Duitsers is het niet te begrijpen dat een meerderheid over een minderheid beslist. Er wordt, voor zover mogelijk, uitleg gegeven over de politieke situatie, zoals die de laatste 15 jaar zich ontwikkeld heeft en hoe de autonome beweging steeds weer geprobeert heeft om met deze kleine groep samentewerken. Nu, na een gevecht en persoonlijke beledigingen, is de maat vol. Ook na deze diskussie blijkt maar weer hoeveel bekend is van de Italiaanse autonome beweging: veel te weinig!

Een kleine 100 mensen gaan vandaag naar de badplaats Lido Catanzara. Na een lange tocht en een imposant uitziende demo over de boulevard komen de vermoeide kameraden op de plaats van de manifestatie aan. Een door de PCI geregelde opstelling waar we geen gebruik van maken. Het theater is op een sportveldje daar vlakbij. Er zijn bijna alleen mensen van ons, dus een gezellig prive feestje.

ZATERDAG 5 AUG.

Opnieuw naar Crotone. Bij de demonstratie van afgelopen donderdag was de bevolking toch wel erg geschrokken van het bekladden van de bank en het gemeentehuis. De leuzen

waren dan ook meteen weggehaald; de gebouwen zagen er als nieuw uit—alleen de eieren zaten er nog: triomf.

We proberen vandaag duidelijk te maken dat we niet de heftige aktievoerders uit Roma en Milano die hier de boel even komen verbouwen maar dat we met de positie van de bevolking van de streek mee leven. We proberen kolonisatie, overheersing en aantasting van het leven te voorkomen dmv. protesten tegen financiers, de basis, 't imperialisme in het algemeen.....

Op een rotonde vlak bij de bank en het gemeentehuis is het verzamelen Spandoeken, leuzen zingen en sprekers. Geen graffiti vandaag. De sfeer is grimmig want het is onduidelijk hoe de bevolking gaat reageren. Er zijn politie-strategen uit Roma gekomen maar verder nog steeds geen grote politie-macht. Een pamflet aan de Crotnezen moet duidelijk maken waar het kladden van donderdag voor nodig was. Ter verduidelijking wordt een theater opgevoerd over de mogelijke gevolgen van de komst van de yanks. Daarna dansen.

ZONDAG 6 AUGUSTUS

Vroeg op na het laatste avond feest. Om 10 uur verzamelen op het plein van Isola Capo Rizzuto Door het dorp en daarna 7 km in de brandende zon naar de basis. Wat kleine incidenten van wege het spuiten. Er is een gespannen sfeer: een week ben je bezig iets tegen de basis te doen en vandaag gaan we de bezetting doen.

Bij de basis aangekomen is het hel al opengeknipt en de demo met kinderen en ouderen gaan als een grote familie naar binnen. Op de startbaan aangekomen verzamelen we weer en lopen langzaam naar de aankomst gebouwen. De politie probeert ons met een omsingeling naar buiten te loodsen. Te weinig kit en ons moreel houdt hen tegen. Tegen het eind van de demo komen de anarchisten op de basis en voegen zich bij de demo. We houden gezamenlijke manifestatie.

Later op de middag gaan de meesten naar huis. Enkelen blijven nog om van het mooie strand te genieten. Maar de meeste blijversters wachten tot de tiende aug.

EFFEKT ???

Op zo'n korte termijn is het moeilijk te zeggen wat het effect is van de kamping. Wel blijkt al snel dat er op de tiende, op 2 mensen na, geen animo meer is, om naar de samenkomst te gaan. De door de regering gehouden samenkomst over de onteigening wordt geboycot

Op de kamping zelf waren veel mensen, in het laatste weekend,

zo'n 600. Veel nieuwe mensen vnl uit centri sociali. Dit is een nieuw fenomeen omdat op voorgaande kampings het hoofddeel bestond uit echte autonomen. Het politieke bewust zijn is dus ver-groot en zien de noodzaak tot kennismaking en samenwerking op een breder vlak.

De organisatie is niet zorationeel als in het noorden van Europa. Ook, hoe je denkt dat een ideale samenleving (levenswerk apart) zou moeten functioneren, was niet altijd te zien op de kamping.

Het inspirerende en verhelderend e was om te zien en beleven hoe de strijd en solidariteit in Italia aangepakt wordt. Meer in-zicht in de autonome beweging en dan niet alleen in de stad maar vooral op de kamping waar je met zoveel bijelkaar bent en iets probeert op te bouwen. Het klinkt allemaal een beetje vaag maar dat was het soms ook. Je gaat vergelijkingen maken tussen noord en zuid, probeert te begrijpen en mee te helpen, discussies zijn anders, de dag-indeling is anders en daar moet je toch eerst wel een beetje aan wennen voordat je verder dingen kunt begrijpen. Niet direkt politiek want dat ideeën en strategieën maar hoe het mechanisme werkt, hoe de woede omgezet wordt in energie om te vechten!

ANARCHISTISCHE PROTESTWEEK TEGEN DE F-16's en de NATO 2-11 augustus

De protestweek vindt plaats op camping "2 MARI" in Isola Capo Rizzuto en werd bezocht door kameraden uit Palermo, Roma, Potenza, Bologna, Firenze, Milano en Rugusa.

Op 4 aug hebben wij het televisie station van de RAI in Cosenza bezet. Ons communikee is geheel en zonder censuur uitgezonden. De picket-line is pas dan opge-heven nadat de uitzending had plaatsgevonden.

Als, anarchistische kameraden, hebben we deelgenomen aan de demonstratie ter herinnering aan de eerste atoombom op Hiroshima, 6 aug., die door de autonome beweging georganiseerd was. De route van de demonstratie liep door de straten van Isola Capo Rizzuto. De route van het dorp naar de basis is alleen door de autonomen gelopen. Wij hebben met +/- 60 mensen verder door het dorp gelopen en zijn met auto's naar de basis gereden. Tijdens de blokkade van de basis is het hek doorgeknipt. Wij zijn de basis binnengedrongen en hebben ons samengevoegd met de kameraden van autonomia operaia, die via een ander gat de basis waren binnengekomen. 7 augustus. Op het belangrijkste plein van Isola C. R. hebben wij een manifestatie gehouden met een goede aanwezigheid van de boeren, die met onteigening bedreigt worden. Als afsluiting een concert met volksmuziek uit Calabria.

8 aug. Ondanks aanraden van de carabinieri op demonstraties buiten het dorp te houden, hebben we een volks-debat gehouden over hoe het verzet tegen de F-16's ontwikkeld kan worden.

9 aug. Pamfletten uitgedeeld en een picket-line gehouden bij Pertusola en Montedison, de grootste industriële complexen van Crotone.

10 aug. Op deze dag moesten proefnemingen beginnen, om te kijken of de terreinen geschikt zijn voor de basis. Daarom heeft de militaire autoriteit 10-tallen boeren uitgenodigd op het radar station van de basis. Van te voren hebben we de boeren op het hart gedrukt om niet te gaan om dat dit het begin van de onteigening is. De uitnodiging was om 10 uur. Vóór die tijd hebben

we verzameld voor het radar-station, maar de militairen ver-wachten ons en hebben de uit-nodiging vooronbepaalde tijd uit-gesteld. Terug naar het dorp Isola C. R. hebben we een demo gehouden en het gemeentehuis bezet. Daarnaast, omdat de burgemeester niet te vinden was, hebben we gepraat met een ver-teenwoordiger van de gemeente-raad. De bezetting heeft in ieder geval de gehele ochtend geduurd. Jammer genoeg, is de goede politieke samenwerking, zoals op 6 aug., misgelopen. Tussen ons en de autonomen heeft dit geleid tot onbegrip.

's-avonds heeft de theatergroep ATARASSIA een toneelstuk opge-voerd met de titel "archeologie van de Macht".

11 aug. Is er een voordracht ge houden door Pippo Currieri, een anar. kameraad uit Rugusa; al in de strijd geweest tegen de Amerikaanse basis in Comoso. Dit is in het kort gezegd wat door de anarchistische kamping "2 MARI" georganiseerd is. De keus om ons initiatief na 6 aug. te houden is gemaakt door de noodzaak om elkaar de ruimte te geven om te manifesteren. We hebben altijd gezocht naar een eenheid met andere anti-goistische en pacifistische organisaties. En verder zijn onze demonstraties zo georganiseerd, om de volks-oppositie tegen NATO/F-16 te ver-breden en te versterken. Wij proberen nu, om de strijd tegen de Amerikaanse basis, in de fabrieken te brengen (zoals bijv. de picket-line bij Pertusola en Montedison, waarbij wij de werkers uitgenodigd hebben voor een vergadering). In elke demonstratie hebben we gezegd dat zelf-organisatie van de strijd en direkte actie de enige weg zijn tegen een staats-macht die verklaart voor de F-16 en de NATO te zijn.

namens de
Anarchistische kameraden
kamping "2 MARI".

DE INITIATIEFGROEP TOT BEHOUD VAN DE HAFENSTRASSE INFORMEERT

Wat er op het moment tegen ons gaande is:

- 3 opzeggingen, aan de vierde wordt gewerkt.
- verschillende 'klachten' die uit zullen monden in verdere opzeggingen
- de aankondiging dat er op 1 september bij twee huizen de stroom wordt afgesloten
- op 30 augustus zal Dirksen een 'bezoek' brengen aan twee huizen
- voor andere panden staat dit ook op stapel.

Dit is slechts een deel van de balans die de 'hafenrand GmbH o.l.v. Dirksen kan overleggen, na een kwart jaar.

Het doel van deze optelsom aan opzeggingen is om op zijn minst één ervan waterdicht te krijgen, zodat die voor de rechter kan standhouden. Tot nu toe ziet het er naar uit dat ze met hun recente aanklachten geen voet aan de grond zullen krijgen in de rechtbank, daarom grijpen ze nu alles aan wat tot een opzegging zou kunnen leiden, onder het motto: "één keertje moet het toch raak zijn".

Een voorbeeld uit de laatste tijd, dat de zaken wat duidelijker maakt: de kit schiet gericht op mensen van ons, voor onze huizen, omdat ze zich zogenaamd bedreigd voelden; slechts door toeval wordt er niemand gewond. De konsekwentie die daaruit volgt: voor de derde keer een opzegging van de huur.

Aan deze ontruimingsstrategie werken de Hafenrand GmbH, de sociale dienst en het gemeentelijk energiebedrijf gezamenlijk, volgens afspraak en gecoördineerd. Senaat en Kapitaal zien de ontruiming en afbraak van de huizen in de Hafenstrasse als een belangrijke stap om de stad naar hun ideeën te kunnen omgooien. De Hafenrand GmbH is een deel van een firma, waar duizenden huurdersters van afhankelijk zijn; die het openbaar streekvervoer regelt en die de belangrijkste stadprojecten (Olympia, het Phantom, uitbreiding van het beursterrein, Speicherstadt) controleert. Met deze Holding Gessellschaft (HGV) wil de senaat zich achter de vuurlinies terugtrekken, maar indirect toch via haar meerderheid in aandelen winst halen uit de stadsontwikkelingspolitiek.

Stroomafsluiting op 1 september

Op 1 September wil het energiebedrijf (HEW) in de huizen op nr. 108 en 110 de stroom uitschakelen. De rechtbank en de 'Hafenrand spelletje'. De rechtbank gaf toestemming om tot afsluiting over te gaan omdat de HEW benadeeld zou worden door illegaal stroom af tappen. Er zou voor het HEW

duis een onaanvaardbare situatie bestaan. Wat er nu zo onaanvaardbaar is, is ons nog steeds onduidelijk; de vereniging Hafenstrasse betaalt immers de door ons verbruikte stroom. Meteen daarop zegde de Hafenrand GmbH de huur op van nr. 108 en 110: zij zouden verhinderen dat de HEW haar toekwam waar ze zgn recht op had. Twee handen op één buik dus.

Wat betekent dit concreet voor ons

Ten eerste moeten we rekenen op een konfrontatie met de kit, zowel op 30 augustus als op 1 september, omdat de HEW alleen in de huizen zelf de stroom kan afsluiten. Helaas voor hen wonen er ook nog zgn. oude huurdersters, die ze zouden duperen wanneer ze de stroom op een centrale plaats zouden afsluiten. Cynies en mensverachtend, zoals de HEW, zouden ze daarvoor niet teruggeschrokken zijn. Ze moesten echter hun voorstellen van de oude huurdersters. Wat er nu gaat gebeuren is dat ze de stroom in de huizen zelf gaan afsluiten.

'Bezoek' op 30 augustus

In dezelfde week dat de HEW de stroom wil afsluiten, heeft Dirksen als 'nieuwe eigenaar' aangekon-

digd dat hij de huizen wil 'bezoeken'. Hij zegt de huizen slechts te kennen 'van de tv', hoewel hij als medewerker van de SAGA meerdere malen heeft deelgenomen aan ontruiming van (delen van) de huizen en dus zeker ter plekke is geweest. Hij doet deze 'bezoeken' in de wetenschap dat het als provokatie geldt, het heeft

voor hem alleen het doel verdere oorzaken en mogelijkheden te vinden voor eventuele opzeggingen. Tegelijkertijd zullen door de overkill aan kit, die bij deze gelegenheden aanwezig zullen zijn, wel weer situaties geschapen worden waarbij ze naar aanleiding van het Sicherheits und Ordnungs Gesetz (SOG) de huizen zullen willen ontruimen. Net als op 26 mei, toen bij de ontruiming van het woonwagenkampje, de sloopwerktuigen al klaar stonden om ingezet te worden, wachtend op een aanleiding om toe te kunnen slaan. Op dezelfde manier hebben ze nu voor 30 augustus 8 uur ingeruimd om 2 huizen te 'bekijken'! Deze provokatieve manier om de huizen te 'bezoeken' staat ook voor alle andere huizen op het plan. De vereniging Hafenstrasse

HAFENSTRASSE VERDEDIGEN: NU HELEMAAL!

is voor de tweede keer gemaand omdat ze tot nu toe steeds geweigerd hebben Dirksen in de huizen toe te laten. Als we tot eind augustus geen datum noemen waarop Dirksen ons kan 'bezoeken' houdt dat in dat we een vierde opzegging aan onze broek hebben.

Er komt dus op 30 augustus /1 september weer het een en ander op ons af, en bijelkaar. Wij geloven niet meer in toeval, vooral omdat de 'zomer-pauze' voorbij is, en de gemeenteraad weer vol-talig bij elkaar komt. Ondertus-sen wordt onze in-schatting bevestigd door bronnen uit de direkte omgeving van de gemeenteraad zelf, (TAZ 22-8) dat voor de 30e een ontruiming op grond van de SOG voorzien wordt.

We hebben er de balen van !

Al bij het beschrijven van deze opstapeling van zwijnerijen onder-

vinden we, hoe onbevredigend het is, er überhaupt woorden aan vuil te maken, hoeveel energie het ons kost, haast dagelijks met nieuwe juridische maatregelen te worden overspoeld, steedsop de loop te zijn, gebonden aan termijnen, data, steeds weer te moeten nadenken over nieuwe antwoorden.

Aan de andere kant zien we, dat veel mensen in de stad in verzet komen tegen de city-vorming politiek en de daarmee verbonden saneringspolitiek. Steeds meer huurders-initiatieven sluiten zich bijelkaar aan in een verbond. De groepen, die in het Schanzenviertel voor de Rote Flora, en in het Kleinen Schäferkamp voor huizen knokken, laten zich niet omkopen door de gemeenteraad en zien niet af van gezamenlijk solidair verzet tegen de afbraak van hun wijken.

Ging het tot de 26e mei (de

konfrontatie rond de woonwagens) in de hafenstrasse nog om op-zich zelfstaande aanvallen, nu komen de aanvallen zo gekoncentreerd, dat het zowel niet mogelijk is, als geen zin heeft, ons van gebeurtenis naar gebeurtenis te slingeren. Elke afzonderlijke 'aanleiding', 'bezoek' van enkele huizen, stroomafsluiting of iets dergelijks, wordt zo voorbereid en gaat gepaard met zoveel smeris-inzet, dat het elke keer om de existentiële vraag gaat: blijven we in de huizen of worden we deze keer ontruimd ?

Het is ons duidelijk, dat het zo niet verder kan, dat we ons los moeten zien te schudden van paniek-voetbal in de laatste minuten. Wat we nodig hebben is een duidelijk beeld, over hoe we ons teweer willen stellen tegenover hun frontale aanval, die tot de ontruiming moet leiden.

Een gemeenschappelijke lijn, die gedragen wordt door iedereen die door de herstructurering van de stad getroffen wordt, zodat alle initiatieven en acties effectiever worden, omdat er een gemeenschappelijk plan aan ten grondslag ligt.

In het totaal-concept van de HGV zijn we allen slachtoffers van hun zogenaamde 'stadsontwikkelingspolitiek'. Om de Hafenstrasse verder te kunnen doorzetten, om hun uitbuitende grote projecten te verhinderen, om ons zelf centra te verschaffen om met elkaar te discussieren en samen te leven, en om ons niet tegen elkaar uit te laten spelen, moeten we beginnen de samenhangen te zien en een plan ertegen te ontwikkelen.

30 augustus komen ze weer opdruiven met hun hele apparaat en verklaren de omliggende straten tot bezet gebied; met een concept op zak om mogelijkheden te creëren de huizen op grond van de SOG te ontruimen en te slopen. Niettegenstaande dat, zullen wij er zijn met veel krakersters, huurders- en wijkorganisaties. Wij willen in een manifestatie duidelijk maken wie wij zijn, en wat we gezamenlijk tegenover hun politieke manipulaties willen stellen.

Neem je spandoeken en stencils mee, overleg over wat je naar buiten wil uitdragen, wat over onze ervaringen, ideeën en voorstellen te vertellen valt. Dit is het begin. Misschien niet veel in het licht van de situatie. Maar we zitten op de goede weg, en hebben ervaren, dat ook anderen onze ideeën verder willen ontwikkelen, om weer in

het offensief te gaan !!!!!!!!

ORSTAND
TELN

ruimtelijke deconcentratie

Het nu volgende stuk, vertaald uit Open Road, voorjaar '87, is een samenvatting van een artikel dat eerder verscheen in het blad World War III Illustrated. Het onderzoek en het verslag erover werd hoofdzakelijk gedaan door Yolanda Ward, ergens in het begin van de jaren 80.

Het bronnenmateriaal is openbaar toegankelijk, zoals het belangrijke "Rapport van de Nationale Advies Raad voor Burgelijk Ongehoorzaam", beter bekend als "Rapport van de Kommissie Kerner". Een belangrijk deel van dit rapport echter is gebaseerd op materiaal dat niet openbaar toegankelijk is, met name een aantal gegevens van het departement van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (Housing and Urban Development=HUD), die door Ward uit het HUD-kantoor in Washington DC werden gejat.

Aanvankelijk was het stuk een bijdrage in de reader van een landelijke conferentie van actiegroepen in zake huisvestingproblemen. De reader had een oplage van zo'n 500 stuks maar. Kort na de publicatie ervan werd Ward en twee medewerkers 's nachts op straat aangehouden door twee keurig gekleedde witte/blanke mannen. Ward werd eruit geplukt en van de anderen gescheiden, moest plat op de grond gaan liggen, haar gezicht naar beneden en kreeg een nekschot. De stukken, waarvan beweerd wordt dat Ward en haar kameraden ze gestolen zouden hebben uit het HUD, werden nooit gepubliceerd en ook bij het volgende stuk ontbreken ze.

Het onderzoek naar en het verzamelen van het materiaal begon in augustus '79, toen in kringen van krakers en buurtgroepen in Philadelphia het vreemd aandoende woord "spatial de-concentration"/ruimtelijke deconcentratie opdook voor de aanduiding van 'n theorie over stadsontwikkeling. In een brief van de Regionale Plannings Kommissie aan een advocaat van een bureau voor rechtshulp dat kraakzaken doet, was sprake van een nieuw "sociaal huisvestingsprogramma, genaamd Regionaal-Huisvestings-Mobiliteits-Programma. Het zou geen aandacht hebben gekregen, als niet toevallig binnen

de krakerssseen al sprake was geweest van een of ander vaag bekend super dirigisties totaal plan om de buurten in de binnenstad van Philadelphia met grote etniese minderheden radikaal te ontvolken, een plan dat op onderdelen al zichtbaar werd. De talrijke slooppanden in etniese buurten en het volledig ontbreken van openbare of partikuliere financiële middelen voor de stadsvernieuwing bevestigden slechts de geruchten hierover.

In Philadelphia werden van 1976 tot 1979 heftige campagnes voor huisvesting gevoerd op basis van een economiese analyse van speculatie en overheidsburokratie. Er bestond een duidelijke voorstelling over het begrip "gentrification/Yuppifisering", maar daarbij werd er wél vanuit gegaan, dat dat proces veroorzaakt werd door spekulanten die langzamerhand in de gaten kregen dat er aan de panden in de etniese buurten grof geld te verdienen was en daarom er flink investeerden. Toen de informatie over het mobiliteitsprogramma doorsijpelde, kregen ze in de gaten, dat ze op een volledig fout spoor zaten. Door deze misleiding hadden ze ook geen poot aan de grond gekregen in hun strijd voor volkshuisvesting in de stadsvernieuwing door de overheid en de gemeente. Toen, in 1980, werd pas duidelijk, dat de overgrote problemen waarmee de etniese groepen in de binnenstad te kampen hadden geen economiese oorsprong hadden, maar een beheersings-probleem waren; het ging om de overheidscontrole. De zogenaamde "yuppifisering" van de binnensteden, het ontbreken van geld voor sociale woningsbouw, waarin de voormalige bewonersters gehuisvest konden worden, de groot-schalige sloopplannen die voormalig evenwichtige buurten plotseling tot afbraakterreinen hebben omgetoverd, de afbraak van de sociale structuren in de binnenstad, bv. kinderspeelplaatsen, scholen, peuterspeelzaaltjes, gezondheidscentra, banen, leerlingswerkplaatsen enz..... het is allemaal gebaseerd op de paranoia dat minderheden in de binnenstad niet onder controle te houden zijn.

President Johnson liet een bijzonder veelzeggend onderzoek instellen naar de rellen van zestiger jaren. Dit onderzoek heeft een van de meest gevaarlijke theorieën in omloop gebracht sinds de opkomst van Nazi-Duisland.

Het was de Nationale Advieskommissie voor Openbare Orde, meer bekend als het Kerner Rapport. Wetenschappers en beleidsmakers van allerlei richtingen en vanuit verschillende invalshoeken werden door de regering ingehuurd om aan het onderzoek voor een advies mee te werken. Begonnen werd in 1967 na het neerslaan van de opstanden in Detroit; en pas in maart '68 werd het rapport gepubliceerd.

De beleidsmakers van de Kerner Kommissie kwamen tot de slotsom, dat de armoede in de stadscentra van de VS zo diep geworteld zat, dat de ghetto's met geen mogelijkheid in welgestelde buurten konden worden omgetoverd naar tevredenheid van buurtbewonersters of overheid. In plaats daarvan moest men eerder rekenen op een toename van rellen. Het steeds gewelddadiger karakter ervan zou op de duur een serieuze bedreiging kunnen vormen voor de grondwettelijke privileges die een groot deel van de Amerikanen genieten. De kommissie konkludeerde ten slotte, dat indien het probleem niet kon worden opgelost vanwege de aard van het Amerikaanse systeem van "vrij ondernemerschap", het dan maar met behulp van de Amerikaanse technologie bedwongen zou moeten worden. Dit zou alleen maar kunnen gebeuren door middel van een beleid van "ruimtelijke de-concentratie" in buurten met een sterk etniese inslag. Met andere woorden dus: de armoede heeft zich dermate in de stedelijke centra kunnen ophopen, dat uitzichtsloosheid tekenend is voor de houding van de buurtbewonersters en voor de houding van de overheid om de problemen op te lossen. En het is juist deze uitzichtsloosheid die maatschappelijk gezien het effect heeft van een open vuur naast een kruitvat.

Maar wanneer de ghetto's eens zouden kunnen worden uitgedund, dan zou de kans op een uitbarsting met kataliserende werking, die de Amerikaanse "way of life" ten gronde zou richten, geleidelijk gereduceerd kunnen worden. Bewoners uit het centrum zouden in zo'n geval over het hele stadsgebied kunnen worden verspreid om de privileges van de middenklasse te kunnen garanderen. Waar deze minderheden

68 - INNER CITY RIOTS

DE ZWARTE 22

A COMMISSION WAS SET-UP TO STUDY THE RIOTS.

CONSISTING OF REPRESENTATIVES OF THE MILITARY, BUSINESS AND GOVERNMENT

THEY DID NOT
LIEVE THAT
OVERTY
CAUSED
THE
RIOTS

Programma boven tafel te krijgen, kwamen daarbij tot de verrassende ontdekking dat de hoofdstukken 16 en 17 van het Kerner Rapport door Down geschreven waren; het waren de hoofdstukken over demografische verschuivingen in de binnenstad en over de ruimtelijke de-concentratie. Huisvestingsactivisten doken in de theorieën over "mobiliteit" en over "ruimtelijke de-concentratie" en kwamen daarbij op een andere theoretikus, die net als Down óók uit Chicago kwam, namelijk Bernard Weissbourd. Deze Weissbourd schreef in 1968 twee artikelen in Chicago over de crisis van uitbarstingen van volkswaede onder minderheden in de binnenstad. In het ene artikel, An Urban Strategy genaamd, stelde hij het zogenaamde "4-4-plan" voor. Zijn redenering was, dat de samenstelling van bewoners uit minderheden in de binnenstad door hun aantal een zodanig toenemende bedreiging begon te vormen, dat er maar snel een plan op tafel moest komen om hun aantal uit te dunnen. Want daarmee zou verhin-

van het centrum, nadat ze uit hun buurt zijn verdreven, zouden moeten gaan wonen, is sinds 1968 voorwerp van intensief onderzoek geweest, zowel voor de overheid als ook voor grote financiële beleggers in de VS. Hoofdstuk 17 van het Kerner Rapport gaat hier al op in en geeft als antwoord: naar de randgemeenten, zo ver mogelijk van het centrum vandaan.

Een hoog percentage van de adviescommissie en de ingehuurde beleidsmakers waren van militaire afkomst. De lijst van medewerkers en adviseurs blonk eveneens uit door namen van mensen uit de militaire en paramilitaire wereld. Alleen al zo'n 30 politiedistrikten waren door hun chefs hoogstpersoonlijk vertegenwoordigd, hetzij als lid van de commissie, hetzij als getuigendeskundige. En twaalf generaals van verschillende legeronderdelen waren deels lid van de commissie, deels als extern deskundige die voor de commissie moest verschijnen. Het bureau voor Internationale Ontwikkeling, de Rand-Corporation, het Brookings Instituut, het federale bureau voor opsporing en onderzoek, de internationale vereniging van corps-chefs van politie, het instituut voor verdedigingsvraagstukken, de Ford foundation: allemaal waren ze van de partij bij het tot stand komen van het rapport.

Een bijna onopgemerkte naam in deze rij van inlichtingendiensten en militaire grootheden was die van een zekere mijnheer Anthony Down, 'n partikulier. In tegenstelling tot de meeste andere benoemde personen die achter hun naam een hele rits titels hadden staan, stond bij hem alleen maar vermeld dat hij uit Chicago, Illinois kwam. In zijn adviesbijdrage stelde deze Down vast, dat de stedelijke centra 'n hopeloze achterstand in onderhoud hadden opgelopen en dat het daarom maar beter was, wanneer dienstverlenende instellingen en bewoners er zouden verdwijnen en het sloopgebied zou worden. De middenklasse zou er dan kunnen gaan wonen, waarmee de voormalige buurten weer zouden gaan ópleven. Aktivist die bezig waren de geheime informatie over het Mobiliteits-

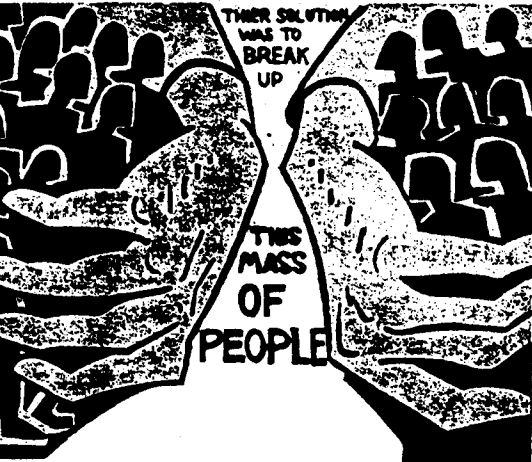
derd kunnen worden, dat de centra van Amerika's grootste steden door hen overgenomen zouden worden. Hij stelde voor om dit doel te bereiken door middel van een serie openbare en partikuliere programma's, die de minderheden ertoe zouden aanzetten om maar te gaan verhuizen naar de buitenwijken, net zo lang totdat hun aantal op het totaal van de bevolking in het centrum van de stad tot 1/4 deel was teruggebracht. Het andere artikel van Weissbourd draagt de titel "Plan voor een nieuw Huisvestingsprogramma: Satellietsteden". Weissbourd stelt daarin, dat de uitgeleefde buurten van de binnenstad van de grond af opnieuw moeten worden opgebouwd als "nieuwe centra in het centrum", vooral bedoeld voor de middenklasse. Net als in z'n artikel "Urban Strategy" heeft hij 't over de dreiging van uitbarstingen van volkswaede onder de minderheden in de binnenstad en over de bedreiging die ze vormen voor de politieke macht. Hij stelt dan voor, om door de bouw van nieuwe huisvesting voor minderheden vér buiten het centrum de druk van de ketel te halen. Daarnaast oppert hij het voorstel om in de randgemeenten werkgelegenheid te scheppen voor deze minderheden en om "..... een of andere vorm van sub-

sidie te verstrekken" aan de mensen die de binnenstad zouden verlaten.

In 1970 schreef Down een onbekend boek genaamd "Urban Problems and Prospects". Daarin wordt de theorie van "ruimtelijke de-concentratie" met grafieken verder uitgewerkt. Hij ontwikkelt daarbij een uiterst bizar plan, dat hij "de theorie van de middenklasse-dominantie" noemt. Volgens de theorie kan het weggagen van de binnenstadbewoners naar de voorsteden alleen dán sukses oogsten, wanneer er een vooropgezet plan voor de verdrijving wordt ontwikkeld, dat het kunstmatig wegvloeien van de minderheden uit de binnenstad zó controleert en stuurt, dat ze nooit meer de kans krijgen zich als vanzelf opnieuw te concentreren in de randgemeenten. Precies dit werd het kernstuk van het overheidsbeleid, dat later bekend zou worden onder de naam "instandhouding van de integratie". Deze vorm van controle zou, volgens Down, moeten worden uitgeoefend vanwege het feit dat de witte bewoners van de randgemeenten zeker niet rustig in hun bungalows zullen blijven zitten, als ze 't vermoeden krijgen, dat de nieuwe zwarte bewoners en andere minderheden alleen al door hun aantal de overhand zouden kunnen krijgen. Het daaruit voortvloeiende thema van Down's probleemstelling, zoals die in hoofdstuk 16 en 17 van het Kerner-Rapport behandeld wordt, is die van de controle.

De gedachtengang over controle werd opnieuw bevestigd in een boek van de hand van Down uit 't jaar 1973, met als titel "Opening Up The Suburbs: An Urban Strategy for America". De stellingen van Down uit het Kerner Rapport bereiken hierin 'n kristallisatiepunt, waarbij als sleutelbegrippen z'n argumenten uit de publikatie "Urban Problems" fungeren. De theorie van de "witte overheersing" kwam heel zorgvuldig geformuleerd ter sprake in "Suburbs". Hier nu werden ideeën er aan toegevoegd voor "... een breed opgezet beleid", waarin "... een goed functionerend mechanisme er voor zorgt dat de witten in de randgemeenten hun meerderheid zullen behouden". Maar in hoofdstuk 12 van dit boek is een opmerkelijk verschil te vinden met z'n vroegere publikaties.

Want in dat hoofdstuk ontwikkelt hij heel precies het mechanisme dat de theorie in z'n vroegere werk prakties toepasbaar laat worden. Het hoofdstuk heeft als titel "Uitgangspunten voor een strategie van Verdrijvende Economische Integratie" en geeft als grondkoncept aan:

- 1) het scheppen van een politiek "gunstig" klimaat voor de uitvoering van het plan,
- 2) het scheppen van "economische prikkels" voor de uitvoering van het plan,
- 3) het overeind houden van de witte overheersing in de randgemeenten,
- 4) wederopbouw van de oude stads-wijken,
- 5) het ontwikkelen van een verdergaand totaalplan.

Heel ruw analyseert hij dan elk van de vijf punten afzonderlijk. Hij geeft aan dat de experimenten continu begeleid moeten worden en dat "...doeltreffender maatregelen genomen moeten worden voor het laten verdwijnen van de economische infrastructuur uit de buurten in het stadscentrum".

Tot grote verbazing van de groepen in het hele land die zich met huisvesting bezighouden, was de term van Down van de "verdrijvende economische integratie" letterlijk terug te vinden in het handboek van het HUD (=VROM) voor het Regionale Huisvestings Mobiliteits Programma, dat 6 jaar na het verschijnen van het boek "Suburbs" in 1979 werd opgesteld.

Rond 1977 dan werd een geheimzinnige "fair housing" groep in Chicago, de Begeleidende Advies Commissie voor Open Metropolitan Gemeenschappen" door het ministerie van Huisvesting ingehuurd. Zij moesten mobiliteits-programma-experimenten opstarten onder de zwarte huishoudens in voornamelijk sociale woningbouw in Southside en Westside. Het experiment droeg de naam "het Gautreaux Demonstratie Programma" en bewerkte binnen 2 jaar het vertrek van zo'n 200 gezinnen naar afgelegen randgebieden.

In 1974 werd de "Community Development Act" door het parlement goedgekeurd. Hierdoor werden de Urban Renewal programma's van de Johnson-regering en de Revenue Sharing programma's van de Nixon-regering tot één wet samengevoegd. De naam van de wet legt al de achterliggende theorie bloot:

- 1) vermindering van de geografiese isolatie van verschillende economische groepen,

- 2) bevordering van de ruimtelijke de-concentratie,
- 3) leefbaar maken van de oude stads-wijken voor de midden- en hogere inkomensgroepen.

Pas in 1975 kwam de uiteindelijke analyse tot stand van punt 4 van Down's theorie uit "Suburbs", namelijk de wederopbouw van de oude binnenstad. Hij heeft 't zelf uit geformuleerd in het zogenaamde "triage"rapport, dat voltooid werd in opdracht van het HUD (=VROM), toen hij nog president was van de Real Estate Research Corporation in Chicago; een firma die door zijn vader James Down zo'n 20 jaar eerder was opgericht. Welnu, in

dit rapport legt Down uit, dat hij er niet voor pleitte, dat de binnenstad hersteld moest worden voor haar huidige bewoners - de minderheden - maar voor de witte middenklasse, de zogeheten welgestelde stadsbewoner; een theorie die volledig past in het kader van de Community Development Act uit het voorgaande jaar, de artikelen van Weissbourd uit '68 en de bevindingen van de Kerner Commissie. Down schreef verder, dat Community Development-subsidies niet langer meer moesten worden uitbetaald aan buurten in het oude centrum, om een lange termijn strategie toe te passen, die de leegloop van de meest achterstallige gebieden zou bevorderen. De grondslag van het hele stadsbeleid zou, zo schreef hij, "de versnelde afschaffing van die subsidies worden....". Het gebied dat eenmaal gesloopt is, zou heringericht moeten worden voor de "welgestelde". Hij pleitte er voor, dat de door minderheden bevolkte buurten in plaats van met extra dienstverlening, met extra groot-schalige sloopprojecten overstelpt moesten worden..

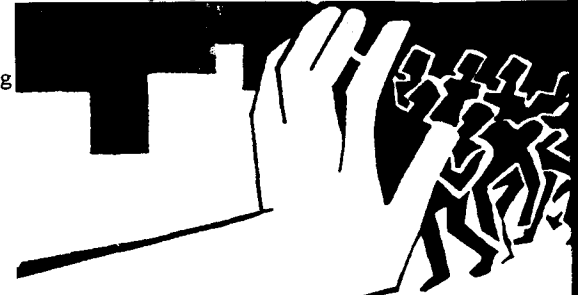
En toen, twee jaar na de invoering van de Community Development Act en één jaar nadat het Artikel-8-programma de vervanging werd van de artikel-235 en 236-uursubsidie-programma's, Patricia Harris minister van Volkshuisvesting werd, kondigde het General Accounting Office (=Algemene Rekenkamer) onder leiding van Henry Eschwege een ingrijpende herziening van de politieke praktijken van het departement aan. Er van uitgaande, dat het artikel 8-programma "...het basisbeleid van de landelijke overheid voor de huisvesting van mensen uit de lagere inkomensklasse" was, stelde het rapport uit '78 in nogal dreigende bewoording, dat "HUD maar

eens snel een uitvoeringsplan voor de de-concentratie moest opstellen ...". Het rapport beweerde, dat men mocht veronderstellen dat "...keuzevrijheid..." hoofddoelstelling van het departement was, maar dat de departementaleiding 't niet eens was over het te voeren beleid. Het HUD (=VROM), aldus het GAO (=Algemene Rekenkamer), ging door met de stimulering van stadsvernieuwingsprojecten in de binnenstad, waardoor de concentratie van de armoede in de binnenstad toenam. Dit beleid, zo werd gesteld, was "onverenigbaar" met de ruimtelijke de-concentratie.

Al gauw na het bericht van de Rekenkamer kwam in 1979 HUD met het Regional Housing Mobility Programma voor de dag. Alleen al de presentatie ervan was uiterst vreemd, laat staan het programma zelf. Het spoedeisend belang van het programma werd zodanig achtergehouden, dat tot aan augustus 1979 letterlijk geen enkele buurtorganisatie in het hele land van het bestaan afwist. De activisten in Philadelphia hadden tot dat tijdstip zelfs niet het flauwste vermoeden. Pas in november stuurde het overkoepelend orgaan van buurtorganisaties een adviserend raadslid naar een van de projektontwikkelingsmaat-

schappijen, namelijk in St.Louis; en daar werd openlijk toegegeven, dat het welslagen van het programma afhing van het feit, "of het onopgemerkt zou blijven of niet". Op 3 augustus '79 werden de hoofden van planingscommissies van 22 proefgebieden in het land uitgenodigd om op het HUD bijeen te komen en te worden voorgelicht over de technische kanten van het programma. Ze kregen Handleidingen en kregen tevens het verzoek daarmee terug te gaan naar hun respectievelijke distrikten om uitvoeringsprogramma's op te zetten ter waarde van 75.000 tot 100.000 dollar. In de Handleiding stond precies beschreven, waarom juist deze gebieden waren uitgekozen; het waren namelijk gebieden met een bijzonder

AND PUSH THEM OUT OF THE CITY.

THE AREA WOULD BE RENOVATED FOR A "BETTER" CLASS PEOPLE.

York en Philadelphia. Een hele buslading buurtactivisten viel letterlijk de kantoren van het Urban Office binnen en dwongen de afdelingchefs tientallen dokumenten uit handen te geven, die voor de buurtorganisaties het bestaan van een superplan bevestigden en die aantoonde dat het mobiliteitsprogramma slechts de eerste stap was in een hele reeks programma's met als doel de stedelijke centra van hun uit minderheden bestaande bewoners te ontdoen.

z'n minst zich gaan afvragen: wat voor 'n regering de ontwikkeling en realisering van dit soort strategieën zou dulden? En nog precieser geformuleerd mag je je gaan afvragen, of 'n regering nog wel aan her roer kan blijven, wanneer zulke informatie naar buiten komt. Het is nu wel overduidelijk, dat de Grondwet, waarvan de Kerner Commissie en de Johnsonregering meende dat die 'n speciale bescherming nodig had, niet voor alle mensen in de VS geldt, maar slechts bescherming biedt aan de witte middenklasse.. De enige manier waarop de regering nu nog dit argument kan weerleggen, is door afschaffing van alle Mobiliteitsprogramma's en door afschaffing van de "denktanks" waaruit deze programma's zijn ontwikkeld. Het blootleggen van de ware bedoelingen van het Mobiliteitsprogramma zal hopelijk de richting van de overheid veranderen. Mocht dat niet 't geval zijn, dan ziet de toekomst van de VS er allerbelabberdst uit, want geen enkel oprecht mens op deze aarde kan en mag het bestaan van zo'n beleid dulden, zelfs als de ontmanteling ervan een konfrontatie zal betekenen of een ware, hel zal ontketenen.

hoge concentratie van minderheden in het stadscentrum. Ze kregen verder de opdracht mee om met belangrijke burgerrechtsorganisaties contact op te nemen om hun "inbreng" in de programma's in te winnen. Precies volgens het model van Down, zoals dat beschreven staat in "Suburbs" en in "Urban Problems", werd in de Handleiding het financiële instrumentarium geanalyseerd, dat door de overheid gebruikt kon worden om de minderheden te dwingen de binnenstad te verlaten en om de huiseigenaren te dwingen het programma te aksepteren. In de Handleiding stond ook, dat het programma voor een uitbreiding in 1982 voorziet. Want dan zal de financiering overgeheveld worden van het HUD in Washington naar een reeks van instellingen, waaronder

THIS PLAN HAS ALREADY RESULTED IN A WAVE OF

heel interessant - het Community Development Block Grant fonds, de CETA en de Ford-, de Rockefeller- en de Aloca-stichtingen. Van het werkgelegenheidsaspect van CETA kan heel duidelijk het spoor terug vervolgd worden naar z'n theoretiese wortels: de bijdragen van zowel Down als ook van Weissbound. De Handleiding stippelt eveneens heel precies de toepassingen uit van het artikel-8-programma, dat de basis vormt voor de mobiliteitsoperaties. Toen het eenmaal bekend was bij de buurtorganisaties, dat het Mobiliteitsprogramma niets anders was dan een eerste in een grote operatie van de overheid om de plannen uit het Kerner Rapport uit te voeren, was het een koud kunstje om bezorgde mensen rondom dit thema te organiseren. Eigenlijk was het voor sommige activisten een grote uitkomst, dat eindelijk 't bewijs op tafel lag voor het bestaan van een echt superplan en dat 't niet langer meer een uit de fantasie ontsproten bericht over een ver verwijderde mogelijkheid was. Binnen een maand, nadat de mensen uit Philadelphia uiteindelijk contact hadden gelegd met mensen in Chicago en New York, werd er een conferentie van de 5 steden op poten gezet in Washington. Onder de naam Grassroot Unity Conference werd de bijeenkomst in januari 1980 gehouden met als hoofddoel, aan de overheid, en met name aan HUD, een duidelijk signaal te geven, dat hun superplan was uitgelekt en dat er in de bedreigde gebieden van het land stappen werden ondernomen om het plan te torpederen. De twee dagen durende conferentie werd bijna een geweldadige ontmoeting tussen de topambtenaren van het HUD en activisten uit Washington, Chicago, St.Louis, New

Graphics

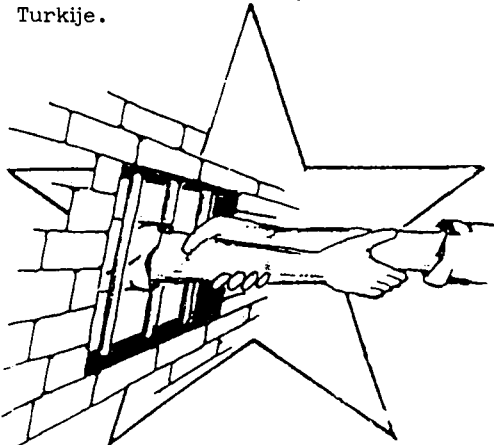
by Seth Toboc

Sommige delen van de zwarte gemeenschap hebben bijvoorbeeld al jarenlang beweerd, dat de overheid in het geheim de oorlog heeft verklaard aan de zwarten in de VS. Nu hebben we bewijzen in de hand die het heel moeilijk of zelfs onmogelijk maken het tegendeel staande te houden. Een onvoorin genomen buitenstander moet op

massaproces tegen devrimci

Woensdag 19 juli jl. werd het vonnis in het centraal proces tegen de massa-organisatie Devrimci Yol (Revolutionaire Weg) uitgesproken. Van de 723 aangeklaagden kregen er 7 de doodstraf, 39 levenslang, 500 gevangenisstraffen van 2 tot 22 jaar, 170 werden er vrijgesproken. De hoofdaangeklaagden kregen of de doodstraf of levenslang.

De hieronder afgedrukte artikelen zijn afkomstig van Devrimci İşçi (de Europese Dev-Yol). Het eerste gaat over Dev-Yol en het proces er tegen, het tweede ("Het Turkije van vandaag") gaat verder in op de situatie in Turkije sinds de coup van 1980 en de belangen van het Amerikaanse en Europese imperialisme in Turkije.

Slechts het oordeel van de tijd en van de volkeren telt !!!

(...) De bijzondere betekenis van dit proces ligt niet alleen in het feit dat dit proces een van de langste en grootste massaprocessen van Turkije is, dat alle 'bewijzen' van de aanklacht folter-bekentnissen zijn, dat de aangeklaagden jaren in een van de meest beruchte knuppel- en foltergevangenis gezeten hebben, waar ze blootgesteld waren aan omstandigheden die geen mens onbeschadigd doorstaat:

- 90 dagen en langer marteling op het politieburo

- voor de hoofdaangeklaagden 7 jaar hechtenis in een minicel van 7 m², tezamen gepropt met 4 mensen (2 revolutionairen, 2 fascisten)
- 7 jaar zonder buiten luchten
- bijna geen bezoek, 5-minuten-gesprekken met advocaten
- 3 keer per dag de knuppel en steeds weer marteling...

De eigenlijke betekenis van dit proces ligt in de politieke lijn van Devrimci Yol, die binnen korte tijd de organisatie tot een grote volksbeweging heeft gemaakt.

"...Maar we hebben deze (anarchie) nog niet helemaal uitgeroeid... In het kommunisten-centrum Fatsa werden in de laatste maand 850 militanten opgepakt, 7 daarvan dood. Op de televisie werd getoond hoe de Ankara-organisatie gewerkt heeft. Als wij nog gewacht hadden, hadden ze de staatsmacht overgenomen en hadden zij deze toespraak gehouden." (Evren op 15-1-'81 in Konya)

Dit citaat van de staatsgreep-generaal en huidige staatspresident Kenan Evren wijst er op waarom er tegen de aangeklaagden van Dev-Yol met bijzondere wrede hardheid te werk werd gegaan, waarom het proces meer dan 8 jaar lang werd gerekt.

Een voorwendsel voor de staatsgreep van de generaals op 12-9-'80 waren de burgeroorlog-achtige toestanden eind jaren '70, die ook vandaag nog de linkse mensen in de schoenen wordt geschoven. De daadwerkelijke gebeurtenissen voor 1980 stemmen met de strategieën overeen, die de CIA noemt in een boek over de ontwikkeling van burgeroorlog-toestanden als voorwendsel voor de militaire ingreep: kleine ordeverstoringen door fascistiese groepen, aanslagen op prominente mensen, uitbreiding van de ordeverstoringen, fascisties bloedbad tegen bevolkingsgroepen door etniese en religieuze verschillen te gebruiken, pogingen deze bloedbaden als provocatie van links

naar voren te brengen...

Deze lijn van de heersenden, in het Turkije van de jaren '70 zo uitgeoefend, heeft ten doel gehad links uit te schakelen en te splitsen, de arbeidersklasse onder druk te zetten en hen van de strijd tegen de economiese en politieke gevolgen van de crisis af te houden.

Dat de terreur van de fascistiese 'Grijze Wolven' door de staat niet alleen maar geduld werd, maar ook gesteund, ja zelfs meegeorganiseerd, bewijst ook het feit dat geen enkele van de moorden, geen enkele van de aanslagen en bloedbaden van het 12-september-regime opgeklaard werd, hoewel het verklaarde tegen links en rechts op dezelfde wijze op te gaan treden.

Tegen deze door de staat gewilde oorlog tegen de volkeren van Turkije heeft Dev-Yol een antwoord op verschillende nivo's gegeven. Aan de ene kant probeert Dev-Yol door het oprichten van verzetskomitees alle betrokken groepen van de maatschappij tegen het fascisme te organiseren. Het is de verzetskomitees, die in de afzonderlijke Gecekondü-stadswijken (krotten) opgericht worden, niet alleen maar gelukt te wijken voor fascistiese activiteiten te beschermen en de veiligheid van de bewonersters te garanderen, maar ook is het volk binnen deze komitees begonnen hun eigen problemen zelf aan te pakken, bijv. goedkope grootinkoop van levensmiddelen; gezondheidszorg; aanleg van wegen, rioleering en waterleidingen.

Doel van Dev-Yol was o.a. binnen het volk het bewustzijn te versterken, **DAT ALLEEN HET VOLK ZELF HAAR LEVENSVORWAARDEN KAN VERBETEREN EN VERANDEREN.**

De verzetskomitees stonden tegenover de activiteiten van andere linkse/revolutionaire groepen die probeerden zich met afzonderlijke acties tegen fascistiese terreur-acties te verzetten, maar ook tegen-

yol (revolutionaire weg)

over degenen die geloofden dat men zich door fascistiese akties niet moet laten provoceren, maar dat men hen gewoon uit de weg moet gaan.

ZO IS HET DEV-YOL GELUKT HET OUDE SPROOKJE DAT HET VOLK NIET HEERSEN KAN TE WEERLEGGEN.

Het beste voorbeeld daarvan is de provinciested Fatsa, waar na burgemeester-verkiezingen en -overwinning (Fikri Sönmez) in korte tijd een model van basisdemocratie, socialisties zelfbestuur werd opgebouwd. Bij dit model zijn alle deelgroepen (t/m konservatieve en religieuze kringen) actief betrokken.

Een verdere voortzetting vond deze lijn in vakbondsactiviteiten, bijv. in de staatsvoedselafabriek Taris/Izmir. De werkersters hebben wegens plannen om revolutionairen te ontslaan het bedrijf bezet. Door hun akties hebben ze steun van de omliggende stadswijken gekregen, zodat het lukte, m.b.v. barrikades en heftige gevechten met de politie, arrestaties van revolutionairen te verhinderen. Een gelijksoortig voorbeeld is de mijn Askals. Hier hebben werkersters na hun ontslag het bedrijf bezet en de exploitatie overgenomen. Door de solidariteit van boer/innen uit de dorpen is het de werkersters gelukt te bereiken dat het oprukkende leger zich terug moest trekken. De eisen van de werkersters werden vervuld. Dev-Yol kon in de arbeidersbeweging zo sterk worden omdat het niet bij de vakbondslooneisen is blijven staan, omdat het er voor zorgde dat in de vakbonden de werkersters WERKELIJK het voor het zeggen kregen, omdat het op de terreur van de oligarchie met hechte massa-akties antwoorde.

Zo lukte het hen, het bestuur van de vakbond te dwingen politieke eisen te stellen, bijv. door de stakingen en demonstraties onder het motto "Waarschuwing aan het fascisme" te stellen. Dev-Yol werd ook daarom zo sterk omdat ze op de universiteiten met studenten, hoogleraren/essen en het personeel gemeenschappelijk tegen de fascistiese terreur voor autonomie vochten.

DIT ALLES VERKLAART WAAROM DE FASCISTIESE JUNTA MET BLINDE WOEDE EN BIJZONDERE HARDHEID TEGEN ONZE KAMERAD/INNEN TE WERK GING, WAAROM DIT PROCES TEGEN HET CENTRAAL BESTUUR VAN DEV-YOL PAS NA 8 JAAR BEEINDIGD WERD. Maar deze rekening van de junta is van tijdelijke aard. Het laatste woord is nog niet gesproken.

DE EENMAAL ONDERGANE ERVARINGEN VAN MENSEN, DAT ZE HUN LEVEN ZELF IN EIGEN HANDEN KUNNEN NEMEN EN DAT HET VOLK ZICHZELF KAN REGEREN, LAAT ZICH NIET MET MARTELING, GEVANGENIS, TERREUR EN MOORD UITROEIEN.

"Wij verdedigen de rechten van de werknemersters en van het volk, de

onafhankelijkheid van ons land en de democratie. Wij willen niets anders dan het beste voor ons land. Er is een reden trots te zijn in een beweging als Dev-Yol deelgenomen te hebben. Veroordeeld te worden is geen reden om trots op te zijn. Wij zijn vol revolutionaire hoop voor een vrije en gelukkige toekomst in ons land. De groeten aan deze toekomst." (Oguzhan Müftüoglu, een van de hoofdverdachten: levenslang).

Er valt niets aan toe te voegen.

STRJD TOT DE VRIJHEID!

LEVE DE INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!

DEVIRIMCI ISCI

Het Turkije van vandaag

We schrijven het jaar 1980, de maand september, de 12e dag. Een zwarte dag in de geschiedenis van Turkije. Het was alsof Hiroshima een vervolg kreeg, alsof er een atoombom op Turkije geworpen werd.

De fascistiese generaal Evren en zijn militaire staf pleegden op die dag een staatsgreep, en dat betekende het begin van een -nu al 9 jaar durende- staatsterreur.

Duizenden mensen werden zonder proces (of na een zeer onrechtvaardig proces) in de gevangenis gegooid, gemarteld en geëxekuteerd. Aan de arbeiders en boeren werden hun rechten ontnomen. Vakbonden en politieke partijen werden verboden. Kranten en tijdschriften werden onderworpen aan een strenge censuur. Tussen 1980 en 1983 vond een grootscheepse, rigoreuze sanering plaats. Ambtenaren, journalisten, rechters, advocaten, onderwijzers, hoogleraren en democraties gekozen burgemeesters en dorpschoufden werden, wanneer zij het regime ook maar enigzins niet welgevallig waren, uit hun functie ontzet en in de gevangenis gegooid. Hun plaatsen werden terstond opgevuld door regeringsgezinde personen.

In 1983 was deze sanering voltooid en kon de junta zichzelf een wat 'vriendelijker' gezicht geven. Onder het mom van 'demokratisering' werden er verkiezingen gehouden. Maar daaraan mochten slechts drie partijen deelnemen, variërend van uiterst rechts tot extreem-rechts. Over alle andere partijen werd door de militaire junta het veto uitgesproken. Er werd een burgerregering ingesteld o.l.v. premier Ozal. Deze was echter natuurlijk niet democraties gekozen, maar door de junta.

Hoewel velen menen dat er sinds '83 veel verbeterd is in Turkije, worden er nog steeds mensen gevangen gezet, gemarteld en gedood vanwege hun politieke mening. En dat, terwijl Ozal, als topunt van hypokrisie, in 1985 de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens durfde te on-

dertekenen!

Een gruwelijk voorbeeld van de grove schendingen van de mensenrechten in Turkije, is ons de laatste maanden ter ore gekomen. Tegen een paar duizend leden van de democratische beweging Dev-Yol werden de processen heropend. Zij verschijnen niet voor de gewone, burgerlijke rechtbank, maar voor een militaire rechtbank, speciaal voor zgn. "staatsgevaarlijke terroristen". Een voorbeeld om het verschil tussen de gewone burgerlijke rechtbank en deze speciale militaire rechtbank uit te leggen:

- een man die bijv. een vrouw heeft verkracht en vermoord, komt voor de burgerlijke rechtbank en krijgt een paar jaar gevangenisstraf of komt er misschien zelfs met een geldboete vanaf,

- maar een persoon die bijv. politieke affiches heeft geplakt, komt voor de militaire rechtbank en krijgt levenslang, wordt gemarteld, en kan op grond van onder marteling afgelegde verklaringen zelfs ter dood worden veroordeeld.

De laatste maanden moesten duizenden leden van Dev-Yol voor de militaire rechtbank verschijnen. Ze werden op grond van grove valse beschuldigingen en verklaringen, die zij onder martelingen hadden moeten ondertekenen, veroordeeld tot honderden jaren gevangenisstraf.

De fascistiese junta kwam natuurlijk niet uit de lucht vallen. Het Amerikaanse en Europese imperialisme kon een land als Turkije goed gebruiken!

- ten eerste omdat Turkije een zeer strategiese positie inneemt, midden tussen Europa, de Sovjet-Unie en het Midden-Oosten. Zo kan Turkije als springplank fungeren voor de VS, om vanuit hier een goede grip op het gebied te houden. Met de islamitiese revolutie in Iran in '79 verloren de VS een belangrijke bondgenoot in het Midden-Oosten, dus moest er snel een nieuwe gezocht worden.

- ten tweede is Turkije vanwege zijn natuurlijke rijkdom en vruchtbaarheid een mooie achtertuin voor Europa, waar veel groente, fruit, graan, noten, olijven, aluminium, koper, ijzer, steenkool etc. vandaan gehaald kan worden. Maar dan moet er wel een strenge regering zijn, die de boeren en arbeiders onder de duim kan houden en al het verzet tegen de uitbuiting in de kiem kan smoren.

De Nederlandse media zwijgen als het graf over de mensonterende onderdrukking in Turkije. Wij leden van Devrimci Isci vragen met klem aan alle democratische mensen om vooral niet te zwijgen. Als je mensen hoort zeggen dat het "allemaal wel meevalt in Turkije", vertel dan de waarheid over de toestand in dit land. Zo kun je ons meehelpen in onze strijd tegen het fascisme.

Devrimci Isci

EUROPA 1992 VERAN

"Na 1992 verdwijnen de grenzen binne Europa". De argeloze tv-kijker ziet een kaart van Europa op het scherm, waarin alle lidstaten van de Europese Gemeenschap (EG) blauw gekleurd zijn. De grenslijnen vervagen vervolgens om tenslotte een grote blauwe vlek achter te laten, waar eens 12 afzonderlijke landen aangegeven waren. "Europa verandert ook Uw wereld. Haal de folder bij bibliotheek of postkantoor". Europa moet wel erg belangrijk zijn want in plaats van de gebruikelijke uitklapfolder is de "Europa 1992" folder ongetwijfeld de dikste die ooit door een postbus 51-praatje is aangepreut. Als je echter de 16 pagina's hebt doorgelezen, bekruip je het onbehaaglijke gevoel dat je toch nog niet helemaal in de vingers hebt wat er nu precies gaat gebeuren.

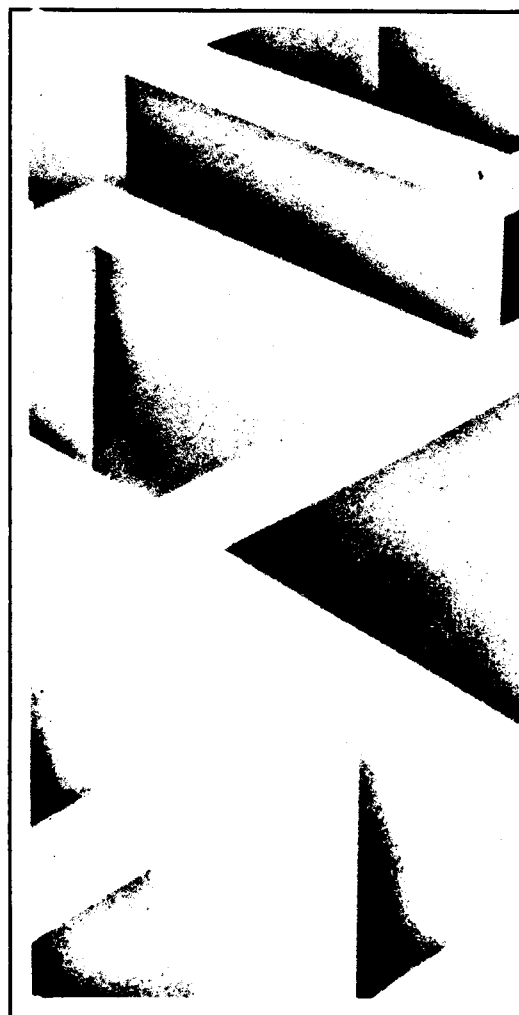
De vorming van een europa is volgens de brochure zondermeer goed, dat is duidelijk. Waarom het goed is en wat er dan allemaal gaat gebeuren blijft evenwel onduidelijk. Voor 'de' ekonomie is het goed, want de getallen die in de folder staan over marktomvang, overheidsbesparingen en exportcijfers tonen dat overduidelijk aan. Over een aantal sociale onderwerpen, zoals de bestrijding van de werkloosheid, is de folder veel minder duidelijk: "Zo kan een probleem als de werkloosheid alleen op Europees nivo effectiek worden aangepakt". Hoewel Europa "veel meer is dan handelsvrijheid" bevestigt de folder juist, dat vooral het bedrijfsleven van een verenigd europa zal profiteren. Alle 'harde' gegevens in de folder gaan daar immers over. Het bedrijfsleven zelf lijkt maar beperkt warm te lopen voor Europa 1992. Een eind 1988 gehouden onderzoek van het buro Veldkamp onder 250 nederlandse bedrijven met met meer dan 100 personeelsleden geeft dit aan. Een konklusie van het onderzoek is, dat 70% van de ondervraagde bedrijven hoegenaamd niets doet ter voorbereiding van 1992. Geen wonder, want 60% verwacht daar noch voordeel noch nadeel van. Van de grote bedrijven, die meer dan 500 mensen in dienst hebben, was 12% bezig met het zoeken naar samenwerkingsverbanden op Europees nivo. Deze grote bedrijven hebben echter al vaak jarenlange kontakten met partners in andere Europese landen. Als alleen de grote bedrijven daadwerkelijk zich aan het voorbereiden zijn, zal het midden- en kleinbedrijf wel helemaal geen interesse hebben voor Europa 1992. Dat is niet helemaal waar. Het KNOV liet het NIPO een onderzoek doen onder 700 kleinere bedrijven die uitsluitend op de nederlandse markt opereren en 500 bedrijven die daarnaast ook exporteerden.

Ook dit onderzoek werd eind '88 uitgevoerd. Uit het onderzoek bleek, dat 75% van de bedrijven positieve effecten verwacht van de Europese eenwording. Een groot optimisme, dat echter enigszins gerelativeerd wordt door de konstatering dat slechts 12% van het nederlandse bedrijfsleven profijt gehad heeft van de oprichting van wat toen nog de Europese Economische Gemeenschap (EEG) heette. En ook de oprichting van de EEG ging gepaard met veel optimisme, waarvan dus niet zoveel terecht gekomen is.

Voordelen gezamenlijke markt

De Europese Commissie (EC), zeg maar het dagelijks bestuur van de EG, heeft in alle lidstaten een onderzoek laten instellen naar de gevolgen van de opheffing van de zogenaamde binnengrenzen in de EG. Het rapport dat hierover is opgesteld, is genoemd naar de rapporteur van de resultaten, de Italiaan Paolo Cecchini. Konklusie: bedrijven kunnen hun kosten drukken door schaalvergroting, de efficiëntie van de produktie zal omhoog gaan, er zal meer concurrentie komen waardoor de prijzen zullen dalen en de technologische innovatie wordt geweldig gestimuleerd. Dit alles in cijfers uitgedrukt: een verenigd europa betekent een ekonomie welke 460 miljard gulden rijker is dan de verschillende lidstaten afzonderlijk; de ekonomiese groei zal tussen de 5 en 9% bedragen; de prijzen gaan met gemiddeld 6% omlaag en er worden bijna 2 miljoen nieuwe banen geschapen. Deze cijfers zijn gebaseerd op het 'doorrekenen' van ekonomiese effecten van het verdwijnen van de binnengrenzen. Als alleen gekeken wordt naar de direkte effecten, dan zal het Bruto Binnenlands Produkt van de EG met 2,5% groeien, goed voor 192 miljard gulden. De liberalisatie van het financiële verkeer en het bank- en verzekeringswezen staat garant voor 60% van die groei. Het vrijmaken van overheidsopdrachten zorgt voor 25% van de groei en de afbraak van de grenskontrolle voor de resterende 15%. Het lijkt te mooi om waar te zijn. Als de voordelen zo groot zijn, dan vraag je je af waarom er niet allang een gezamenlijk Europa bestaat. Of ligt dat niet zo eenvoudig? Terwijl de sociale aspecten van Europa 1992 in vage en algemene termen worden geformuleerd, kunnen de ekonomiese aspecten tot de guldens en dubbeltjes nauwkeurig worden aangegeven. Langzamerhand wordt het dan ook duidelijk wie de meeste vruchten zullen gaan plukken van een verenigd europa. De italiaanse 'super-europeaan' en ondernemer Carlo de Benedetti for-

muleerde begin december '88 de verhoudingen al een stuk duidelijker. Hij sprak toen op het in Rome georganiseerde 'European Business Forum: 1992 and after'. Hij ziet een verenigd europa als een enorme afzetmarkt van 320 miljoen mensen, met de hoogste konzentratie van spaarkapaciteit in de wereld en bovendien met een groot technies vermogen. Het ontbreken van een gezamenlijke groei-strategie heeft er volgens de Benedetti toe geleid, dat het kontinent sinds de tweede wereldoorlog steeds meer terrein heeft moeten prijsgeven aan de VS en Japan. Zijn konklusie is dan ook: Het Europees potentieel moet snel worden vrijgemaakt. Een vernieuwd Europa kenmerkt zich door: meer internationalisatie, meer konkurrentie, meer konzentratie van het bedrijfsleven en tegelijkertijd meer decentralisatie van de overheden. De Benetti is vervolgens wel zo eerlijk om als een van de weinige ondernemers te bekennen dat een verenigd europa naast een aantal overwinnaars, ook een groot aantal verliezers zal kennen. Europa moet klaargemaakt worden om de slag op de wereldmarkt aan te kunnen, maar daarvoor moeten de zwakke broeders en zusters eerst opgeruimd worden. De opstelling van De Benedetti wordt min of meer onderschreven door het rapport '1992 getting ready'. Het rapport is een verslag van een

ERT OOK UW WERELD

onderzoek dat (alweer) eind vorig jaar werd uitgevoerd door het accountants- en organisatieadviesburo KPMG. KPMG ondervroeg 700 Europese bedrijven. Onder die 700 zaten 176 Nederlandse bedrijven die, gekeken naar hun omzet, ongeveer 40% van het Nederlandse bedrijfsleven vertegenwoordigden.

Valt op, dat er naast voordelen alleen maar veranderingen te bespeuren zijn! Duidelijk blijkt dat een groot aantal bedrijven (32%) verwacht dat de concurrentiestrijd zal toenemen.

De bedrijven van het KPMG-onderzoek behoren allemaal tot de grootste bedrijven van Europa. In die kringen zijn de voorbereidingen voor '92 al veel verder gevorderd dan bij de kleinere en meer nationaal gerichte bedrijven. Van de 176 Nederlandse bedrijven uit het onderzoek is 80% bezig met het zoeken van partners in een ander Europees land. Ook het aantal transeuropese fusies en samenwerkingen tussen grote Europese bedrijven onderling is de laatste jaren drasties toegenomen. Met een cliché kan gezegd worden, dat het Europa van na '92 vooral het Europa van de grote bedrijven is. Een cliché dat overigens ook door De Benedetti gehanteerd wordt.

NV Europa

Het Europa van de grote bedrijven. Alle grote bedrijven? Nee. Nader beschouwd is het een specifieke

groep bedrijven die de sterke lobby achter de eenwording van Europa vormt.

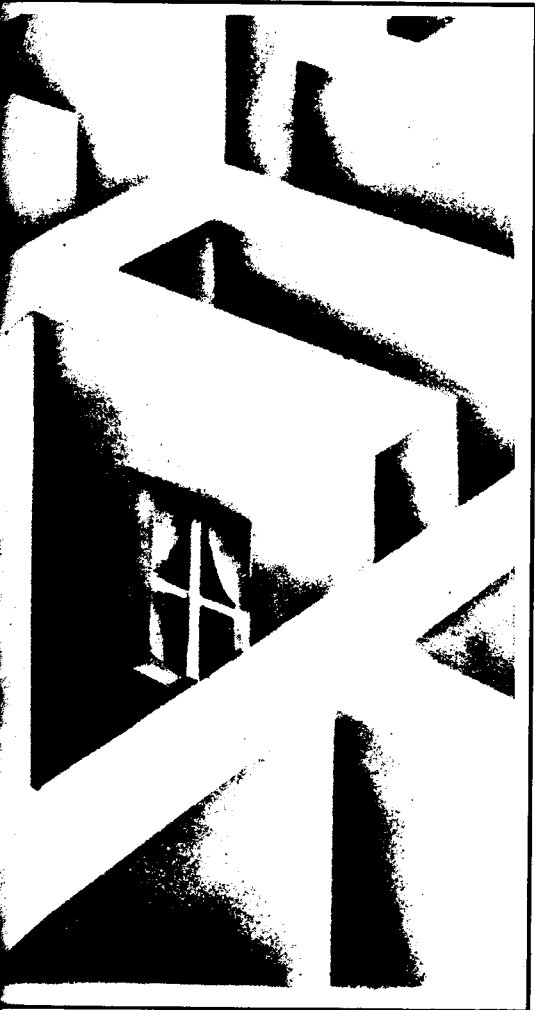
In de zomer van '87 werd er in het PSV-stadion in Eindhoven een internationaal voetbaltoernooi gehouden. Aan het toernooi werd deelgenomen door het puikje van de Europese voetbalploegen. Naast het organiserende PSV waren dat Anderlecht, Göthenburg en Juventus. Dat het juist deze 4 ploegen waren, was geen toeval. Het verband wordt duidelijk als we de sponsors van deze ploegen op een rijtje zetten. Naast de NV Philips zijn dat Siba, Volvo en Fiat. Leidinggevende functionarissen zijn respectievelijk Wisse Dekker, Etienne Davignon, Phër Gyllenhammer en Umberto Agnelli. Deze 4 top-industriëlen zijn allen lid van de zgn. Round Table of European Industrialists, een vereniging van industriëlen uit heel Europa.

Het Ronde Tafel gezelschap werd in 1983 opgericht met een dubbele doelstelling. Allereerst wilden de leden de dagelijkse concurrentiestrijd overstijgen en een denktank vormen voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk industrieel en financieel beleid voor Europa. Daarnaast wilde het gezelschap een lobby-organen vormen naar de instellingen van de EG toe. De leden van de Ronde Tafel hebben zitting op persoonlijke titel, maar komen wel uit de hoogste kringen van de Europese industrie. Dat is zelfs een voorwaarde voor het lidmaatschap. Alle leden overziend, is het opvallend dat een aantal industriële sectoren sterk vertegenwoordigd zijn en andere juist afwezig zijn. Meest opvallend is de grote vertegenwoordiging van elektronika-bedrijven, inclusief telecommunicatie. Onder de 29 leden van de Ronde Tafel zitten functionarissen van Plessy (GB), Nokia(F), Olivetti (I), Philips (NL), Thomson(Fr), Siemens (BRD), Robert Bosch(BRD, tevens producent van auto-onderdelen), ASEA (Zw), Te-

lefonika (Sp) en Furnas Electricas (Sp). Ook de automobielenindustrie is naast Bosch, goed vertegenwoordigd met Fiat (I), Daimler Benz (BRD) en Volvo (Zw). Minder algemeen bekend, maar ook opvallend is de vertegenwoordiging van de glasbedrijven Saint-Gobin(F, tevens electronica), Waterford Glass (Ie) en Pilkington brothers (GB). Op de vraag waarom deze sectoren zo sterk vertegenwoordigd zijn, en met name de electronica-industrie, komen we later nog terug. Uit het feit dat de Ronde Tafel bestaat mag niet afgelezen worden, dat de individuele leden het beleid op elkaar afstemmen. Wellicht ligt de felle strijd rond de Belgische investeringsmaatschappij De Generale, nog in het geheugen. Daarbij speelden verschillende leden van de Ronde

Tafel (Davignon, De Benedetti, en ook nog even Philips) een hoofdrol. In de meeste gevallen stonden zij als tegenstanders tegenover elkaar. De Ronde Tafel staat boven deze 'dagelijkse' ontwikkelingen en houdt zich alleen bezig met de grote lijnen van de lange termijn planning in Europa. Vanuit dat gezichtspunt vertegenwoordigen zij een enorme machtsconcentratie.

Over het algemeen opereert de Ronde Tafel achter de schermen van de openbaarheid, niet uit principe maar vanuit de aard van hun activiteiten. Een enkele keer wordt daar echter een uitzondering op gemaakt. Een voorbeeld van een initiatief dat in de openbaarheid is gebracht, is de publikatie van het rapport "The Missing Link". In dit rapport werd een omvangrijk investeringsplan onthuld ter verbetering van de Europese infrastructuur. In 15 jaar tijd zou er 60 miljard geïnvesteerd moeten worden in het wegen- en spoorwegennetwerk van Europa, inclusief een netwerk voor hoge snelheid treinen. Een tweede voorbeeld van de openbare activiteiten van de Ronde Tafel is de oprichting van Euroventures BV, een onderneming voor het lenen van risikodragend kapitaal voor investeringen die technologieën innovatief genoemd kunnen worden. Een derde initiatief is het door de toenmalige Philips-directeur Wisse Dekker geschreven 'Europe 1990- an Agenda for action'. Dit actieplan voor een verenigd Europa is uiteindelijk de aanzet geweest voor alle 1992-activiteiten van het moment. Aan de preciese datum waarop een verenigd Europa gerealiseerd zou moeten zijn, moet overigens niet teveel waarde gehecht worden. Allereerst kan opgemerkt worden, dat wat nu 1992 heet eigenlijk 1993 zou moeten heten. De maatregelen die de eenwording van Europa moeten bewerkstelligen moeten per 1 januari '93 van kracht worden. Maar er zijn al eerder tijdschema's gemaakt. In het oprichtingsverdrag van wat toen nog de EEG heette, het verdrag uit Rome uit 1957, werd 1970 genoemd als het jaar waarin de eenwording van Europa afgerond zou moeten worden. Dit lukte niet, maar in 1970 verscheen wel het zgn. Wernerplan dat voorzorg in een gezamenlijke Europese markt in 1980. Ook die datum werd niet gehaald. Dekker schreef zijn plan in 1985 en ontvouwde daarin een pakket maatregelen, zodat in 1990 de belangrijkste obstakels opgeruimd zouden zijn. Dit plan was uiteindelijk de basis voor het Witboek van de EC, eveneens uit '85, waarin werd vastgelegd dat de interne grenzen per 1 januari '93 opgeheven zouden moeten zijn. In het Witboek werden 300 maatregelen voorgesteld om dat doel te bereiken. Daarvan zijn er inmiddels, dus ongeveer halverwege 1992, slechts 69 door de minister-

raad geaccepteerd, wat nog anders is dan uitgevoerd. Het betreft bovendien de 69 meest eenvoudige maatregelen. Het is dan ook onwaarschijnlijk, dat het tijdschema uit het Witboek gehaald zal worden. Dit neemt overigens niet weg dat de invloed van de EG gestaag toeneemt. Voor de gemiddelde Europese burger (es) is al 15% van de wetgeving op Europees nivo vastgesteld. Voor boeren is dat zelfs al 70%. Het jaartal 1992 blijft dan ook voorlopig het politieke mobilisatiepunt voor de vorming van één Europa. Het actieplan van Dekker vormde, zoals gezegd, de belangrijkste kern van het Witboek. In de analyse van Dekker staat centraal, dat het Europa van vandaag de dag aan alle kanten voorbij gelopen wordt door de VS en vooral Japan. In Europa trekt iedereen zich terug achter de eigen belangen en grenzen, waardoor de ernstige problemen onoplosbaar blijven. "Het enige waar Europeanen het over eens kunnen worden," zei Dekker eens, "is het feit dat Bach en Händel 300 jaar geleden werden geboren." Hij stelt een aanpak voor gebaseerd op eenvoudig pragmatisme, waardoor meestal 80% van de problemen kunnen worden opgelost. De kernpunten van zijn voorstel zijn: het weghalen van handelsbelemmeringen; synchronisatie van de belastingwetgeving; standarisatie van vereisten, afmetingen e.d.; en overheidsstimulering op essentiële terreinen met name op dat van de informatika.

Belangen veranderen

Met de kernpunten van het actieplan Dekker zijn we aangeland bij de kernpunten waar het om draait bij een verenigd Europa. Het plan betekent overigens ook de definitieve ommezwaai van het Philips-beleid in deze. Philips was nl. in de jaren '30 al over Europa uitgewaaid en had een structuur waarbij er veel autonomie werd gegeven aan de nationale organisaties (NO's). In de NO's waren alle belangen van Philips in een bepaald land ondergebracht. Vanuit zo'n federatieve structuur was Philips in eerste instantie helemaal niet zo'n voorstander van een verenigd Europa. Vanaf 1980 is de relatieve autonomie van deze NO's echter gestaag afgebouwd ten gunste van de produktdivisies die veel meer oog hebben voor efficiëntie en grootschaligheid. De produktdivisies kijken naar het mondiale beleid van een produktgroep. De verschuiving van de bevoegdheden was ook wel nodig, want de mondiale concurrentieverhoudingen zijn de laatste jaren nogal drasties veranderd. In de Europese industrie is de afgelopen 7 á 8 jaar waarschijnlijk meer veranderd dan in de 20 á 30 daarvoor. Bij die veranderingen staan 3 punten centraal, te weten de verhevigde concurrentie met Amerikaanse en Japanse bedrijven; daarnaast het groeiende belang van onderzoek en ontwikkeling (naar hun Engelse vertaling Re-

search en development, oftewel R&D genoemd); en tenslotte de noodzaak van schaalvergroting. Om bij het eerste te beginnen. De tijd dat de Europese industrie heer en meester was in de wereld ligt inmiddels achter ons en zal waarschijnlijk niet snel terugkeren. In een aantal belangrijke sectoren dreigt de Europese industrie weggevaagd te worden of heeft ze nooit een rol van betekenis kunnen spelen. Uiteraard is de Europese industrie er veel aan gelegen dit te veranderen. Een aantal ernstige fouten zijn echter al begaan. Toen een aantal Japanse bedrijven digitale horloges met een tijdweergave op LCD-schermje als relatiegeschenken gingen weggeven, werden ze nog hooghartig uitgelachen door de Zwitserse horloge-fabrikanten. Toen 2/3 van de Zwitserse bedrijven weggevaagd was, was hun het lachen inmiddels wel vergaan. De markt voor (grotere) computers, een produkt dat in korte tijd enorm aan belang heeft gewonnen, wordt bijna volledig overheerst door Amerikaanse bedrijven. De Europeanen blijven hier ver bij achter, evenals de Japanners overigens. De Europese industrie zoekt nu bescherming tegen deze concurrentie. Niet voor niets staan alle verhalen over '92 bol van opmerkingen over bescherming tegen concurrenten van buiten de EG. Protektionisme is politiek gesproken een vies woord, maar synoniemen daarvoor kom je overal tegen. De huidige Philips-topman Cor van der Klugt stelde in de zomer van '88 voor om een verbod in te voeren op overheidssteun van de EG aan niet-EG bedrijven in sectoren waar de Europese industrie een overcapaciteit heeft. Bovendien moesten aan die bedrijven van buiten de EG voorwaarden worden gesteld wat betreft technologie-overdracht, toegevoegde waarde en werkgelegenheid op langere termijn. Onomwonden stelde hij voor dat er een Europees sociaal beleid moest komen, gericht op het tegenhouden van de Aziatische penetratie van de Europese markt. Over protektionisme gesproken!

Een belangrijke reden voor een verenigd Europa is dus zonder enige twijfel de afscherming tegen concurrenten van buiten. Zo duidelijk ligt dat, ondanks al de ontkenningen van protektionisme. Een tweede verandering is de industrie is de explosief gegroeide kosten van R&D activiteiten. Deze kosten zijn door een tweetal oorzaken omhoog geschoten. Allereerst door het duurdere worden van onderzoek. Er is duurdere apparatuur nodig en het onderzoek is ingewikkelder geworden. Voor steeds meer nieuwe vindingen moet je ook thuis zijn op andere terreinen zoals de mikro-elektronica en telekommunikatie. Daarnaast is het tempo van de technologische vernieuwing verhoogd. Nieuwe vindingen zijn sneller verouderd, waardoor er sneller een volgende generatie produktieklaar moet

worden gemaakt. In de chipindustrie leidt dat er al toe, dat alleen die bedrijven die als eerste een nieuwe generatie chips op de markt brengen, er hun R&D kosten mee kunnen terugverdienen. De chip-industrie is tevens een voorbeeld van een sektor waar de kosten voor R&D zo hoog zijn opgelopen dat deze niet meer door één bedrijf opgebracht kunnen worden. Het Europese Jessi-project voor de ontwikkeling van een nieuwe generatie chips en de apparatuur om deze te produceren wordt zelfs geraamd op 8,5 miljard gulden. In Jessi tenslotte zal worden samengewerkt door Philips, Siemens en SGS-Thomson. De ontwikkeling van

een digitale telefooncentrale komt op 2,5 miljard gulden en een zelfde bedrag is nodig voor een nieuw verkeersvliegtuig. Niet voor niets is het mooiste voorbeeld van het Europese industriebeleid het succes van de Airbus, waarin vliegtuigbouwers uit verschillende EG-landen samenwerken. Binnen de telekommunikatie-industrie vinden hekkiese taferelen plaats door overname's en samenwerkingen. Actueel voorbeeld is de felle strijd rond de overname van het Britse Plessey door GEC en Siemens. Voor R&D-kosten vervullen de na-

tionale overheden en de EG een belangrijke rol. De industrie van morgen bouwt op de technologie die vandaag wordt ontwikkeld. De EG financiert dan ook verschillende R&D projecten zoals ESPRIT, RACE en Eureka. Daarnaast verlenen ook de nationale overheden nog de nodige steun. Maar niet alleen door de genoemde programma's wordt er steun verleend aan de R&D inspanningen van de Europese bedrijven. Ook overheidsorders vervullen deze rol. Niet voor niets werd het vrijmaken van staatsopdrachten in het Cechine-rapport als een belangrijke reden voor de extra economische groei genoemd. Het vrijmaken van overheids-

deze markten betekent de doodsklap voor de zwakkere bedrijven, maar een enorme stimulans voor de sterkere. Tot nu toe werden overheidsorders vrijwel uitsluitend aan nationale bedrijven gegeven. West-duitsland is volgens het Cechini-rapport nog het vrijgevigste. De Duitse regering vergeeft 3.8% van haar aankopen aan buitenlandse bedrijven. De Italiaanse overheid is met 0.3% het meest nationalities. Gemiddeld komen de EG-partners niet boven de 2% uit. Waarom dit openbreken nodig is kan geïllustreerd worden door het voorbeeld van de digitale telefooncentrales. Om de 2.5 miljard gulden aan R&D-kosten voor een nieuwe digitale centrale terug te verdienen, is een afzetmarkt van rond de 30 miljard gulden nodig. De grootste markt voor centrales in Europa is de west-duitsse. De omvang van die markt bedraagt 23 miljard gulden. Kortom, als alle overheden de opdrachten blijven verlenen aan een nationaal bedrijf, kan geen enkel telekommunikatiebedrijf haar R&D kosten in Europa terugverdienen. Bij exporteren gelden de meestal lagere winstmarges en maak je je bovendien afhankelijk van andere overheden. Wil Europa op het gebied van dit soort technologie bijblijven, dan lijkt een verenigd Europa een absolute noodzaak.

De derde verandering in de internationale industriële structuur, is de groeiende noodzaak van schaalvergroting. De schaalvergroting is nauw verbonden met de produktiekosten en met de R&D-kosten. Dure produktie-apparatuur en andere investeringen kunnen zich alleen terugverdienen als de fabrieken die neergezet worden grote aantallen produkten kunnen maken. Veel kleine fabrieken produceren daarvoor over het algemeen minder efficiënt dan een aantal grote. De produktie per Europees land afzonderlijk organiseren (zoals Philips bijv. lange tijd gedaan heeft) is voor veel produkten onmogelijk geworden. De Amerikaanse en Japanse industrie heeft in de slag om de markt het grote voordeel, dat ze beide over een grote, homogene thuismarkt beschikken. Daar worden de eerste kosten terugverdiend en kan de slag om de exportmarkten beginnen. André Leysen, een van de hoofdrolspelers in het gevecht rond de Generale Maatschappij maar daarnaast ook kommissaris van Philips, illustreerde dit met een stekker-voorbeeld. Philips moet voor de Europese markt 64 verschillende stekkers maken aan haar apparaten zetten vanwege de verschillende industriële standaards. Schaalvoordelen worden op die manier ernstig beperkt.

orders, waardoor buitenlandse bedrijven gemakkelijker opdrachten van een bepaalde overheid kunnen binnenhalen, is allereerst een kostenbesparing door het verscherpen van de concurrentie. Daarnaast zijn overheidsopdrachten ook altijd al instrument geweest van technologie-ontwikkeling. Het vrijmaken van deze opdrachten is in eerste instantie nog beperkt tot sectoren zoals telekommunikatie, energievoorziening en defensie. De R&D-kosten in deze sectoren zijn erg hoog. Het vrijmaken van

Niet alleen voor de industrie zijn de nationale markten te klein geworden. Hetzelfde geldt voor de dienstensektor. In het kleine Nederland bijv. opereren ruim 700 schadeverzekeraars. In West-duitsland maar 380. De Nederlandse markt is voor al deze verzekeringsmaatschappijen veel te klein geworden. Ook hier geldt schaalvergroting als noodzaak en dus een doorbreking van de nationale grenzen.

De wereld als werkterrein

Een Europese markt is niet gelijk aan dezelfde markten als nu, alleen samengevoegd. Het geheel is meer dan de som der delen. Of precieser nog: de som der delen is minder dan het geheel. De processen zoals die zich momenteel afspelen bij de vorming van een mondiale markt zijn zo ingrijpend dat de huidige landsgrenzen een belemmering zijn geworden zijn en dus vervangen dienen te worden door een grotere eenheid: Europa. Hoe ziet een dergelijke mondiale structuur eruit? De directeur van het Japanse kantoor van het bedrijfsadviesbureau McKinsey, Kenichi Ohmae, schreef er een boek over getiteld: 'Triad, de opkomst van de mondiale concurrentie'. De overwinnaars van morgen, zo betoogt hij, zijn die bedrijven die in alle hoeken van de wereld (triad) een sterke concurrentiepositie weten op te bouwen. Die driehoek bestaat uit Japan, de VS en Europa.

Dit soort ideeën zijn niet nieuw. Philips-directeur Dekker lanceerde enkele jaren geleden zijn 'regio-beleid'. Voor Philips hield dit in, dat op termijn de helft van de Philips activiteiten in de VS moeten plaatsvinden, omdat daar de helft van de wereldmarkt voor electronica produkten te vinden is. Zuid-oost Azië en Europa vormen elk een kwart van de wereldmarkt. Ook Dekker gaat ervan uit, dat een bedrijf in alle drie de gebieden met een volledig produktenpakket aanwezig moet zijn en concurrerend moet zijn. Een eerste belangrijke constatering over de mondiale structuur is dan ook, dat het om een structuur gaat die echt heel de wereld omvat. Steeds meer bedrijven opereren over de hele wereld op zoek naar een voldoende afzetmarkt. Japanse produkten zijn al niet meer weg te denken uit het Europese en Amerikaanse straatbeeld. Taiwanese, Koreaanse, Singaporese en Braziliaanse produkten zijn in opmars. Europa afschermen tegen een Aziatische penetratie, zoals van der Klugt voorstelt, is op termijn dan ook niet mogelijk omdat het onafwendbaar leidt tot het afschermen van (delen van) de Aziatische markt voor Europese produkten. Dit werpt ook enig verhelderend licht op het functioneren van het Ronde Tafel-gezelschap. De Europese electronica industrie staat onder zeer zware druk. Hetzelfde geldt voor de

europese auto-industrie. Vanuit de Triad strategie geldt ook voor deze industrietakken, dat op termijn alleen een mondiale strategie kans op overleving biedt. Deze bedrijven zijn echter op korte termijn wel gebaat bij een 'adempauze'. Zo'n adempauze zou b.v. een verenigd europa met hoge buitengrenzen kunnen zijn. De Europese industrie kan zich dan achter die muren herstrukturieren, waardoor de zwakkere bedrijven kapot gaan of opgekocht worden. Op de grote Europese markt krijgen de overlevenden dan de vrije hand om een solide basis te vinden. Pas dan komt de strijd met de mondiale concurrenten. Vandaar dat de elektronica bedrijven zo goed vertegenwoordigd zijn in de Ronde Tafel, zij hebben immers momenteel het meeste te duchten van de Japanse concurrenten. Daarentegen schittert b.v. de chemische industrie door afwezigheid, evenals de staalbaronnen. Afwezig zijn dus die Europese sectoren die mondiaal al sterk zijn (chemie) of waar de slachtingen al hebben plaatsgevonden (staal) en er veel minder behoefte is aan een fort Europa. In het geval van de staalindustrie speelt overigens nog een ander punt mee, namelijk overheidssteun. De Britse en Duitse staalindustrie zijn al klaargemaakt voor de wereldmarkt, maar b.v. de Italiaanse wordt nog stevig gesubsidieerd. De eenwording van Europa betekent het einde van de (toch al verboden) Italiaanse overheidssteun. En daarmee dus van de Italiaanse staalindustrie. Geen wonder dat vanuit die hoek weinig enthousiasme is voor Europa '92.

Een nieuwe industriële structuur

De konkurentiestrijd vindt plaats in de mondiale arena. Om die strijd te winnen moet een bedrijf haar produktiestructuur uiterst efficiënt organiseren. Jaloers kijken de Europese fabrikanten hiervoor vooral naar het land van de Rijzende Zon. Uitbesteding, just-in-time, kanban, zero defect, allemaal toverformules die de Japanse producenten hun kracht gegeven hebben. Dankzij deze toverformules kunnen de Japanse exportbedrijven goedkoop en flexibel produceren en zo hun westerse concurrenten een stap voor blijven. Wat dit alles in de praktijk betekent kan simpel geïllustreerd worden. De grootste opponent van Philips, het Japanse Matsushita, heeft een jaarlijkse omzet van dezelfde orde van grote als Philips. Alleen heeft Philips bijna tweemaal zoveel mensen in dienst. Matsushita maakt op grote schaal gebruik van toeleveranciers, veelal kleinere bedrijven die gespecialiseerd zijn in de produktie van b.v. een aantal onderdelen. Voordelen voor Matsushita: de toeleveranciers leveren vaak aan meerdere bedrijven en kunnen

dus grotere aantallen produceren en dus schaalvoordelen halen. Matsushita koopt precies het aantal onderdelen dat het nodig heeft, en heeft dus geen overbezette produktieapparatuur en geen voorraden. Verandert de mode en moeten draaiknoppen opeens schuifjes zijn, zit Matsushita niet met verouderde produkten, machines en mensen. Kortom: de produktie is efficiënter en beter op de vraag van de konsument afgestemd. Dit voorbeeld is een beetje overtrokken, want Philips maakt ook volop gebruik van toeleveranciers. Alleen al in de Benelux worden produkten en diensten betrokken van meer dan 30.000 andere bedrijven. En de audioprodukten van Philips b.v. (radio's, versterkers, CD-spelers) bestaan maar voor 20% uit Philips-onderdelen, de rest is ingekocht bij anderen. Punt is echter dat deze toeleveringsstructuur in Japan veel verder is ontwikkeld als in Europa. De Europese industrie is hard bezig om hier verandering in aan te brengen. De gevolgen hiervan zijn ingrijpend. Op veel terreinen moeten toeleveranciers 'opgebouwd' worden. Zij zijn n.l. verdwenen toen in de jaren '70 de produktie van b.v. audio-apparatuur, delen van de chipproduktie, maar ook van textiel en kleding, naar lage lonen landen verdween. Nu wordt ook begrijpelijker waarom Philips en andere Ronde Tafel bedrijven geld in Euroventures BV gestoken hebben. Euroventures levert juist het beginkapitaal van dergelijke toeleveranciers. Wat op deze wijze ontstaat is een structuur bestaande uit een aantal grote, moderne fabrieken met daarom heen een netwerk van kleinere bedrijven. In Japan kan men zien, dat in de grote fabrieken mensen werken met een relatief hoge opleiding, hoog loon, goede arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden en een hoge zekerheid. De gebruikte technologie is

hoogwaardig. Dit zijn de bedrijven waar EG-ambassadeur in Tokio, Van Agt, het steeds over heeft als hij praat over de 'fantastiese' industriële structuur van Japan. Het betreft hier echter maar een minderheid van de Japanse werknemers/sters. Bij de toeleveranciers vinden we snel veel lagere lonen, oproepkontrakten, weinig zekerheid, slechte omstandigheden en laagwaardige technologie. Een definitieve tweedeling van de maatschappij. Zo scherp als in Japan ligt het in de meeste plaatsen in Europa niet, maar een aantal tendensen die in die richting gaan zijn inmiddels wel te signaleren. Bovendien is het bestaan van dergelijke verschillen in arbeidsomstandigheden een voorwaarde voor het ontstaan van een toeleveranciersnetwerk. Kostenvoordelen blijven immers een van de belangrijkste oorzaken voor het inschakelen van toeleveranciers. Eenzelfde situatie treffen we aan in de VS, waar het overgrote gedeelte van de nieuwe banen die onder de regering Reagan geschapen zijn, als laagwaardig gekwalificeerd kunnen worden.

Terug naar Europa '92. Om de Europese industrie in staat te stellen om zich aan de nieuwe eisen aan te passen, zijn ten eerste de landsgrenzen binnen Europa een belemmering gaan vormen en tweede moeten niet-Europese concurrenten even buiten de deur worden gehouden.

Europa 1992 verandert ook uw wereld, maar tot nu toe hebben de economische belangen van het bedrijfsleven de ontwikkelingen nog bepaald. Als we niet oppassen zal het er na 1992 niet beter op worden.

Steven van Slageren
Medewerker van de stichting
Onderzoek Bedrijfstak Elektrotechniek(SOBE) te Eindhoven.

realisten nederland onder de loep

Bij de komende tweedekamer-verkiezingen, 6 september aanstaande, doet, naast de racistische partijen Centrumdemokraten van Hans Janmaat, en de Staatkundige Federatie van Wim Kock, ook een nieuwe extreem-rechtse partij mee. Deze partij, Realisten Nederland, staat in alle 19 kieskringen ingeschreven.

Omdat er vrijwel nog niets over deze partij is gepubliceerd volgen hier een aantal achtergronden van de partij en haar leden/kandidaten. Realisten Nederland is begonnen als Partij voor Gewone Mensen, en opgericht door de beroepsmilitair Johan van Baal, maar al snel zocht hij samenwerking met hem gelijkgezinde partijen. In een brief van hem, aan een elftal van deze partijen, in juni 1987 roept hij hen op om op te komen tot een samenwerkingsverband, genaamd Realisten Nederland. Onder deze elf partijen bevinden zich een aantal extreem-rechtse groepen als de Centrumdemokraten (janmaat), Volksbelangen Partij Nederland, Nationale Alliantie, Burgerbelang Nederland (die nu meedoet onder de naam Staatkundige Federatie), de Constructieve Volkspartij en de KoninkrijksPartij. Van een aantal van deze partijen is niet algemeen bekend dat ze extreem-rechts zijn, maar van met name de Centrumdemokraten, Burgerbelang Nederland en de KoninkrijksPartij zijn de ideeën min of meer uitgebreid in de publiciteit gekomen. En van Baal was absoluut niet vies om contact met deze groepen te zoeken voor een samenwerking. Van die samenwerking is het nauwelijks gekomen, maar van Baal richtte wel Realisten Nederland op. Het partijprogramma is er eentje zoals die in het verleden bij de meeste extreem-rechtse partijen zijn gepubliceerd, met leuzen als "De maat is vol", "Wij streven naar het behoud van onze Nederlandse cultuur en onze Nederlandse identiteit", of "wij zien het gezin als de basis van onze samenleving". Een van de eerste stellingen in het programma van Realisten Nederland luidt als volgt: "In het verleden zijn

een aantal scheidingsfactoren gevormd, die ook nu nog de onverdraagzaamheid binnen onze Nederlandse samenleving voeden. Deze scheidingsfactoren, bekend onder de namen als socialisme, communisme, liberalisme, confessionalisme, pacifisme enz hebben als kenmerk dat zij polariserend werken binnen de gemeenschap. (...) Scheidingsfactoren hebben alleen dan overlevingskansen als men erin slaagt onze samenleving te individualiseren. Het is juist deze individualisering van onze maatschappij waartegen onze partij zich verzet." Realisten Nederland moet dus absoluut niets hebben van stromingen als liberalisme, socialisme en confessionalisme en trekt daar ten strijde tegen. Verder komen programmapunten als gedwongen afkicken voor drugsverslaafden en de invoering van een algehele legitimatieplicht. In het hoofdstuk 'minderheden' het volgende punt: "Ons land is een gastvrij land, waar werkelijk vervolgd en ontheemden worden opgenomen. Asielzoekers die slechts economische motieven voor hun komst naar ons land hebben dienen te worden geweigerd. Evenals die asielzoekers die hun land ontvlucht zijn doordat ze politieke misdaden hebben gepleegd, zijn hier niet welkom." Alsof politieke vluchtelingen niet vaak in hun land van herkomst worden vervolgd omdat ze misdaden hebben begaan, bijvoorbeeld lidmaatschap van een oppositiegroep. Maar die zijn kennelijk volgens de Realisten Nederland ook niet welkom hier. Met dit programma trokken ze de aandacht van een andere politieke partij in oprichting, de Politieke Vereniging 'Ons Koninkrijk'. Deze groep is ontstaan uit de KoninkrijksPartij, een groep waar de oud-MSB-burgemeester Willem Zeilmaker de ideoloog is. Initiatiefnemers van 'Ons Koninkrijk' waren bijvoorbeeld Joop de Vries, jarenlang contactpersoon voor het OudStrijdersLegioen (OSL) in Arnhem, actief Voorpost-lid en tegenwoordig sekre-

taris van de KoninkrijksPartij; Jan Verwey, bestuurslid en lid van de ballotagekommissie van de KoninkrijksPartij; Anton Luyk, sekretaris van de Jan van Riebeeckstichting (pro-apartheid), en lid van het komitee van aanbeveling van Appel Bestrijding Criminaliteit (zie Kleintje 198); professor van Oort, actief lid van Opus Dei en van de World Anti-Communist League, en Jan van den Berg, auteur van het racistische boek 'Gedane Zaken', adviseur van de de pro-apartheidsgroep Geen Kerkegeld voor Geweld en ontvanger van de erepenning van de Nederlands Zuid-Afrikaanse Vereniging. Van den Berg werd zeer instemmend aangehaald in het blad Manuscripten van de weduwe Rost van Tonningen. Twee andere initiatiefnemers van 'Ons Koninkrijk' zijn ondertussen al overgestapt naar Realisten Nederland, te weten Pieter Kleinpiet en Henk de Roode. Kleinpiet is bestuurslid van de extreem-rechtse Kritische Nederlandse Ondernemers (KNO) en bij de komende tweedekamerverkiezing staat hij kandidaat voor Realisten Nederland. Henk de Roode, oud-kolonel der mariniers, heeft een uitgebreide loopbaan bij de Centruumpartij achter de rug, lid van het hoofdbestuur en auteur van de defensieparagraaf in het CP-partijprogramma. Nadat hij daar in 1985 uitgestapt is, ging hij over naar de Conservatieve Volkspartij (die later haar naam veranderde in KoninkrijksPartij), om van daaruit over te stappen naar Realisten Nederland. Bij een openbare vergadering van de Realisten, in mei van dit jaar, in Groningen zat De Roode achter de tafel, en toen partijvoorzitter van Baal daarover gevraagd werd, reageerde hij met de opmerking "wij zijn op de hoogte van het politieke verleden van De Roode. De Centruumpartij was in beginsel een goede partij, later gleed hij af naar extreem-rechts. De Roode vond dat ook en verliet toen die partij." Tja, je moet maar durven, de Centruumpartij een goede partij te noemen.

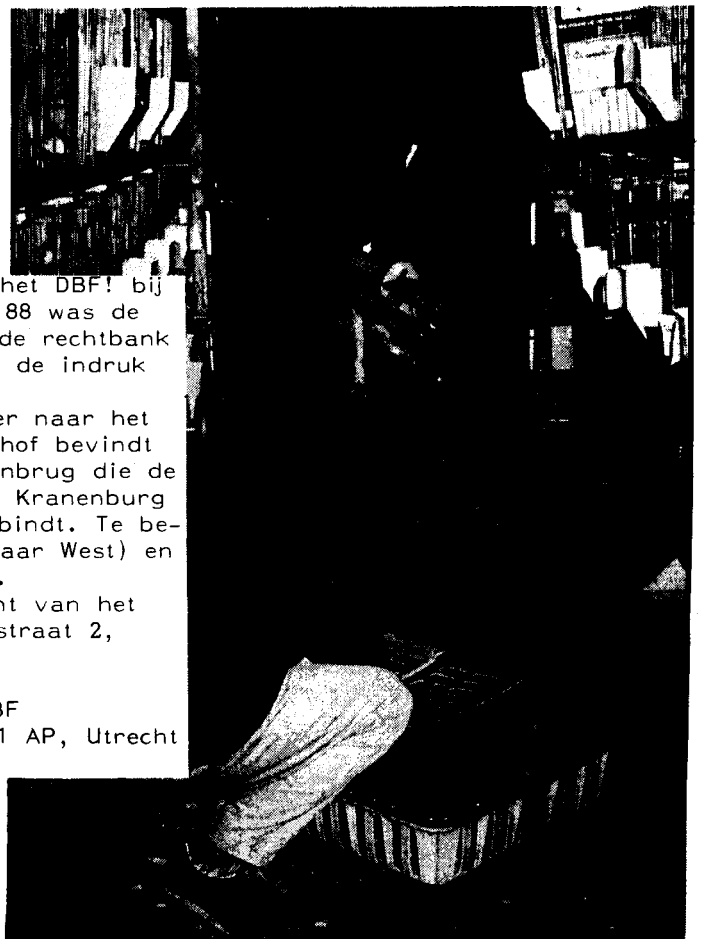
Fascisme Onderzoek Kollektief.

OPROEP VRIENDEN VAN HET DIERENBEVRIJDINGSFRONT

Op vrijdag 8-9 moesten 9 dierenvrienden voor de Arnhemse rechtbank verschijnen. In januari '88 werden zij reeds berecht voor het 'uitkleden' van het enorme bontveilinghuis Hudson's Bag and Annings te Nederhasselt; een soort multinational in de pelsdierenindustrie en hardnekkig overtreder van de wet op de beschermde diersoorten, volgens het Dierenbevrijdingsfront - DBF. Met hun actie in januari '87, die bestond uit het wegnemen van de administratie, beoogden zij het centrum van de Nederlandse handel in huiden en pelsen lam te leggen en mogelijke malafide praktijken van de Nederlandse Federatie van Fokkers van Edelpelsdieren -NFE- boven tafel te halen. In januari '88 werden de leden van het front reeds veroordeeld voor straffen variërend van 3 tot 6 maanden, deels voorwaardelijk. De OvJ vond dit echter te weinig, en ging in hoger beroep. Voor haar zijn dierenbevrijders gelijk aan terroristen: ze eist 6 tot 12 maanden. De 9 DBF-ers moeten 8-9 dus opnieuw voor de rechtbank verschijnen. Daarom nu de oproep:

- betuig steun aan het DBF! bij het proces in jan. '88 was de bijval zo groot dat de rechtbank te kennen gaf onder de indruk te zijn.
- kom op 8 september naar het proces. Het gerechtshof bevindt zich bij de ovale rijnbrug die de wijken Malburgen en Kranenburg met het centrum verbindt. Te bereiken via bus 4 (Laar West) en bus 8 (Presikshaaf).
- schrijf de president van het gerechtshof Walburgstraat 2, 6811 CD, Arnhem

Vrienden van het DBF
Oude Gracht 36, 3511 AP, Utrecht
giro 3819270

Leden van het Dierenbevrijdingsfront laten konijnen uit de hokken bij het Laboratorium voor Bloembollonderzoek vrij.

KORT UIT BEVERWIJK

EMMA, de bezwaarschriften naar aanleiding van artikel 19 procedure (veranderingen bestemmingsplan van sociaal-medies naar toeristies) zijn toegekend. Dat betekent dat de druk weer even van de ketel is. De zitting was op 10 mei (toen er uit protest koeiestront voor de ingang van het stadhuis is gestort). De uitslag was op 7 augustus. "Op basis van de gesloten exploitatieovereenkomst tussen gemeente en v. Nierop kan de provincie nog geen medewerking verlenen". Meer over EMMA in Wijk aan zee in de volgende Zwarte (zie ook Zwarte 126 voor uitgebreide info).

Verder worden er in Beverwijk nog twee panden met ontruiming bedreigd. ZEESTRAAT 51 is drie jaar gekraakt. De eigenaar wil het verbouwen tot dure appartementen. Komt over ongeveer een maand voor de rechter. Hierover binnenkort ook meer. Verder wordt RAADHUISSTRAAT 8 bedreigd. Dit pand is 4 jaar gekraakt en de eigenaar wil het verbouwen tot kantoren en winkels. Zie verder ook nog de agenda over de heropening van 'De Aastichter'.

Op 4 september a.s. organiseert het Aktie Overleg Haarlem een (anti)verkiezingsavond in politiek kraak-kafé "de Zuiderbuit".

De avond onder de noemer "Denk na of je stemt" is informatief en er is gelegenheid tot discussie.

Roel van Duijn (o.v.b.), gemeenteraadslid voor de Groenen in Amsterdam, René Rikkelman, van de PSJG, en Berend-Jan Mulder van het Anarchisties Studenten Overleg zullen discussiëren over het nut van stemmen. Verder zal iemand informatie geven over de aktieweek tegen de Europese eenwording. Deze week is van 6 t/m 10 september in Den Haag. Het AOH is een groep mensen die op verschillende manieren betrokken zijn bij bv kraken, anti-apartheids-

strijd en anti militarisme. Door middel van deze avond willen we kontakten leggen of verstevigen met andere groepen of personen die ook in verzet zijn gekomen.

De avond begint om 20.00 uur in de Zuiderbuit, Zuiderbuitenspaarne 10zw.

Iets anders is dat op 3 september de PVDA in Haarlem een groot opgezet verkiezingsfestival/popconcert organiseert. Naast verschillende bands (o.a. Claw Boys Claw) die het jonge stemvee moeten lokken, zullen verschillende PVDA kopstukken middels peptalks proberen de stemmen binnen te halen.

Het geheel is nog gegoten in een milieuvriendelijk jasje (want dat

is in) d.m.v. een kollekte voor nieuwe bomen voor de Hout (het zwaar verzuurde stadsbos waar het festival gehouden wordt).

Wij roepen op om op 3 september naar de Hout te komen om hun verkiezingsfestival te bederven. Wij willen dit anders doen dan op 8 oktober geprobeerd is, omdat het toen niet gelukt is om duidelijk te maken waar het ons om gaat. D.m.v. een goed pamflet en een niet geweldadige aktie hopen we dat dat nu wel lukt. Verzamelen om 20.30 uur bij de zwarte vlag in de hout, of om 19.30 uur in de Zuiderbuit. (Adres zie boven.)

AKTIE OVERLEG HAARLEM

ANTI-FASCISTIES ROCKFESTIVAL LOVE MUSIC-HATE FASCISM

Op 9 september wordt in West-Berlijn een anti-fascistische een anti-fascisties festival georganiseerd. Er spelen drie bands: Jingo de lunch uit Westberlijn en twee engelse bands: The Blággers en de Angelic Upstarts. Deze laatste twee zijn verbonden met Cable Street Beat.; onder dat motto worden door engelse anti-fascistische groepen benefiet-koncerten georganiseerd voor proceskosten en dergelijke, en om een tegenwicht te bieden tegen Nazi-

bands als Screwdriver en No Remorse. Cable Street Beat staat voor het rechtstreeks bevechten van Nazi's overal waar ze verschijnen, en voor zelfverdediging en zelforganisatie van onder af op. Naast het optreden van de bands zijn er nog activiteiten, zoals informatie over anti-fascistische groepen en -strijd.

ZATERDAG 9 SEPTEMBER
TEMPODROM
VANAF 16.00 UUR

KORT NIEUWS ???
COLLECTORS/RECYCLERS UNITE!

An initiative to bring together a small community, to make modest income for ourselves and contribute profits to advance alternative society. Something like Emmaus (without religion; flexible aims)
Contact: 020-6641687 with ideas.

AKKIE...
ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

ONDERKRANT-SPECIAL OVER DE ROTTERDAMSE HAVEN.

Op 28 aug '89 is het tien jaar geleden, dat in de Rotterdamse haven een zogenaamde "wilde staking" onder de sleepboot- en de stukgoedwerkers uitbrak. Een staking tegen de loonmatiging van de vakbonden en de ondernemers, een staking voor demokratiese strijdorganisaties.

Vier weken heeft de staking in '79 geduurd. Slechts met vereende krachtsinspanning konden overheid, ondernemers en vakbeweging de staking breken.

Maar wat is er sinds '79 in de Rotterdamse haven gebeurd? Zijn de strijdbaren van toen nog even strijdbaar? Welk offensief hebben de havenbaronnen gelanceerd om de strijdbaarheid en de autonome organisatie van de stukgoedarbeiders te ondermijnen. En de FNV heeft na 1979 wel beterschap beloofd, maar wat is er van die mooie woorden terecht gekomen?

De ONDERKRANT besteedt een heel nummer aan de Rotterdamse haven. Aan de technologiese ontwikkelingen om de controle over de arbeiders te vergroten. Aan de staking van '79 zelf natuurlijk. Maar ook aan de lessen van '79. En aan de huidige onvrede in de Rotterdamse haven.

In ieder geval garanderen de stukgoedarbeiders een onrustige herfst en wie weet breekt de pleuris nog wel eerder uit.

De ONDERKRANT is te bestellen door f 3,70 over te maken op giro 4973690 tnv Stichting de Opstand, ovv nr.9. Of neem direkt een abonnement voor f 25,-- (vermeld m.i.v. nr.9)

2-9: Amsterdam: demo voor onvoorwaardelijke anti-diskriminatiewet, 20.30 uur op de Dam (zie ook deze Zwarte).

Arnhem: Solidariteitsavond met het volksbevrijdingsleger van Koerdistan, Koningsplein 12, 16 uur, f10,-

Utrecht: Konferentie tegen racisme georganiseerd door Vrienden van het Intifadakomitee/Internationaal komitee tegen racisme. In de Kargadoor, Oude gracht 36, vanaf 19 uur cultureel programma.

3-9: Utrecht: Voortzetting van de konferentie + discussie, vanaf 13 uur.

4-9: Haarlem:

DENK NA OF JE STEM
anti-verkiezingsmanifestatie
20.00 uur in de Zuiderbuit,
Zuiderbuitenspaarne 10

met o.a.: Berend Jan (Anarchisties Studenten Overleg), Roel van Duijn (?) (Groenen) en René Rikelman (PSP-jg).

Op deze avond wordt er ook info gegeven over de aktieweek in Den Haag tegen de Europese Eenwording.

13-9: Amsterdam: aktievergo tegen marineschepen die in november naar A'dam komen, 20 uur, Roelofhartplein.

14-9: Beverwijk: benefiet voor El Salvador met 2 Noorse bands in eet- en kraakkafee "De Aanstichter", Schouwenaarstraat 2, 02510-48342. Kost f3,50- en begint 21 uur. Verder zullen er in de Aanstichter regelmatig op dinsdagen thema-avonden zijn. Eten, iedere donderdag (vantevoren bellen).

16-9: Apeldoorn: Hardcorebenefiet (?), Deventerstraat 25 v.a. 17 uur.

Agenda.

AKTIEWEEK TEGEN EUROPESE EENWORDING IN DEN HAAG

6-9: Manifestatie tegen het verenigd Europa van het kapitaal, 20 uur, Prinsegracht 12.

7-9: Demonstratie, 18 uur vanaf het Plein.

8-9: Symposia in het kader van 'Stop Europa '92':
14 uur: thema vluchtelingen, 20 uur: thema justitie, Prinsegracht 8.

9-9: Symposia:
11 uur: thema bevolkingspolitiek/bio- en genentechnologie, 15 uur: thema cityvorming, Prinsegracht 8.

(zie ook het ingevouwen gedetailleerde programma)

Videoprogramma tijdens aktieweek

Kraakbios Eisenstein, Buitenom 214

6-9: 21 uur: She's gotta have it, pincode-video.

7-9: 22 uur: bevolkingspolitiek Puerto Rico, theater Oost-Europa.

8-9: 20.30 uur: video over Tamil-vluchtelingen;
21.30 uur: Tangos, 16 mm.

Kraakkafee BB, Lutherse Burgwal 1

6-9: 22.30 uur: video over Tamilvluchtelingen, anti-militarisme in Italië.

7-9: 22.30 uur: pincodevideo, She's gotta have it.

8-9: 22.30 uur: bevolkingspolitiek Puerto Rico, theater Oost-Europa.

Kraakkafee TBC, Waldeck Pymontkade

6-9: 0.30 uur: bevolkingspolitiek Puerto Rico, theater uit Oost-Europa.

7-9: 0.30 uur: over Tamil-vluchtelingen, anti-militarisme in Italië.

8-9: 0.30 uur: pincode video, She's gotta have it.